

கீழ் தீபம்

சென்னை சிங்கள தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் - 2013

சிங்கள எழுத்தாளர் பாராட்டு விழா - 2013

27. 07. 2013

சிங்கள தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்
SINHALA TAMIL WRITERS' ASSOCIATION

கி/க. அக. வெளியே கன கனோடோ (சுட்டி) கலிசை
எஸ். கொடகே சகோதரர்கள் (பிரைவேட்) லிமிடெட்

தேய்யம் லேகை மொல் பூண் லுனை

லேகையன் ன லேகைவி

தபுள் துல் தபுள்

கௌரவ பெறும்

சிரேஷ்ட எழுத்தாளர்களுக்கு

எமது வாழ்த்துக்கள்

சீமாசுதிர தபுள். துலிதே சத சதேர்சுரே (தபுள்) சதாதெ

ரத சதாதெ லுன் லுன் துலாதெ

661, 665, 675, தி. து. தபுள். துலரதன் துலாதெ,
தகாது - 10.

எஸ். தகாது சதகாதரர்கள்
திரேதே லிமிதெட்

661,665,675, தி. து. எஸ். துலரதன் திதி,
தகாது - 10

ஶீக - தீபம்

பேர்தீப லேவக துறா ஶுலே - 2013
சிரேஷ்ட ஂழுத்தாளர் பாராட்டு விழா -2013

2013 - 07 - 27

தேமல சங்லீ ஂலல,
ஶுல ஂலல, ஶுலேலிவ்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

சிங்ல தேமல லேவக ஶிகழ்வு
சிங்ல தமிழ் ஂழுத்தாளர் ஂன்றியம்

சிஂகல துசு. ஂலலே சல சலேஶுஶு (சுஶு.) சலல
ஂஸ். கொடகே பரதர்ஸ் சகோதரர்கள் பரலவேட் லரமரடட்

රන් නෙළුම් පොකුණ දෙමළ හා ඉංග්‍රීසි බසට

2005 වසරේ ප්‍රශස්ථ යොවුන් කෘතියක් ලෙස රාජ්‍ය සාහිත්‍ය උළෙලේදී ඇගයීමට ලක් වූ කමල් පෙරේරාගේ රන් නෙළුම් පොකුණ පසුගියදා දෙමළ හා ඉංග්‍රීසි බසට පරිවර්තනය වී දොරට වැඩියේය.

'පොත්තාමරෙයි කුලම්' නමින් එය දෙමළ බසට නැගුවේ සම්මානනීය පරිවර්තකයෙකු වන දෙමළ පණ්ඩිත් මඩුළුගිරියේ විජේරත්නය. 'Golden Lotus Pond' නමින් පළ වූ ඉංග්‍රීසි කෘතියේ පරිවර්තකාව සුනේත්‍රා සිරිවර්ධනයි.

සම්මානලාභී සිංහල හා දෙමළ කෘති පරිවර්තනය කිරීමේ අවශ්‍යතාව කලක සිට අප රටේ විද්වතුන් විසින් පෙන්වා දෙනු ලැබුවකි. මේ පිළිබඳව පසුගිය කාලයේ පාර්ලිමේන්තුවේ පවා අදහස් පළ විණි. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ඒ. එච්. එම්. අස්වර් මහතා මේ පිළිබඳව අදහස් දක්වමින් පරිවර්තකයන්ගේ ඒකකයක් පිහිටුවීමේ වැදගත්කම ද වරෙක පෙන්වා දුන්නේය.

ශ්‍රී ලාංකික කෘති මලයාලි - හින්දි භාෂාවන්ට....

රාජ්‍ය සම්මානලාභී වවුනියුර් උදයනන්ගේ නූල් අරුන්ද පට්ටංගල්, පනිනිලවු නමැති කෘති ද්වය මලයාලම් භාෂාවටද හින්දි භාෂාවටද පරිවර්තනය වී ඇති. ටී. ජීවකුමාරන්ගේ සංගානේ වණ්ඩියන්, අන්බුල්ල අම්මාචුක්ක කෘති දෙකද මලයාලම් භාෂාවට පරිවර්තනය වී ඇත. උපාලි ලීලාරත්නයන්ගේ 'පිනිවන්තලාව' දික්වැල්ලේ කමාල් විසින් 'විඩෙයි පෙට්ටර වසන්දම්' නමින් දෙමළ භාෂාවට පරිවර්තනය වීමෙන් පසු මලයාලම් භාෂාවට පරිවර්තනය කෙරිණ. මේ කෘති මලයාලම් බසට පරිවර්තනය කරන ලද්දේ කේරළයේ ශ්‍රී ශංකරාචාර්ය සංස්කෘත විශ්ව විද්‍යාලයේ මහාචාර්ය ස්වාදී ශ්‍රී හරිහරන් පද්මනාභ විසිනි. මේ කෘති පසුගිය වසරේ ඔක්තෝම්බර් 5 වැනි දින කේරළයේ ශ්‍රී සංකරාචාර්ය සංස්කෘතික විශ්වවිද්‍යාලයේ පැවැති උත්සවයකදී දොරට වැඩියේය. මේ උත්සවයට ශ්‍රී ලාංකික දෙමළ, සිංහල ලේඛක ලේඛිකාවෝ පිරිසක් සහභාගී වූහ. සිංහල නවකතාවක් මලයාලි භාෂාවට පරිවර්තනය වූ මුල්ම අවස්ථාව බව මේ උත්සවයේදී ප්‍රකාශ කෙරුණි.

වන්නාති කුලම් (සමහල වැව) සිංහලෙන්

වවුනියාවේ සුන්දර ගම්මානයක් වූ සමහල වැව (වන්නාති කුලම්) වාසය කළ සිංහල, දෙමළ ජනතාවගේ ජීවන රටාව පිළිබඳ ලියැවුණ වන්නාති කුලම්, වෛද්‍ය නොයෙල් නඩේසන්ගේ කෘතියකි. ප්‍රවීණ ගත්කතුවරයෙකු හා දෙමළ භාෂා විශාරදයෙකු වන දෙමළ පණ්ඩිත් මඩුළුගිරියේ විජේරත්නයන් මේ කෘතිය සමහල වැව නමින් සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කර ඇත. සිංහල, දෙමළ ජනතාව අතරේ සිටිමින් සිය වෘත්තියේ නියැළුණ වෛද්‍ය නොයෙල් නඩේසන්, මේ කෘතියෙන් සිය අත්දැකීම් මැනවින් ගෙන හැර දක්වයි. එහි කතා රසය එලෙසම සිංහල පාඨකයන්ට ලබා දීමට මඩුළුගිරියේ විජේරත්නයන් සමත් වී ඇත.

තිරුක්කුරල් උපදේශ ග්‍රන්ථය සිංහලෙන්

සිංහල, දෙමළ, ඉංග්‍රීසි, පාලි යනාදි භාෂා ගණනාවක් උගත් විද්වතකු වූ වජීර ප්‍රභාත් විජයසිංහ සිංහල සාහිත්‍යයට ඉතා වැදගත් වූ කෘති ද්වයක් දායාද කර ඇත. "ජීවිතය හැඩවෙන්න තිරුක්කුරල් කියවන්න" ඒ කෘති යුගලයයි.

මීට බොහෝ කාලයකට ඉහත භෞරණ ප්‍රදේශයේ ප්‍රකට ලේඛිකාවක වූ ගොරොක්ගොඩ මිසිභාමි විසින් තිරුක්කුරල් ග්‍රන්ථය සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කරනු ලැබුව ද මේ වන විට එහි පිටපත් සොයා ගැනීමට නැත.

භාරතයේ ශ්‍රේෂ්ඨ පඬිවරයකු වූ තිරුවල්ලුචාර් විසින් සංග්‍රහ කරන ලද "තිරුක්කුරල්" උපදේශ ග්‍රන්ථයට ලොව පුරා ඇත්තේ හොඳ පිළිගැනීමකි. මේවන විට තිරුක්කුරල් ලෝකයේ භාෂා ගණනාවකට පරිවර්තනය කෙරී ඇත.

බෞද්ධ දර්ශනයට බෙහෙවින් සමීපකමක් දක්වන තිරුක්කුරල් හි උපදේශ, අවවාද, ඉතා සරලව සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කිරීමට වජීර ප්‍රභාත් විජේසිංහ දැඩි වෙහෙසක් දරා ඇත. බෞද්ධාගමික සංකල්පද සමග සසඳමින් "තිරුක්කුරල්" සිංහල පාඨකයන්ගේ බුද්ධි වර්ධනය සඳහා මෙසේ සංග්‍රහ කිරීම කාලීන අවශ්‍යතාවකි.

රුපියල් ලක්ෂයක්

ප්‍රවීණ ඉන්දියානු ලේඛක කේ. චින්තප්ප භාරතීගේ "සක්කරෙයි" නවකතාව, රාජ්‍ය සම්මානලාභී ලේඛක වවුනියුර් ආර්. උදයනන්ගේ පනිනිලවු නවකතාව හා රාජ්‍ය සම්මානලාභී ලේඛක එස්. ඒ. උදයන්ගේ ලෝමියා නවකතාව පිළිවෙළින් සීනි, සඳ සිසිල, ලෝමියා යනුවෙන් සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය වී ඇත.

උපාලි ලීලාරත්න විසින් මේ කෘති සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කරනු ලැබ ඇත.

මේ කෘති තුනම ගොඩගේ ප්‍රකාශන ලෙස පසුගියදා දොරට වැඩියේය.

පසුගිය වසරේ සැප්තැම්බර් මස 06 වැනි දින පැවැත්වුණු 14 වැනි ගොඩගේ ජාතික සාහිත්‍ය සම්මාන උළෙලේදී විශේෂත්වයක් වූයේ සිංහල හා දෙමළ නවකතාවට මුදලින් රුපියල් ලක්ෂයක් බැගින් ප්‍රදානය කිරීමට තීරණය කිරීමයි. මේ තීරණය පිළිබඳව දෙමළ සාහිත්‍ය ක්ෂේත්‍රයේත් දෙමළ මාධ්‍යයේත් දැඩි උනන්දුවක් පළ කෙරුණි. රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන හැරුණු විට දෙමළ කෘති සඳහා සම්මාන පිරිනමන්නේ ගොඩගේ ආයතනයයි. ශ්‍රී ලංකා ඉතිහාසයේ රුපියල් ලක්ෂයක මුදලක් දෙමළ නවකතාවකට පිරිණැමුණේ මුල් වතාවටයි. මේ සම්මානය ලැබුවේ මන්නාරමේ එස්. ඒ. උදයන් විසින් ලියන ලද "සොඩුදා" නවකතාවටයි. මේ නවකතාවට රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානයද හිමිවිය. 2011 වසරේදී හොඳම නවකතාව ලෙස රාජ්‍ය සම්මාන පිදුම් ලැබුවේ ද ඔහුගේ "වාසාප්පු" නවකතාවයි.

සිංහල - දෙමළ ලේඛකයන්ගේ හා මුද්දිමතුන්ගේ සම්මේලනයක්

ශ්‍රී ලංකාවේ සිංහල, දෙමළ ලේඛක ලේඛිකාවන් හා විද්වතුන් එක්කොට සම්මන්ත්‍රණයක් පැවැත්වීමේ අවශ්‍යතාව පිළිබඳව ජාතික භාෂා හා සමාජ ඒකාබද්ධ අමාත්‍ය වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමා අදහස් පළ කළේය. පසුගියදා කමල් පෙරේරාගේ රන් නෙළුම් පොකුණ කෘතියේ දෙමළ හා ඉංග්‍රීසි පරිවර්තන කෘති හා වියත්වත් ඇසුරක කෘතිය දොරට වැඩුමේ උත්සවයේදී ගරු අමාත්‍යතුමා ඒ බව ප්‍රකාශ කළේය. උතුරේත් දකුණේත් වෙසෙන සාහිත්‍යවේදීන් විද්වතුන් සෑම කෙනෙකුට සහභාගී කරවා ගනිමින් මේ සම්මන්ත්‍රණය පැවැත්විය යුතු බවද අමාත්‍යතුමා මෙහිදී අවධාරණය කළේය. ඒ සඳහා අවශ්‍ය ප්‍රතිපාදන සිය අමාත්‍යාංශයෙන් ලබා දිය හැකි බවද පැවසූ එතුමා මේ යෝජනාව ක්‍රියාවට නැංවීමට ශ්‍රී ලාංකික සාහිත්‍යධරයන් උනන්දු විය යුතු බවද අවධාරණය කළේය.

දෙමළ බෞද්ධ කෘතියක් සිංහලට හැරේ

රාජ්‍ය සම්මානලාභී ප්‍රවීණ ගත් කතුවරයකු වන ජී. ජී. සරත් ආනන්දයන්ගේ නවකතා පරිවර්තන කෘතිය "නැත අන් සරණා මිස බුදු සරණා" නමින් පසුගියදා නිකුත් විය. බුදුන් වහන්සේ පිළිබඳව ඉන්දියාවේ දෙමළ සාහිත්‍ය විශාරදයකු වන ඒ. මාර්ක්ස් විසින් ලියා පළ කරන ලද "බුද්ධම් සරණම්" කෘතියේ පරිවර්තනයක් වූ "නැත අන් සරණා මිස බුදු සරණා" ගොඩගේ ප්‍රකාශනයකි.

වාඩෙයි කාරීරු සිංහලයට හැරෙයි

ප්‍රවීණ ගත්කතුවරයකු හා සාහිත්‍ය විචාරකයෙකු වන සෙංගෙයි ආලියාන්ගේ (කේ. ගුණරාසා) ප්‍රසිද්ධ නවකතාවක් වූ වාඩෙයි කාරීරු "උතුරු සුළඟ" නමින් සිංහලට පරිවර්තනය වී ගොඩගේ ප්‍රකාශනයක් ලෙස නිකුත් වී ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ දෙමළ සිනමාවට නැඟුණ චිත්‍රපට අතරින් විශේෂ ස්ථානයක් මේ කෘතියෙන් නිපදවුණු වාඩෙයි කාරීරු චිත්‍රපටයට හිමි විය. උතුරේ ධීවර ජනතාව ගැනත් ඔවුන් සිය වෘත්තීය කරගෙන යන ආකාරයත් මේ නවකතාවෙන් ඉස්මතු කර ඇතැයි සාහිත්‍ය විචාරකයෝ පවසති. නවක ලේඛකයෙකු වන මීරිගම පී. රුවන් නන්දන පීරිස් විසින් මෙය සිංහලයට පරිවර්තනය කරන ලදී.

වවුනිසූර් ආර්. උදයන්

වවුනියාවේ උපත ලැබූ රාමක්‍රිෂ්ණ උදයනන් කුඩා කල සිටම සිංහල ජනතාව සමග ජීවත් වූ අයෙකි. පියා දුම්රිය ස්ථානාධිපතිවරයෙකු වූ නිසා ඔහුට ලංකාවේ විවිධ ප්‍රදේශවල ජීවත් වීමට සිදු විය. මේ නිසා ඔහු සිංහල ජනතාවගේ ජීවන රටාවන් සිංහල දෙමළ ජන කොටස් අතරේ බැඳීමත් හොඳින් අවබෝධ කර ගෙන සාහිත්‍යකරණයෙහි නිරත වෙයි. වෘත්තියෙන් ගණකාධිකාරීවරයෙකු වන හෙතෙම ලන්ඩනයේ ජීවත් වෙයි. එසේ වුවත් මවු බිමේ පැවැත්වෙන සාහිත්‍ය උත්සවයන්ටත් පොත් දොරටුවැවීම්වලටත් වසරකට කීප වතාවක් පැමිණ ලේඛක ලේඛිකාවන් සමග ගත කොට ආපසු යයි. සාහිත්‍ය කටයුතු වෙනුවෙන් සිය පෞද්ගලික ධනය වැය කරන උදයනන් ඉන්දියාවේද ප්‍රසිද්ධියට පත් ලේඛකයෙකි. "වීදි වරෙයින්ද පාදෙයින්ද" නවකතාව සඳහා ඔහුට රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානය හිමිවිය. ඔහුගේ පනිනිලවූ නවකතාවට 2011 ගොඩගේ සම්මානය ද, තමිල්නාඩුහි චින්තප්පහාරකී සම්මානයද හිමි විය. "උයිර්කාර්", "නූල්අරුන්ද පට්ටංගල්" ඔහුගේ අනෙක් නවකතායි. "වේරුපට්ට මනිදර්ගල්" නමින් ඔහු කෙටි කතා සංග්‍රහයක් ද පළ කර ඇත. "නූල්අරුන්ද පට්ටංගල්", "පනිනිලවූ" නවකතා හින්දි හා මලයාල භාෂාවන්ට පරිවර්තනය වී ඇත. ඔහුගේ නවකතා තුනක් "නූල් කැඩුණ සරුංගල්", "ඉරණම ඇඳි මාවතේ", "සඳසිසිල" යනුවෙන් සිංහලට පරිවර්තනය වී ඇත.

එස්. ඒ. උදයන්
පේසාලේ
මන්නාරම
(077-8960351)

මන්නාරම පේසාලයෙහි උපත ලැබූ එස්. ඒ. උදයන්, කිතුනු ආගම හා බැඳි නාට්‍ය කලා සම්බන්ධව උනන්දුවක් දක්වන කලාකරුවෙකි. සරණාගතයෙකු ලෙස තමිල්නාඩුවේ කලක් වාසය කළ ඔහු වේදිකා නාට්‍ය ක්ෂේත්‍රයට සම්බන්ධ වී නාට්‍ය කිහිපයක්ම අධ්‍යක්ෂණය කොට රඟ දැක්වීය. සාහිත්‍යකරණයේදී ඔහු සුවිශේෂී නවකතාකරුවෙකු ලෙස හැඳින්වේ. ඔහුගේ ලෝමියා, වාසප්පු, සොඩුදා යන නවකතා දෙමළ සාහිත්‍යයේ සුවිශේෂී කෘති ලෙස පිළිගැනේ. වාසප්පු, සොඩුදා යන නවකතාවලට රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන පිරි නැමුණි. සොඩුදා නවකතාවට 2012 ගොඩගේ ජාතික සාහිත්‍ය සම්මානයද පිරිනැමුණි. මන්නාරම් කලාපයේ කිතුනු උත්සව අවස්ථාවන් හිදී විශේෂයෙන්ම පාස්කු නාට්‍යවලදී එස්. ඒ. උදයන්ගේ මැදිහත්වීම කැපී පෙනේ. පේසාලේ විද්‍යාලයේ විතු ගුරුවරයා ලෙස කටයුතු කරන ඔහු ඒ කලාපයේ ප්‍රසිද්ධියට පත් කලාකරුවෙකි. උතුරු, නැගෙනහිර සාහිත්‍ය උත්සවවලදීත් ඔහුගේ නිර්මාණ ඇගයුමට ලක් කර ඇත. මේ වන විට ඔහුගේ ලෝමියා නවකතාව සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය වී ඇත.

මුල්ලෙයි මුස්රිගා (මන්රිගා මන්සූර්)
198/30, ජුම්මා මස්ජිද් මාවත,
මාලිගාවත්ත
(072-2140494)

මුලතිවු ප්‍රදේශයේ උපත ලැබූ මුස්රිගා, උතුරේ කලබලකාරී තත්ත්වය හේතුවෙන් ඒ ප්‍රදේශය අතහැර පැමිණි කවියෙකි. උතුරුකරයේ මුස්ලිම් ජනතාවගේ ප්‍රශ්න ගැටලු සම්බන්ධව සංවේදී මනසකින් කාව්‍යකරණයේ යෙදෙන මේ කවියා 2003 වසරේදී රාජ්‍ය සම්මානයෙන් පිදුම් ලැබුවේය. 2010 වසරේ ගොඩගේ සාහිත්‍ය සම්මාන උළෙලේදී හොඳම කාව්‍ය සංග්‍රහය ලෙස සම්මාන ලැබුවේ ඔහුගේ "අවාචුරුම් නිලම්" කාව්‍ය ග්‍රන්ථයයි. මරදාන අල් හිදායා විදුහලේ ගුරුවරයකු ලෙස කටයුතු කරන ඔහු මුස්ලිම්වරුන්ගේ පුවත්පත් වූ විඩිවෙල්ලි, මුස්ලිම් දේසම් පුවත්පත්වල තීරු ලිපි රචකයකු ලෙස කටයුතු කරයි. අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන කටයුතු සම්බන්ධ කමිටුවේ සාමාජිකයකු ලෙසද මුල්ලෙයි මුස්රිගා කටයුතු කරයි. දෙමළ භාෂා පෙළ පොත්වල ඔහුගේ කවි පංතීන් යොදා ඇත.

එස්. සී. එම්. සී. කරාමන්

මන්නාරම් ප්‍රදේශයේ උපත ලැබූ එස්. ඒ. සී. එම්. කරාමන් ගුරු වෘත්තියේ නියැළී සිට විදුහල්පතිවරයකු දක්වා උසස්වීම් ලැබ විශ්‍රාම ගෙන ඇත. සාහිත්‍යය කෙරෙහි විශේෂ උනන්දුවක් දක්වන කරාමන් සිංහල, දෙමළ භාෂා දෙකෙන්ම නිර්මාණකරණයෙහි නියැළී සිටින ප්‍රවීණ ලේඛකයෙකි. රූපවාහිනී මාධ්‍යයේ ප්‍රදර්ශනය කෙරෙන දෙමළ චිත්‍රපටවල සිංහල උපසිරැසි සකස් කිරීම ද ඔහුගෙන් සිදුවන වැදගත් මෙහෙවරකි. සුළු සුළඟ, ගුරුපඬුර ඔහු විසින් දෙමළෙන් සිංහලට පරිවර්තනය කළ කෙටිකතා සංග්‍රහයන් වේ. ජ්‍යෙෂ්ඨ ඉන්දියානු ලේඛක ජ්‍යෙෂ්ඨයන්ගේ "දේවන් වරුචාරා" කෙටිකතා සංග්‍රහය කරාමන් විසින් බෝනික්කා නමින් සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කරනු ලැබ ඇත. ගස් කපන්නා හා දේවතාවිය, කන්නන් සහ රාමන්, උපන්දින තැග්ග, දඟයා ඔහු සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කළ දෙමළ ළමා කතාය. "රාලියා" ඔහු දෙමළෙන් සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කළ නවකතාවකි. "මතක සෙවණැලි" ඔහු විසින් සිංහල බසට නැගූ තවත් කෘතියකි.

කැකිරාවේ සභානා
අංක 32/21, සෙක්කුපිටිය දකුණ,
සෙක්කුපිටිය,
කැකිරාව.

කැකිරාවේ උපත ලද සභානා මුස්ලිම් ලේඛිකාවන් අතර සිටින ජ්‍යෙෂ්ඨ ලේඛිකාවකි. කෙටිකතා, කාව්‍ය නිර්මාණ රාශියක් දෙමළ සාහිත්‍යයට එක් කිරීමට හැකිවූ කැකිරාව සභානා මුස්ලිම් සමාජයේ ප්‍රශ්න හා කාන්තා ගැටලු පිළිබඳව අදහස් පළ කරන්නට නොපැකිලෙන ලේඛිකාවකි.

තෙතියාන්

(කන්දයියා නවේසු)

කලෙයියරුවේ, කරනවායි

වැල්වෙට්තුරෙයි

යාපනයේ වැල්වැට්තුරෙයි ප්‍රදේශයේ කරනවායි ගම්මානයේ උපත ලද තෙතියාන්, වෘත්තියෙන් ගුරුවරයෙකි. දැනට ශ්‍රී ලංකාවේ උතුරු කලාපයේ සාහිත්‍යවේදීන් අතර ප්‍රමුඛස්ථානයේ සිටින ලේඛකයෙකි. කිසිවකුට යටත් නොවී අභිතව සිය පෑන මෙහෙය වූ හෙතෙම මරණීය තර්ජනවලට බිය නොවී ගම් බිම් අත හැර නොගිය ලේඛකයෙකු ලෙස පිළිගැනේ. එකම රටක සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාව සහෝදරත්වයෙන් ජීවත් විය යුතුය යන ආකල්පයෙහි සිටින තෙතියාන් මේ වන විට නවකතා 9ක්ද කෙටිකතා සංග්‍රහ 6ක්ද දෙමළ සාහිත්‍යයට දායාද කර ඇත. විධිවේදනෝක්ති, කලුගුලේ, පොට්ටියරෙයිල් වාලුම් පුනිදර්ගල්, සිද්දෙවුගල්, පනෙයින්නිලල්, තවිරිප්පෝනවත් කදෙයි ඔහුගේ නවකතාවේ. සොත්තු මාත්තුවෙට්ටි, ඉන්නෝරු පුදිය කෝනම්, ඔවුක්කප්පට්ටවර්ගල්, ජීවනදී සිරුකදෙයිගල් ඔහුගේ කෙටිකතා සංග්‍රහයන්ය. "කානවිල් මාන්" නවකතාවට 2003 දී රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන හිමි වූ අතර 2012 වසරේ ගොඩගේ සාහිත්‍ය සම්මාන උළෙලේ හොඳම කෙටිකතාවට හිමි සම්මානය ඔවුක්කප්පට්ටවර්ගල් කෘතියට හිමි විය. වැල්වෙට්තුරේ ප්‍රදේශයේ පළ කෙරෙන ජීවනදී සඟරාවට සම්බන්ධ වී සිටින තෙතියාන් සිංහල ජනතාව හා සම්පව කටයුතු කිරීමට ළැදියාවක් දක්වන ලේඛකයෙකි ගුරු වෘත්තියෙන් විශ්‍රාමිකව 'කරනවායි' ගම්මානයේ ජීවත්වන හෙතෙම තවමත් සාහිත්‍ය කටයුතුවල නිරතව දෙමළ සාහිත්‍ය ක්‍ෂේත්‍රයේ ගරු බුහුමනට ලක්වී සිටින්නේය. ඔහු විසින් ලියන ලද සියලුම කෘති විවිධ සම්මානයන්ගෙන් පිදුම් ලැබීම විශේෂත්වයකි.

ප්‍රමිලා ප්‍රදීපන්

142/17 දොන් බොස්කෝ මාවත,

පල්ලියවත්ත, වත්තල.

උඩරට වතුකරයෙන් බිහි වූ ලේඛිකාවන් කිහිපදෙනා අතරින් ප්‍රමිලා ප්‍රදීපන් කැපී පෙනෙන ලේඛිකාවකි. බදුල්ල ප්‍රදේශයේ උපන් ඇය තමා හැදී වැඩුණ වතුකරය පසුබිම්කරගනිමින් කෙටිකතාකරණයෙහි නියැළී සිටින්නීය. වතුකම්කරුවන්ට විදින්නට සිදුවී ඇත. අසාධාරණකම්, සමාජයේ මුල්බැසගත් ඇතැම් සම්මතයන් සියුම් උපහාසයට ලක් කරමින් කෙටිකතා ලිවීමට ඇය විශේෂ සමත්කම් දක්වන්නීය. තම වර්ගයාගේ වර්ගයා රටාවන්, ආර්ථික අපහසුතා, ලබා ගැනීමට අපහසු ඉලක්ක පිළිබඳ අපේක්‍ෂා, විවාහ ජීවිතයේ ගැටලු ඇයගේ අවධානයට යොමුවෙයි. වතුකරයේ කුඩා දරුදරියන්ගේ ආකල්ප හා බලාපොරොත්තු යථාර්ථවාදීව අලංකාරවත් අයුරින් ලිවීම ඇගේ ශෛලියයි. ඇය විසින් ලියා පළ කර ඇති "පිලික්කරෙයි", "පාක්කුපට්ටෙයි" කෙටිකතා සංග්‍රහ දෙකත් සඟරා පුවත්පත්වලට ලියා ඇති කෙටිකතාවලින් පිළිබිඹු කෙරෙන්නේ වතුකරයේ යථා ස්වභාවයයි.

තම්බු සිවා (සිවා සුබ්‍රමනියම්)

නෙල්සන් පෙදෙස,

වැල්ලවත්ත.

යාපනයේ උපත ලැබූ තම්බු සිවා, ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුවේ රැකියාව කරන අතරදීම සාහිත්‍ය කටයුතුවලට එක් වූ ප්‍රවීණ ලේඛකයෙකි. මාක්ස්වාදී චින්තනධාරියකු ලෙස දෙමළ සාහිත්‍ය ක්‍ෂේත්‍රයේ ප්‍රවලිතව සිටින හෙතෙම සිංහල, මුස්ලිම් ජනතාව සමග සහයෝගයෙන් ජීවත් වීමට කැමැත්තක් දක්වන්නෙකි. දෘෂ්‍ය කෙටිකතාකරුවෙකු ලෙස දෙමළ සාහිත්‍යයේ සිය අනන්‍යතාව සලකුණු කළ තම්බුසිවා විවිධ සඟරා පුවත්පත්වලට නිතරම නිර්මාණ ඉදිරිපත් කරන්නෙකි. දේශීය දෙමළ සාහිත්‍යයේ පමණක් නොව බටහිර රටවලත් ඉන්දියාවෙන් දෙමළ සාහිත්‍ය ක්‍ෂේත්‍රයේත් සිය සලකුණු තැබූ හෙතෙම සමාජ සේවා කටයුතුවලද නිරතව සිටින්නෙකි. ඔහු ලියූ කෙටිකතා දෙස් විදෙස් සාහිත්‍ය තරගවලදී ඇගයුමට ලක් වී ත්‍යාග, සම්මානද ලැබීය. ඔහුගේ "සොන්දොගල්" කෙටිකතා සංග්‍රහය 2010 වසරේදී ඉන්දියාවේ චින්තප්පහාරතී සම්මානයෙන් පිදුම් ලැබීය. 2012 වසරේදී ඔහුට ශ්‍රී ලංකා රජයෙන් "කලාභූෂණ" සම්මානය පුද කෙරිණ. වසර 42ක කාලයක් සාහිත්‍ය ක්‍ෂේත්‍රයේ කටයුතු කරන තම්බුසිවා දෘෂ්‍ය විචාරකයෙකු ලෙසද ප්‍රකටය.

නන්දනී සේවියර්

අංක 269, එන්. සී. පාර,

ත්‍රිකුණාමලය

(077-1495629)

ත්‍රිකුණාමල ප්‍රදේශයෙන් බිහිවූ සාහිත්‍යකරුවකු වන නන්දනී සේවියර්, කොම්යුනිස්ට් පක්ෂයේ (වීන පිල) ප්‍රබල සාමාජිකයෙකි. දෙමළ සාහිත්‍යයේ සුප්‍රකට සාහිත්‍යවේදියකු වූ කේ. බැනියෙල්ගෙන් පසු බිහිවූ ප්‍රබල ලේඛකයෙකු ලෙස දෙමළ සාහිත්‍යවේදීන් විසින් හඳුන්වනු ලබන ඔහු සාහිත්‍ය ක්‍ෂේත්‍රයට ප්‍රවේශ වනුයේ 1967දීය. කේ. කෙලාසපති, කේ. සිවතම්බි වැනි දෙමළ සාහිත්‍යයේ දැවැන්තයන්ගේ ආභාසය ලබමින් ප්‍රගතිශීලී ලේඛක ලැයිස්තුවට ඇතුළත්වූ හෙතෙම මල්ලිකේ, අලෙයි, පුදුසු, තාගම්, වාගෙයි, සුදන්දිරන් වැනි සඟරා පුවත්පත්වලින් පිහින ජනතාව පිළිබඳව ලිපි පළ කළේය. ජේරාදෙණි විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පැවැත්වූ කෙටි නවකතා තරගයෙන් ඔහු මුල්තැනට තේරී රත්පදක්කම් ලැබුවේය. 1993 දී ඔහු විසින් ලියා පළ කරන ලද අයල් ග්‍රාමන්තෙයිව් වේන්දර්ගල් කෙටිකතා සංග්‍රහය සාහිත්‍ය තරගයකින් මුල් තැනට තේරුණි. "මේගංගල්" ඔහු ලියූ නවකතාවකි. 2012 ගොඩගේ ජාතික සාහිත්‍ය සම්මාන උළෙලේදී ඔහුගේ නෙල්ලිමරප් පල්ලිකුඩම් කෙටිකතා සංග්‍රහය හොඳම කෙටිකතා සංග්‍රහය ලෙස සම්මානයට පාත්‍ර විය. 2012 වසරේ රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානයද මේ කෘතියටම හිමි විය.

අපේ ලේඛක ලේඛිකාවන් - நம் எழுத்தாளர்கள்

සුන්දරම් සෞම්‍යන්

01, 7වන සැතපුම,
පස්සර පාර, පැල්ගහතැන්න
බදුල්ල. 055-2226260

පස්සර, පැල්ගහතැන්නේදී 1942 දී උපත ලැබූ සෞම්‍යන් සිංහල මාධ්‍යයෙන් අ. පො. ස. උසස් පෙළ දක්වා අධ්‍යාපනය ලැබීය. වෘත්තීයයෙන් ගුරුවරයෙකු වූ ඔහු සිංහලයේ මහා ගත්කරු මාර්ටින් වික්‍රමසිංහගේ විරාගය හා මධොල් දූව කෘති දෙමළ බසට පරිවර්තනය කර විටින් විට ඒවා සඳහා සම්මාන රැසක් දිනා ගත්තේය. කුලසේන ආන්දෝලනයේ පාලම යට පරිවර්තනයටද ඔහුට සම්මාන හිමි වීණි. 2003 දී කලාභූෂණ සම්මානයෙන්ද පිදුම් ලැබූ සෞම්‍යන්ට මෑතකදී අමාත්‍ය ඩිලාන් පෙරේරාගේ කුන් මංසල උළෙලේදී ද සම්මාන ලැබුණි. අග්නි දිග විශ්ව විද්‍යාලයේ සිසුවන් ඔහුගේ පරිවර්තනය අලලා නිබන්ධනයක්ද පළ කර තිබේ.

කන්දයියා ගනේෂමූර්ති

සිවනමිල් කලාලයම්,
වෙදමුල්ල, රම්බොඩ.

ලඩරට වතුකරයේ රම්බොඩ ප්‍රදේශයේ උපත ලැබූ ගනේෂ මූර්ති, උපාධිධාරී ගුරුවරයෙකි. තරුණ කවීන් අතරේ පෙරමුණේ සිටින ඔහු වතුකරයේ ජනතාවගේ ජන ජීවිතය කවියට නැගීමට උනන්දුවක් දක්වන කවියෙකි. සිය මව සියා ඇතුළු වතු කම්කරුවන්ගේ දුක්බර දිවි පෙවෙත ඔහුගේ නිර්මාණයන්හි පසුබිමයි. ඔහු විසින් ලියා පළ කරන ලද "තලලාඩි විදි" කාව්‍ය සංග්‍රහය 2011 වසරේදී ගොඩගේ ජාතික සාහිත්‍ය සම්මානයෙන් ද රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානයෙන් ද පිදුම් ලැබුවේය. මේ නිසාම ඔහුට එම වසරේදීම වියට්නාමයේ පැවැත්වූ ජගත් කවීන්ගේ සම්මේලනය නියෝජනය කිරීමට අවස්ථාව ලැබුණි. ශ්‍රී ලංකාවේ වතුකරයෙන් බිහිවූ තරුණ කවියකුට එවැනි දුර්ලභ අවස්ථාවක් ලැබීම සුවිශේෂී කරුණකි.

යෝනකපුර හම්සා

60/1, අසාද්පුර, වත්තේගම,
දික්වැල්ල.

දික්වැල්ල ලේඛක සංගමයේ සභාපතිධුරය හොබවන යෝනකපුර හම්සා වර්ෂ 1960 සිට සාහිත්‍ය කටයුතුවල නිරතව සිටින ජ්‍යෙෂ්ඨ ලේඛකයෙකි. ගුරු වෘත්තීයේ නියැලෙන අතරම සාහිත්‍ය කලා කටයුතුවල නිරතවීමට ඔහු අමතක නොකළේය. නොන්ජන්තිල් නිරෝයින්දවර්, සුන්නගෙයි සුඩර් යන කෘති ලියා පළකර ඇත. වානවිල් නමැති ළමා කෘතිය සඳහා ඔහු රාජ්‍ය සම්මානයෙන් පිදුම් ලැබුවේය. සංගීතය නාට්‍යය, පාරම්පරික කලා කටයුතු ආදියට සම්බන්ධවී සිටින හම්සා කලා භූෂණ සම්මානයෙන්ද පිදුම් ලැබුවේය.

මල්ලියප්පුසන්දි තිලගර්

දේශීය දෙමළ සාහිත්‍යයේ කවි කිවිදියන් අතරේ සිය අනන්‍යතාව තහවුරු කරගෙන සිටින මල්ලියප්පුසන්දි තිලකර් (මයිල්වාගනම් තිලකරාජා) නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයේ වටගොඩ - මඩකුඹුර වතුයායේ උපත ලැබුවෙකි. පුණ්ඩලුඔය දෙමල මහා විද්‍යාලයෙන් හා හැටන් හයිලන්ඩ් විද්‍යාලයෙන් අධ්‍යාපනය ලැබූ හෙතෙම කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයෙන් වාණිජවේදී උපාධිය ලැබුවේය. පාසල් කාලයේදීම කාව්‍යකරණයට යොමු වූ ඔහු වර්ෂ 2007දී මුල්ම කාව්‍ය සංග්‍රහය ලියා පළ කෙළේය.

භාග්‍ය ප්‍රකාශන නමින් ප්‍රකාශන ආයතනයක් ආරම්භ කළ ඔහු එමඟින් ආධුනික ලේඛක ලේඛිකාවන්ට අත දෙමින් සිටී. සිංහල ජනතාව හා සහෝදරත්වයෙන් ජීවත්වීමට ඔහු කුඩා කාලයේදී සිටම පෙලඹී සිටියේය.

වී. ජීවකුමාරන්

යාපනයේ උපත ලද වී. ජීවකුමාරන් නවකතා කෙටිකතා රාශියක් දෙමළ සාහිත්‍යයට දායාද කළ ලේඛකයෙකි. දැනට ඩෙන්මාර්කයේ පදිංචිව සිටියත් ඔහු නිරතුරුවම ශ්‍රී ලංකාවේ උතුරුකරය පසුබිම් කරගත් කෘති ලිවීමට වැඩි උනන්දුවක් දක්වයි. කුඩා අවධියේ තමා ජීවත් වූ ප්‍රදේශයේ සිටි සීමිත සිංහල ජනතාව සමග සම්පව ඇසුරු කළ අයෙකි. විදේශගත වූ දෙමළ ජනතාව සිය සංස්කෘතියට පිටුපා කටයුතු කිරීම ඔහුගේ දැඩි විවේචනයට ලක්වෙයි. ඔහු විසින් ලියූ "සංගානේ වණ්ඩියා" කෘතිය සිංහල භාෂාවෙන් හා කේරළයේ මලයාල භාෂාවට පරිවර්තනයවී ඇත. ඔහුගේ "කෝමදි" නවකතාවද සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය වී ඇත.

ජින්නා ෂෙරිෆ්ඩින්

අංක 16, පාසල් මාවත,
දුම්ඵරපළ පාර,
දෙහිවල.

මඩකලපුවේ මරදමුනෙයිනි උපන් ජින්නා ෂෙරිෆ්ඩින් දෙමළ සාහිත්‍යයේ ප්‍රවීණ ලේඛකයෙකි. දෙමළ මහා කාව්‍ය ග්‍රන්ථ 10ක් ලියූ කතුවරයකු වූ ඔහු ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රවීණ පඬිවරයකු වූ ජී. එම්. ෂෙරිෆ්ඩින්ගේ පුත්‍රයෙකි. රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන ඇතුළු විවිධ සාහිත්‍ය සම්මානයෙන් පිදුම් ලැබූ හෙතෙම නවකතා, කෙටිකතා, ළමා සාහිත්‍ය කෘති විශාල සංඛ්‍යාවක් ලියා පළ කළ ලේඛකයෙකි. දෙමළ භාෂාවෙන් නිර්මාණකරණයෙහි යෙදෙන මුස්ලිම්වරුන් අතර ඔහු ප්‍රමුඛස්ථානයේ සිටින සිංහල, දෙමළ ලේඛකයන් අතරේ සුහද මිත්‍ර සම්බන්ධතා ඇතිකරගෙන සිටින්නෙකි. ලේඛන කලාවට ඉමහත් ළැදියාවක් දක්වන ඔහු වෛද්‍යවරයෙකි.

திரு. எஸ். ஜி. புஞ்சிவேலா
0114943036

படைப்பிலக்கியவாதி, ஆசிரியர், சட்டத்தரணி, மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர் இப்படி பல பாத்திரங்களை வகித்துவருபவர். ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் எழுத வல்லவர். பத்தி எழுத்து, அரசியல் விமர்சனம் என்று வாசகரின் ஆதரவை வென்றவர்.

இவர் 'விவரண' சஞ்சிகையின் தொகுப்பாசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.

அஹேதுவட ஹேதுவ, அகுணு பஹன போன்ற நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

கமித்ரா ராஹீபத்த
96/37A - கொட்டானுவத்த ரோட்
நுகேகொட
0112828315

இவர் நாவலாசிரியையாக வாசகர், விமர்சகர் மத்தியில் இடம்பிடித்துள்ளவர். இடிபஹன், கந்தக்ஸேமா போன்ற பிரபலமான நாவல்களுடன் சிறுகதை, சிறுவர் கதை, மொழிபெயர்ப்பு என்று பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

அரச இலக்கிய விருது, சுவர்ணா புஸ்தக விருது, கொடகே விருது இவ்வாறு பல விருதுகளையும் வென்றுள்ளார்.

அரச சேவையிலிருந்து அண்மையில் ஓய்வுபெற்ற இவர் இலக்கியத்தில் மாத்திரமின்றி தொலைக்காட்சித் துறையிலும் ஈடுபட்டு வருகிறார்.

கருணாதாஸ சூரியாரச்சி
11/A, அமுத்கம
கம்பஹா
0322226577

எழுத்தாளராகவும் பத்திரிகையாளராகவும் பிரபலமடைந்துள்ள இவர் நாவல் இலக்கியத்துறையிலேயே கூடிய கவனம் செலுத்தி வருகிறார். இவரது கந்த பாமுல, அந்தகார தாரகாவ, களு தோங்காரய போன்ற இவரது நாவல்கள் அரச இலக்கிய விருந்தளிப்புச் சந்தர்ப்பங்களில் மிகுந்த கருத்தாலுக்கு உள்ளாகின.

பிரபல பத்திரிகையாளராகிய கருணாதாஸ சூரியாரச்சி தற்பொழுது 'சிலுமின' பத்திரிகையின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றுகிறார்.

சோமரத்ன ஹரஸ்கம
வள்ளிவெல
கவுடுபெலல்ல
0662220191

நாவல், இளைஞர் நாவல் துறையில் பெயர்பெற்றுள்ள இவர் 2005 ல் மத்தியமாகாண சிறந்த நாவலுக்கான விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

ஸந்த எளிய தவ தூய், பால குமாரகே கமன்மக போன்ற நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். மாத்தளை மாவட்ட எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவரான இவர் மக்கள் வங்கியின் ஓய்வுநிலை அதிகாரியுமாவார்.

லீல் குணசேகர
'குணசெவன'
37/1- திம்ரிகஸ்யாய வீதி
கொழும்பு - 05

இலங்கை பொதுநிர்வாக சேவையில் மாவட்ட அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றிய லீல் குணசேகர சிங்கள இலக்கிய உலகில் குறிப்பிடத்தக்க சிரேஷ்ட எழுத்தாளராவார்.

இவரது "பெத்ஸம்" நாவல் அரச சாகித்திய மண்டல விருது பெற்றது. பல பதிப்புக்களைக் கண்டது. இந்த நாவல் தமிழிலும் மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் பல நாவல்களையும் அவர் எழுதியுள்ளார்.

பொலிஸ் மா அதிபராகவும் கடமை யாற்றியுள்ளதோடு, பல வெளிநாடுகளில் ஆலோசகராக சேவையாற்றியுள்ளார்.

இவரது சேவைகளை மதித்து தேசநேத்ரு (தேசத்தின் கண்) பட்டமளிக்கப்பட்டுள்ளதோடு, சர்வோதய தேசிய விருதும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கெல்வி சோமா ஜயகொடி
ரன்கிர,
கங்க மாவத்த,
மெதகம,
பண்டாரகம

சிங்கள இலக்கியத்தில் பணியாற்றும் பெண் எழுத்தாளர்களின் மிக பிரபல எழுத்தாளராக தன்னை அடையாளம் பதித சோமா ஜயகொடி, சிறுவர்களுக்காக 100 க்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். மாணவர்களுக்கான கல்வி நூல்களும் வரலாற்று வீரர்களின் சுயசரிதைகளும் எழுதியுள்ளார்.

பிரபல நாவலாசிரியராக இலக்கிய பயணம் ஆரம்பித்த இவர் அரசியல்வாதிகளின் உண்மையான வெளிபாட்டை தன் நாவல் மூலமாக வெளிக்கொண்டுவந்துள்ளார். "ரன்கிர", "மதாரா", "வடமராட்சி கின்ன", "தெவியோ சஹ கெஹனிய", போன்ற நாவல்கள் அதற்கு உதாரணம். பௌத்த மத சம்பந்தமான 50 க்கும் மேற்பட்ட நூல்களும் சோமா ஜயகொடி எழுதியுள்ளனர். அவர்களின் பல நூல்கள் ஆங்கில மொழியிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. முழுமையாக தன் வாழ்க்கையை இலக்கியத்திற்காக அர்ப்பணித்த சோமா ஜயகொடி தமிழ் மக்கள் மீதும் சினேகம் காட்டி வருகின்றார்.

நிஷங்க விஜேமான்ன
சொரொவ்வ வீதி
பொகலவெல
0555689175

சிங்கள வாசகர் மத்தியில் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர் என்ற வகையில் இடம்பிடித்துள்ள இவர் ஊவா பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த படைப்பாளி ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகிறவர். "தித்த சீன" இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி.

அரச, வித்யோதய இலக்கிய விருதுகளைப் பெற்றுள்ளவார்.

சுனேத்ரா ராஜகருணாநாயக
14/18, ஹரஸ் வீதி
பாகொட
நுகேகொட

இலங்கையில் மிகப் பிரபலமான சுனேத்ரா, நாவல், சிறுகதை, கவிதை, தொலைகாட்சி நாடகம்போன்ற பல துறைகளிலும் தன் திறமையை வெளிப்படுத்துபவர். சிங்கள, ஆங்கில மொழிகளில் படைப்பாக்கம் செய்யும் இவர் குறிப்பிடத்தக்க பல நாவல்கள் எழுதியுள்ளார்.

அரச இலக்கிய விருது, சுவர்ணா புஸ்தக விருது, கொடகே விருது, வித்யோதய விருது போன்றவற்றைப் பெற்றுள்ளார்.

சம்மிந்த வெலகெதர
38/4 காமினி படுகம
ரத்மலான
0777889253

நாவல், சிறுகதை ஆகிய இரு துறைகளிலும் முன்னிலை வகிக்கும் இவர் குருநாகல் மாவட்டம் கலேவலையை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்.

இவரது நாவலொன்று டி. ஆர். விஜேவர்தன விருதைப் பெற்றதோடு, இன்னொரு நாவல் சுவர்ணபுஸ்தக இறுதிச் சுற்றில் தெரிவானது.

திரைப்பட பிரதியாளருமான இவர் இலங்கை வங்கியில் உயர் அதிகாரியாகச் சேவையாற்றுகிறார்.

பியல் காரியவஸம்
15/3/1 – முதலாம் ஒழுங்கை
பள்ளியபார,
பெலவத்த,
பத்தரமுல்ல
0112785673

‘திக்கஸாத’ சிறுகதைத் தொகுதி மூலமாக இலக்கிய உலகில் புகுந்த இவர், சிறுகதை, நாவலாசிரியராக மட்டுமின்றி நாடகக் கலைஞராகவும் பிரபலமடைந்தார். பல புனைக்கதை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

சட்டத்தரணியாகவும் வெளிவாரி விரிவுரையாளராகவும் இயங்குகின்றார்.

ஜீ. ஜீ. சரத் ஆனந்த
589, ஹெதிகம்வில்
திஸ்ஸமஹாராம
0718158376

பாடசாலைக் காலத்திலேயே இலக்கிய ஆர்வத்தடன் காணப்பட்ட ஜீ. ஜீ. சரத் ஆனந்த, சிங்கள இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு காட்டிக் கொண்டே, தமிழ் சிறுகதைகளை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்க ஆரம்பித்தார்.

நீர்வைப் பொன்னையனின் சிறுகதைகள் “லென்கதுகம்” என பெயரில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூலுக்கு 2007ல் அரச சாகித்தய விருது பெற்றார். பின்னர் ராஜ ஸ்ரீகாந்தனின் சிறுகதைகள் “காலயே தோரடுவ” என்ற பெயரில் மொழி பெயர்த்ததோடு பௌத்த தமிழ் நூலொன்றையும் சிங்களப்படுத்தினார்.

தற்போது விவசாயத் திணைக்களத்தில் ஓர் அதிகாரியாக கடமையாற்றுகிறார்.

ஐயந்தா ருக்மணி சிரிவர்தன
262/G முதலாம் தேரு
ஷாந்திபுர
ஹோகந்தர வீதி
தலவதுகொட
0714948816

நாவல், சிறுகதை, கவிதை மட்டுமின்றி பத்திரிகைத் துறையையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் படைப்பாளி இவர். சிறுவர் கதையாக்கத்திலும்கூட தன்திறமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ‘ஹாஸ்கம்’ இவரது கவிதைத் தொகுதியாகும்.

பொதுநிர்வாக சேவையில் கடமையாற்றி தற்பொழுது ஓய்வு நிலையிலுள்ளார்.

லியனகே அமரக்கீர்த்தி
196/15
உட. பேராதனை
0774428198

சிறுகதை, நாவல், மொழிபெயர்ப்பு, சித்திரம் இப்படி பல துறைகளில் பிரகாசிக்கும் இவர் ‘மமதன் நிதாரி’ சிறுகதைத் தொகுதியும் ‘அடவக புத்து’ என்ற நாவலும் சாகித்திய மண்டல விருது பெற்றனவாகும். சுவர்ணபுஸ்தக விருதும் இவருக்கு கிட்டியுள்ளது.

குருநாகல் மாவட்டத்தில் வெல்லவ பகுதியில் பிறந்த இவர், பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றுகிறார்.

தயாரத்ன தலவெல்ல
சேருபிட
களுத்துறை
0342289108

கவிஞரும் மொழி பெயர்ப்பாளரும் சுற்றாடல் வாதியுமான இவர் சிறுவர் இலக்கியத்திலும் ஈடுபட்டுவருகிறார். ‘புஞ்சி அயட புஞ்சி கதந்தர’ குறிப்பிடத்தக்க சிறுவர் ஆக்கமாகும். அண்மையில் இரு மொழிப்பெயர்ப்புக் கவிதை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

இலங்கை எழுத்தாளர் சங்க களுத்துறை மாவட்ட செயலாளரான இவர், தேசிய சங்கத்தின் மேற்படி மாவட்டப் பிரதிநிதியுமாவார்.

அஜித் திகலசென
ராகம வீதி,
வத்தளை

1933 ல் இரத்தினபுரியில் பிறந்த இவர் சிங்கள சிறுகதைகளில் நவீனத்துவத்தை சேர்த்தவராவார்.

1960 இல் இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி வெளியாகியது. இதுவரை எட்டுத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

சிங்கள மொழியை நவீனமயப்படுத்த கடுமையாக உழைக்கும் இவர் கவிதை, நாடகம், திரைப் பிரதி என்பனவும் எழுதி வருகிறார்.

மாற்று இலக்கிய விழாக்களில் இவரது சிறுகதை கருத்தாலுக்கு உள்ளாகியுள்ளன.

திரு. ஹேமசந்திர பதிரன
242, முதுகடுவ
மாறவில
0714481186

இலங்கை வங்கி மொழிப்பெயர்ப்பாளராகக் கடமையாற்றும் திரு ஹேமசந்திர பதிரன, இவர் இனங்களுக்கிடையே ஐக்கியத்திற்காக அர்பணிப்போடு செயலாற்றிவரும் படைப்பாளியாவார். மும்மொழியிலும் அறிவிப்பாளராகக் கடமையாற்றும் ஆற்றல்கொண்ட இவர், சிங்கள தமிழ் மொழிகளில் எழுதிவருகிறார். அரச ஊழியர்கள் மத்தியில் இவர் ஓர் தமிழ் ஆசானாகச் செயற்படுகிறார். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தமிழ் கற்பிப்பதிலும் தன் காலத்தைச் செலவிடுகிறார். சிங்கள - தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் செயற்குழு உறுப்பினரான இவர், பிரபல எழுத்தாளர்களான, திக்குவல்லை கமால், தி. ஞானசேகரன் ஆகியோரின் சிறுகதைகளை சிங்களத்தில் மொழிப்பெயர்த்து இரண்டு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். மும்மொழிகளுக்கும் சக்திய பிரமாணம் பெற்ற மொழிப்பெயர்ப்பாளராக நீதி அமைச்சினால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளவராவார்.

கபில குமார காலிங்க
124, ரனவன
கடுகஸ்தோட்டை
0773051627

சிறுகதை, நாவல், பாடல், திரைப்படம், நாடகத் தயாரிப்பு ஆகிய கலைகளில் ஆர்வமிக்க இவர் ஊடகத்துறையையும் விட்டுவைக்கவில்லை. 'பியஸி கவுலுவ' என்ற இவரது நாவல் சுவர்ண புஸ்தக விருது, இறுதிச் சுற்றுக்குத் தெரிவாகியது. கண்டி மாவட்டம் கடுகஸ்தோட்டையில் இவர் பிறந்தார்.

சுனந்த கருனாரத்ன
172/11- இஹல கரகஹமுன
கடவத்தை
0714213466

புதிய பரம்பரைக் கவிஞர். இளங்கவிஞர்கள் மத்தியில் முன்னணியில் திகழ்ந்துவரும் இவர் இதுவரை நான்கு கவிதை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

கவிப்புதுவ, தூவிலி மினிஸா போன்ற கவிதைத் தொகுப்புகள் சிங்களக் கவியுலகில் பேசப்படும் படைப்புக்களாகும்.

அரவ்வல நந்திமீதர்
699/3 அருவ்வல
பன்னிபிடிய
0112839667

சிறுகதை, நாவல் எழுத்தாளராக, இவர் இலங்கை வாழ் மக்கள் மத்தியில் உன்னதமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளவர். 1939ல் கொழும்பு மாவட்டத்தில் பிறந்தவர். பல சிறுகதை, நாவல்கள் பரிசு பெற்றுள்ளன.

1965 ல் முதல் நூலை வெளியிட்ட இவர் 25 மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். சகல விருதுகளையும் பெற்ற பெருமை இவருக்குண்டு.

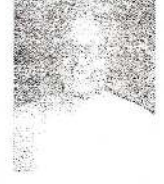
சோமரத்ன பாலசூரிய

சிறுகதை, நாவல், கவிதை, சித்திரம் முதலான பல்வேறு துறைகளில் பிரகாசிப்பவர். விமர்சனத்திற்கு உள்ளான 'கரத்தய' சிறுகதைகள், 'வப் மகுல' நாவல்களைத் தந்தவர். அரசவிருது உள்ளிட்ட விருதுகளைப் பெற்றவர்.

நீண்ட காலமாக சர்வகலாசாலை சிங்கள மொழித்துறையில் சேவையாற்றிய பேராசிரியர் பாலசூரிய, தற்போது நூலக சேவைகள் சபைத் தலைவராகப் பணியாற்றுகின்றார்.

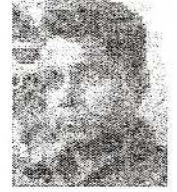
ஜே. ஏ. ஆரியரத்ன
ஹிரியால்,
கல் எளிய.
0716448175

சிறுகதை, நாவல், கவிதை, மொழிப்பெயர்ப்பு, என பலவகையிலும் தனது திறமையை வெளிப்படுத்தியுள்ள இவர் பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். ஆங்கிலத்திலும் எழுதும் வல்லமை பெற்றவராகும்.

இலங்கை எழுத்தாளர் சங்கத்தில் தலைவராக இருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மகிந்த பிரசாத் மஸ்இம்புல
மெனிக் 320 தொடர்மாடி,
D.V.2.2.1, விக்டோரியா பெதன
கொழும்பு - 08
0773527337

புதிய தலைமுறைக் கவிஞர் இவர். நாவலாசிரியரும் கூட. தொலைக்காட்சி நாடக இயக்குனராகவும் இயங்குகின்றார். 'ஹிருத் ஹிம பியல்லக' என்ற இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுதி 2010 அரச சாகித்திய விருதைப் பெற்றதோடு கொடகே அறிமுக படைப்பாளர் விருதையும் தனதாகக்கிக் கொண்டார்.

அண்மையில் இவரது மேலுமொரு கவிதை நூல் வெளியாகியது. இவரது நாவலும் கவன ஈர்ப்புக்குள்ளாகியதாகும்.

சாந்தி திஸாநாயக
79B - 4
சேனபுர
0252249010

அநுராதபுர மாவட்டத்தில் பிறந்து வாழ்ந்துவரும் இவர் எழுத்து நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுவரும் பிரபலமான படைப்பாளி தனது பிரதேச வாழ்க்கை முறையை தனது படைப்புக்களில் கொண்டு வருவதில் இவர் அக்கறையோடு செயற்படுகிறார்.

இலங்கையில் வழங்கப்படும் எல்லா இலக்கிய விருதுகளையும் இவர் பெற்றுள்ளார். சிறுகதை, கவிதைத் துறைகளில் தனது வல்லமையை வெளிப்படுத்தி வருகிறார்.

නයිමා සිද්දික්

බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ හපුතලේ උපත ලැබූ නයිමා සිද්දික් හපුතලේ ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය ආරම්භ කළාය. 5 වසර ශිෂ්‍යත්ව විභාගයෙන් සමත් වූ ඇයට වැඩිදුර ඉගෙනීමට ලැබුණේ කාන්තන්කුඩි මධ්‍යමභාවිද්‍යාලය නේවාසිකාගාරයේ සිට අධ්‍යාපන කටයුතු කරගෙන ගියද සිත කඳුකරයේ ජීවත් වී උෂ්ණාධික නුහුරු ප්‍රදේශයක සිටීම ඇයට අපහසුවක් විය. ව්‍යාපාරිකයකු වූ නයිමාගේ පියා පස්සර මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයට ඇය ඇතුළු කළේය.

උසස් අධ්‍යාපනය ලබන කාලයේදී නයිමා සිය පියාට අයත් ගොඩනැගිල්ලක දුගී දුප්පත් වතු කම්කරු දරුවන් සඳහා කුඩා පාසලක් හපුතලේ පවත්වාගෙන ගියාය. රැකියා කරන අය වෙනුවෙන් මේ පාසලේ දී රාත්‍රී පන්ති ද පැවැත්වූවාය. මෙය අසෝකා විදුහල ලෙසින් ඒ දිනවල හැඳින්විණි. පසුව අබදුල් අසිස්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වතු කම්කරු සංගමයේ ලේකම්වරිය ලෙස ඇය කටයුතු කරමින් වතුකම්කරුවන්ගේ ප්‍රශ්න ගැටලුවලට විසඳුම් ලබාදීමට දැඩි වෙහෙසක් දරුවාය.

කම්කරු වෘත්තීය සංගමයේ වැඩ කටයුතුවල නිරතව සිටියදී ඇයට ගුරු පත්වීමක් ලැබුණි. ඒ දියකලාව කහගොල්ල මුස්ලිම් විද්‍යාලයටයි. ගුරු වෘත්තියේ සිටියදීම නයිමා ඩිප්ලෝමා උපාධියටද සුදානම් වී උපාධිය ද ලැබුවාය. වෘත්තියෙන් ගුරුවරයෙකු වූ ඇයගේ සැමියා මෙහි දී ඇයට උදවු කළේය.

විවාහයෙන් පසු ඇය ගෙලිමය ප්‍රදේශයේ පදිංචියට ගියාය. ගම්පොළ සහිරා විද්‍යාලයේ ගුරුවරියක ලෙස මාරුවීම් ද සකසා ගෙන විශ්‍රාම ලබන තුරු එහි ඉගැන්වූවාය.

ගුරුවෘත්තියේ නියැලෙන අතරදී ඇය සාහිත්‍ය කටයුතුවලද නිරත වූවාය. ඇය කලක් වින්තාමනී පුවත්පතේ හපුතලේ වාර්තාකාරිය ලෙසද කටයුතු කරමින් සිටි නිසා දෙමළ පුවත්පත් හා සම්පව සිටියාය. ඇය ලියූ කෙටිකතා විශාල සංඛ්‍යාවක් සති අන්ත පුවත්පත්වල පළ විය.

ඇයගේ මුල්ම නවකතාව වාල්කෙයි පඩගු නම් විය. ඉන් අනතුරුව ඇය විසින් ලියා පළ කරන ලද කෙටිකතා කෘති වූයේ "වාල්කෙයි සුවඩුගල්", "වාල්කෙයි වන්තංගල්", "වාල්කෙයි වලෙයිවුගල්" නම් විය.

මුස්ලිම් වර්ගයාගේ සමාජමය ගැටලු පිළිබඳව වැඩි අවධානයක් යොමු කරමින් සිය නිර්මාණ පාඨකයාට කිළිණ කළ නයිමා සිද්දික්, ශ්‍රී ලංකාවේ මුස්ලිම් ලේඛිකාවන් අතරේ විශේෂත්වයක් දක්වන ලේඛිකාවක් ලෙස

පිළිගැනේ. ඉස්ලාම් ආගමට අනුව කාන්තාවට ලේඛනයේදී ප්‍රවේශම් විය යුතු වෙයි. ආගම, සිරිත් විරිත් හා බැඳි ඇතැම් කරුණු විවේචනය කිරීමට හැකියාවක් නැත. එවන් පසුබිමක් පවතිද්දී මීට දගක කීපයකට ඉහතදීත් නයිමා සිද්දික් ඉතා සියුම් ලෙස සිය වාර්ගික සමාජයේ පවතින අසාධාරණකම් ගෙන හැර දක්වීමට උනන්දු වූවාය.

කාන්තාවන්ගේ ප්‍රශ්න ගැටලු පිළිබඳව වැඩි උනන්දුවක් දැක්වූ නයිමා සිද්දික් "නී පොර", "මංගෙයි" නම් සඟරාවලට ද සම්බන්ධ වී කටයුතු කළාය.

කඳුකරයේ ජනතාවගේ සුබ සාධනය වෙනුවෙන් මුස්ලිම් ලේඛිකාවක ලෙස ඇය විසින් කරන ලද යුග මෙහෙවර වෙනුවෙන් 1986 දී කඳුරට කලා සාහිත්‍ය උළෙලදීත් 1994 නයිමා සිද්දික්ගේ උපන් ගම් ප්‍රදේශය වූ උච්ච පළාත් සභා සාහිත්‍ය උත්සවයේදීත් ඇයට සම්මාන පුදකර ගෞරව දක්වා ඇත. මෙයට පසු 2002 කොළඹ දී පැවැත් වූ ජගත් ඉස්ලාම් සාහිත්‍ය සම්මේලනයේ දී ද ඇයට සම්මාන පුද කෙරිණ. 2002 වසරේ දී ශ්‍රී ලංකා රජයෙන් නයිමා සිද්දික්ට කලාභූෂණ ගෞරව නාමය පුද කෙරිණ.

දියණියන් තිදෙනෙකුගේ මවක වූ නයිමා සිද්දික් ගුරු සේවයෙන් විශ්‍රාම ගිය ද තවමත් සාහිත්‍ය කටයුතුවල නිරතව සිටින්නීය. සිංහල දෙමළ ලේඛක එකමුතුවෙන් මෙවර ජ්‍යෙෂ්ඨ ලේඛක ගෞරව සම්මාන ලබන ඇයට සුබ පතවූ.

- උපාලි ලීලාරත්න -

குணசேன வித்தான அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறும் இலக்கியப் பணியும்

பனாட்டியன வித்தானகே ஹிண்ணி அப்புறாமி தந்தையாருக்கும் ரணசிங்க கண்டம்பிகே பேபிநேனா தாயாருக்கும் 1931 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 25 ஆம் திகதி காலியில் வந்துரம்ப என்ற அழகிய கிராமத்தில் பிறந்தார். இவரது குடும்பத்தில் 11 பிள்ளைகளில் இவர் 10 வது பிள்ளையாக பிறந்தார்.

இவர் அவரது சிறிய வயதில் பாலிபத்தேகம புனித அந்தோனியார் பாடசாலையில் கல்வி பயின்றார். அவரது சிறிய வயதில் மிகவும் முன்னோடிப் பாதையில் போவதற்கு அந்த பள்ளிக்கூடத்தில் வாய்ப்பு கிடைத்தது. குணசேன வித்தான அவர்களின் இலக்கியப்பணி அந்த பாடசாலையிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஒரு எழுத்தாளானாக மட்டுமல்ல கம்ப்யூனிட்டுஸ் கட்சி அங்கத்தவராகவும் பல சாதனைகள் அந்த பாடசாலையிலிருந்தே புரிந்தார்.

1948 ஆம் ஆண்டு அவருக்கு 17 வயதாகும் அந்த வயதிலே அவர் இலங்கை கம்ப்யூனிட்டுஸ் கட்சியில் அங்கத்துவம் பெற்றுக் கொண்டார். அவர் அந்த கட்சியில் புரிந்த பணிகளுக்காக அந்த கட்சி சீன குழுவில் மத்திய பிரதியொன்றில் அங்கத்துவம் வகிக்க கிடைத்தது. அது 1961 ஆண்டிலிருந்து 1964 வரையான கால கட்டம். அவர் 1965 ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் கம்ப்யூனிட்டுஸ் கட்சியில் அங்கத்துவம் பெற்றார். 1966 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1994 ஆம் ஆண்டு வரை அக்கட்சியில் மத்தியகுழுவில் அங்கத்துவம் வகித்தார். இக்காலத்தில் இவர் அக்கட்சியில் பிரதான பத்திரிகையான மெளபிம என்ற பத்திரிகையில் ஆசிரியராக பணிபுரிந்தார். இலங்கை கம்ப்யூனிட்டுஸ் கட்சியின் அமைப்பாளராகிய டாக்டர் எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்க அவர்களின் சந்திப்பினால் இவருடைய அரசியல் வாழ்க்கை மிகவும் சிறப்பாக அமைந்தது. அக்காலத்திலேயே அவர் டாக்டர். விக்கிரசிங்க அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றுக்காக தயாரிக்கப்பட்ட 'சூரியமலே உபத்த' என்ற திரைப்படத்திற்காக கதை, வசனம், மட்டுமல்ல காட்சிகளையும் அமைத்தார். 'சூரியமலே உபத்த' (சூரியகாந்தி பூவின் தோற்றம்) என்ற நூலில் பிரதான தொகுப்பாளராக கடமை புரிந்தார்.

அதுமட்டுமல்ல "உட்கொந்தன் பெல", சரணங்கரதோரொவின் நவலோக்காய என்ற சஞ்சிகையில் தொகுப்பாளராக 1967 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1982 வரை தொகுப்பாளராக கடமை புரிந்தார். அவர் "ஜனத்தா லேக்க பெரமுண" என்ற இலக்கிய அமைப்பின் செயலாளராக கடமை புரிந்தார். அவரது இலக்கியத்துறை பள்ளிக்கூட வாழ்க்கையிலிருந்து ஆரம்பித்தாலும் கமியூனிட்டுஸ் கட்சியின் செயற்பாடும் அங்குள்ள அவருடைய வாழ்க்கையனுபவங்களும் கிராமத்துச் செயற்பாடுகளும் எழுத்துத்துறையை மேலோங்க வைத்தது.

அவர் சிறுவர் இயக்கத்திற்காக 47 நூல்கள் வெளியிட்டார். அந்த நூல்களில் "யாப்பணி சீயா" என்ற (யாழ்ப்பாண தாத்தா) நூல் சிறுவர்களுக்கிடையில் மிகவும் பிரபல்யமானது. அதேபோலவே "புதும நலவா" என்ற நூலும் "பாபகே உபத்தின" (பாப்பாவின் பிறந்தநாள்) "தெய்யோ துன்னரத்தரங் (கடவுள் தந்த தங்கம்), "ஹாவா ஹேடத் பரதெய்" (முயல் மீண்டும் தோல்வியடைந்தது), குருலு லோகே ரஜ்யுறு" (குருவியுலகத்தின் அரசன்), "நத்தர்தாகி" (நத்தார் பரிசு), "ஹம்லின் நுவர நலாகாரயா" (ஹம்லின் நகரத்தின் வீணை வாசிப்பவன்), "ஹங்கெட்டகே

ஹப்பங்கங்" (ஹங்கொட்டவின் வீரம்), "கேனேதுவவே வீரயா" (கேனேதுவவின் வீரன்), "அம்மலாகெ ஆதரே" (அம்மாமார்களின் அன்பு), "ஹந்தயாகே பங்குவ" (ஹந்தாயாவின் பங்கு), "வலஸ் பஞ்சா ஹரிஹப்பணா" (கெட்டிக்கார கரடி குட்டி) போன்ற பல நூல்களும் சிங்கள இலக்கியபுலகத்தில் முத்திரை பதித்தது. இந்த சிறுவர் நூல்களில் முக்கியமான நூல் "யாப்பணி சீயா" (யாழ்ப்பாண தாத்தா) இந்த நூல் தற்சமயத்தில் தமிழ்மொழிக்கு மொழி பெயர்ந்துள்ளது. அந்தநூலை வாசிக்கும்போது சிங்கள, தமிழ் உறவு எவ்வாறு என்பதை பரதிபலிக்கின்றது. அதுமட்டுமல்ல சிங்கள தமிழ் உறவை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த சிறிய நூல் மிகப்பெரிய பங்களிப்பை ஏற்படுத்துமென எம்மால் கூறலாம்.

அவர் சிறுவர் இலக்கியத்திற்காக ஒரு சிறுவர் நாடகத்தையும் எழுதியுள்ளார். பெக்கிஸ் அச்சுவ ஆகும். இந்த நாடகமும் சிறுவர் உலகத்திற்கு மிக வேண்டிய நாடகமாக அறிந்துள்ளது.

இவருடைய எழுத்துப் பணியில் மிகவும் முக்கியமான துறை சிறுகதையாகும். இவர் இதுவரை 11 சிறுகதைத்தொகுதிகள் வெளியிட்டுள்ளார். அந்த தொகுதிகளுக்குள் சிங்களத் தமிழ் உறவை ஏற்படுத்துவதற்காக எழுதிய "பொம்பேக்க ரித்மய" (குண்டுவின் விதம்), "சிங்கள பியேகுட்" தாவ தெமல மவக்ககே குச உபன் புத்தாகே கதாவ" (சிங்கள தந்தையாருக்கும் தமிழ் தாயாருக்கும் பிறந்த மகனின் கதை), "மனுஸ்சத்வயட வெவு தியனு லெபே" (மாண்டித்திற்கு குண்டு வைக்கப்படுக), "பொலவே கீத்தய" (பூமியில் கீதம்), "ஐயா வகே எக்கனேக்" (அண்ணனைப் போல் ஒருவன்), என பல நூல்களை இவர் சிங்களத் தமிழ் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தும் வகையில் பல கதைகள் சிங்கள வாசகர் உலகத்திற்கு அன்பளித்துள்ளார். இக்கதைகள் சிங்கள மக்களிடையில் ஆழ்ந்த சிந்தனை ஏற்படுத்த முயன்றுள்ளது. இக்கதைகளினால் சிங்களத் தமிழ் உறவு எவ்வாறானது என்பதை பிரதிபலிக்கின்றது. இந்த கதைகளுக்குள் "பாலம்" (பாலம்) என்ற கதை வாசிக்கும் எந்த இனவாதியும் இனவாதத்திலிருந்து வெளிபடுவார் என தோன்றும்.

2013 සිංහල දෙමළ ලේඛක එකමුතුවෙන් පෞර්ව ලේඛක සම්මානයට පාත්‍රවන ටී. ඥානසේකරන්

වෘත්තියෙන් වෛද්‍යවරයෙකු වන ටී. ඥානසේකරන් ශ්‍රී ලාංකේය දෙමළ සාහිත්‍ය ක්‍ෂේත්‍රයේ මේ වන විට වසර 50 ක කාලයක් පුරා කෙටිකතා, නවකතා, කෙටිනවකතා, ලිපි, විචාර, සංචාරක සාහිත්‍ය සහ ජනමාධ්‍ය ක්‍ෂේත්‍රයේ මෙන්ම ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශනයෙහි ද අනගි මෙහෙයක යෙදී සිටියි. යාපනයේ පුන්තාලෙක්කටුවාවන් ග්‍රාමයෙහි බ්‍රාන්ච්ස් කුලයෙහි 1941.04.15 දින ජන්ම ලාභය ලද ටී. ඥානසේකරන් නම ප්‍රාථමික සහ ද්විතීයික අධ්‍යාපනය යාපනයේදී ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් හදාරා පසුව නම වෛද්‍ය වෘත්තියට අදාළ අධ්‍යාපනය කොළඹ වෛද්‍ය විද්‍යාලයේදී හැදෑරුවේය. නම මුල්කාලීන අධ්‍යාපනය ඉංග්‍රීසි බසින් හැදෑරුව ද ටී. ඥානසේකරන්, පසුව පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයෙන් කලා උපාධිය සමත්වීම විශේෂත්වයකි.

දිගු කාලීනව උඩරට ප්‍රදේශයේ වෛද්‍ය වෘත්තියේ නියැළී සිටින ටී. ඥානසේකරන් යාපනයේ දී, කොළඹ දී, සහ කඳුකරයේදී ලද අත්දැකීම් සාහිත්‍ය නිර්මාණ සඳහා පාදක කරගෙන ඇති බව පෙනීයයි. ළමා විශේෂී ම කල්කි, ආනන්ද විගඩන්, කලෙලමගල්, වැනි සඟරා කියවන්නට වූ ඥානසේකරන් කල්කි, අකිලන්, වාන්ඪිල්යන්, පෙරුකාන්දන්, පුදුමෙමපින්තන් වැන්නන්ගේ නිර්මාණ ඉතා උනන්දුවෙන් පරිශීලනය කර නමා ද මේ ආකාරයට සාහිත්‍ය නිර්මාණයේ යෙදිය යුතුයැයි අද්වන්ත කර ගත්තේය.

1964 වර්ෂයේදී කලෙලවිවෙල්වි නමැති සඟරාවෙහි මොහුගේ ප්‍රථම කෙටිකතාව වූ පිලෙප්ප පළවීමත් සමග ඥානසේකරන් සාහිත්‍ය නිර්මාණකරණයට අවතීර්ණ විය. ඔහු මේ වන විට කෙටිකතා 45කට වැඩි ප්‍රමාණයක් ලියා ඇති අතර ලියා පළකරන ලද පොත් සංඛ්‍යාව 10කි. ඒවා නම් කාල දර්ශනම්, පුදිය සුවඩුහල්, කුරුදීමලෙල, ලයන්කුව විරෙහල්, කවිවෘත්ත, පුරිදලුම්, පතිර්දලුම්, අවුස්තේලියල් පයනක්කදෙද, ඇල්සේනුම් ඔරු පුනෙනක් කුට්ටියුම්, ඥානසේකරන් සිරු කදෙහල් සහ වඩ ඉන්දිය පයනක් කදෙද ඉලක්කියම් ය.

1973 දී ටී. ඥානසේකරන්ගේ පළමු කෙටිකතා සංග්‍රහය වන කාල දර්ශනම්, එළිදැක්විණි. ශ්‍රී ලංකා සංස්කෘතික මණ්ඩලය විසින් පවත්වන ලද සමස්ත ලංකා කෙටිකතා තරගයේදී ත්‍යාග දිනූ ඔලිවියෙන් තේඬි, කෙටිකතාව සහ ශ්‍රී ලංකා රක්ෂණ සංස්ථාව සාහිත්‍ය සංගමය පැවැත්වූ සමස්ත ලංකා කෙටිකතා තරගයේදී රිදී පදක්කම දිනූ ඔරු සින්තප්පෙපයන් අප්පාවාහිරාන්, යන කෙටිකතාව ඇතුළු කෙටිකතා 12කින් එය සමත්විණය. ඇල්සේනුම් ඔරු පුනෙනක් කුට්ටියුම් ටී. ඥානසේකරන්ගේ දෙවන කෙටිකතා සංග්‍රහයයි. මෙය දැනට ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලයේ ශ්‍රාස්ත්‍රවේදී උපාධි පාඨමාලාව සඳහා නිර්දේශිත ග්‍රන්ථයකි. මෙය ඥානසේකරන්ගේ සාහිත්‍ය නිර්මාණ හැකියාව මොනොවට පිළිබිඹු කරන්නකි. මේ

සංග්‍රහයේ එන ඇල්සේනුම් ඔරු පුනෙනක් කුට්ටියුම්, නමැති කෙටිකතාවේ සංකේත භාවිතය අතින් ටී. ඥානසේකරන් ජාත්‍යන්තර මට්ටමේ ලේඛකයකුගේ හැකියාව දක්වා ඇත යන්න විචාරක මතයයි. ටී. ඥානසේකරන්ගේ නෙවන කෙටිකතා එකතුව ටී. ඥානසේකරන් සිරු කදෙහල්, නමින් කෙටිකතා 30කින් යුතුව 2005 දී එළිදැක්විණි. යාපනයේ සාහිත්‍යකවය විසින් හොඳම කෙටිකතා සංග්‍රහයට පිරිනමන නාවේස්දන්, සම්මානය මෙම කෘතියට හිමිවිය.

ටී. ඥානසේකරන්ගේ මුල්ම නවකතාව වූ පුදිය සුවඩුහල්, 1977 දී එළිදැක්විණි. මෙම නවකතාවට රාජ්‍ය ජාතික සාහිත්‍ය සම්මානය ද හිමිවිය. මෙය යාපනය ප්‍රදේශයට සුවිශේෂී වූ ප්‍රස්තයක් හා ඊට අදාළ හේතු සාධක පිළිබඳවත් සංවේදීව සමාජයේ ඇති ව්‍යසනත් ව්‍යාජයත් සහ වෙනස්වන වින්තන රටා පිළිබඳවත් බිහි වූණ නිර්මාණයක් බව මහාචාර්ය සුවිත්තියානන්දන් සඳහන් කරයි. කුරුදීමලෙල නවකතාව, ටී. ඥානසේකරන් ලියූ දෙවන නවකතාවයි. මෙය 1979 වර්ෂයේ රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානයෙන් පිදුම් ලැබීය. මෙය කඳුකරය පිළිබඳ නවකතාවකි. 1981 දී නවවම් ත්‍යාගයෙන්ද පුදුනු ලැබූ මෙය 1986 දී මේ දක්වා පළවුණු හොඳම සාහිත්‍ය නිර්මාණ අතරින් එකක් ලෙස ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල සහතිකය හිමි කරගත්තේය. මෙම නවකතාව යාපනයේ සාම්ප්‍රදායික විමල් විසින් තැළෙන යකඩ නමින් සිංහලයට පරිවර්තනය කර ටී. ඥානසේකරන් මහතා සිංහල සාහිත්‍යයට හඳුන්වා දුන්නේය. 1994 දී එළි දැක්වූණු ලයන්කුව විරෙහල්, නවකතාවට 1995 දී මධ්‍යම පළාත් සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයෙන් හොඳම නවකතාවට ප්‍රදානය කරන සාහිත්‍ය මණ්ඩල ත්‍යාගය හිමිවිය. 1996 දී ටී. ඥානසේකරන්ගේ කෙටි නවකතාව වූ කවිවෘත්ත එළි දැක්වූණු අතර එය 1991 දී ජාතික කලා සාහිත්‍ය මණ්ඩලය සහ සුබමංගලා සාමූහිකව පවත්වන ලද කෙටි නවකතා තරගයෙන් ත්‍යාගයක් දිනා ගැනීමට සමත්විය. එසේම මෙම කෙටිකතාවට විහවි සංස්කෘතික කේන්ද්‍ර විසින් ප්‍රදානය කරනු ලබන 1996 වසරේ හොඳම නවකතාවට ස්වර්ණ සංඛ සම්මානය සහ සහතිකය හිමිවිය. මෙම කෙටිකතාව 1997 වර්ෂයේදී මධ්‍යම පළාත් සාහිත්‍ය උත්සවයේදී හොඳම නවකතාවට හිමි සම්මානයෙන් ද පුදුනු ලැබීය. ටී. ඥානසේකරන්ගේ ලිවිසැරිය මෙහෙවර ඇගයීමේදී ඔහු විසින් වසර දෙදාහේදී ආරම්භ කර මේ දක්වා නොකඩවා සංස්කරණය කරනු ලබන ඥානම් සඟරාව පිළිබඳව ද සඳහන් කළ යුතුය. ඥානම් සඟරාව හරහා දෙමළ සාහිත්‍යයේ සුගන්ධය, ලොව පුරා විසිරී පැතිරී සිටින දෙමළ සාහිත්‍ය රසකාමීන්ට විදගැනීමට සලස්වන ටී. ඥානසේකරන්, මේ වන විට මෙම සඟරාව හරහා කවි 800කට වැඩි ප්‍රමාණයක් ද කෙටිකතා 480කට වැඩි ප්‍රමාණයක්ද කෙටිකතා 480කට වැඩි ප්‍රමාණයක් ද 700කට වැඩි ලිපි ද 55කට වැඩි සම්මුඛ සාකච්ඡා ද පළ කර ඇත.

බ්‍රාන්ච්ස් කුලයෙන් උපත ලැබූව ද කුල හේදයට එරෙහිව ද ඇති නැති පරතරයට එරෙහිව ද හඬ නගන ටී. ඥානසේකරන් අපක්ෂපාතීව සාහිත්‍ය නිර්මාණකරණයේ යෙදීම ද, කිව යුතු දෙය නිර්භවය ප්‍රකාශ කිරීම ද, ඔහුගේ නිර්මාණ තුළින් විශද වෙයි. එසේම ඔහුගේ නිර්මාණවල වඩාත් ප්‍රබලව ඇත්තේ මානව දයාවයි. ජාතිවාදයෙන්, ආගම්වාදයෙන් සහ කුල හේදයෙන් තොර එක්සත් ශ්‍රී ලාංකික ජනතාවක් දැකීම ටී. ඥානසේකරන්ගේ අපේක්ෂාව බව ඔහුගේ නිර්මාණ පරිශීලනය කිරීමේදී පෙනී යයි.

හේමචන්ද්‍ර පතිරණ

ජනවාර්ගික සුභදතාව හා සාහිත්‍යය

- එල්. මුරගනුපති -

ශ්‍රී ලංකාවේ වාර්ගික ප්‍රශ්නයට මූලික වී ඇත්තේ භාෂා හා වාර්ගිකත්වයට අදාළ කාරණාවන්ය. එසේ වුවද මනුෂ්‍ය දයාව සියලු දෙනාටම පොදුය. දියවැඩියාව, පිළිකා, ඒඩ්ස් ඇතුළු ලෝක ප්‍රසිද්ධ ලෙඩ රෝග නොහොත් ශාරීරික උපද්‍රව ඕනෑම කෙනෙකුට වැලඳෙන්නේ ඔහුගේ හෝ ඇයගේ ජාතිය, ආගම, භාෂාව, ප්‍රදේශය බැලීමෙන් නොවේ. එමෙන්ම රෝගීන්ට ප්‍රතිකාර කරන වෛද්‍යවරයා කමා වෙත පැමිණෙන රෝගියා, ජාතිය, ආගම්, භාෂා යනාදිය ගැන නොසලකා කාරුණිකව වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර කොට සුවපත් කිරීමට සේවය කරන්නේය.

ඒ ආකාරයටම ලේඛකයෝද, මාධ්‍යවේදීහුද, කලාකරුවෝද ජනතාවට වාර්ගිකත්ව ඇසුරෙන් ඇතිවෙන රෝග උපද්‍රවයන්ට ප්‍රතිකාර ලබා දෙන මිතුරෝ විය යුත්තාහ. ඔවුන් සිය නිර්මාණ මගින් විෂබීජ වැපිරුවහොත් ඒ විෂබීජ මගින්ම ඔවුන් විනාශයට පත්වනු ඇත.

එක් ජන වර්ගයක අනන්‍යතාව, සලකුණ, භාෂාව සහ සාහිත්‍යය අන් ජන වර්ගයක කලාව, සාහිත්‍යය මගින් දනගත හැකිය. උදාහරණයක් දක්වන්නේ නම් යුරෝපීය භාෂාවන්ගෙන් පළ වූ සාහිත්‍ය කෘති, ඇමරිකානු, එංගලන්ත, ඕස්ට්‍රේලියා, ඉංග්‍රීසි භාෂා කෘති හා අප්‍රිකානු සාහිත්‍යය මගින් ඒ ඒ රටවල ජනවර්ගවල ස්වභාවය, සිරිත් විරිත්, සිතූම් පැතුම් යනාදිය අපගේ භාෂාවෙන් කියවා තේරුම් ගැනීමට භාෂා පරිවර්තනය සුවිශාලව උපකාරී වේ.

අපට ගේක්ෂ්පියර්, ලියෝ ටෝල්ස්ටෝයි, දොස්තොයෙව්ස්කි, මැක්සිම් ගෝර්කි, ඩී. එච්. ලෝරන්ස්, මෝපසං, කලීල් ජිබ්රාන්, නස්රුල් ඉස්ලාම්, හෙමිංවේ, චිත්‍රවා අවෙබේ යනාදී ජගත් සාහිත්‍යධරයන් ඉංග්‍රීසි භාෂාව මගින් දනගන්නට ලැබුණේ මේ අයගේ නිර්මාණයන්ගේ පරිවර්තනයන් නිසාය.

දෙමළ, සිංහල පාඨකයෝ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් පළවූ ඉහත දක්වූ අයගේ කෘති, තමන්ගේ මවු භාෂාවට පරිවර්තනය වීමෙන් කියවා දැන අවබෝධ කර ගත්හ. එමෙන්ම ශ්‍රී ලාංකිකයන් වන සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් අයට අනන්‍යතාව භාෂා පරිවර්තන මගින් සහෝදර ජනතාවගේ අනන්‍යතාවන්, සංස්කෘතියන්, හැඟීම් යනාදියන් අවබෝධ කරගත හැකිය.

එක් ජනවර්ගයක් පාලනය කිරීමෙන් තවත් ජනවර්ගයකට නිදහසේ ජීවත්විය නොහැකි බව සත්‍යයකි. එක් පවුලක සැමියාට බිරිඳ හෝ බිරිඳට සැමියා හෝ පාලනය කරගෙන සිටින්නට වැයම් කළහොත් ඒ පවුලෙහි සවිමත් බව දෙදරා යන බව සාමාන්‍ය සරල උදාහරණයකි. අප ජීවත්වන ඕස්ට්‍රේලියාව වැනි දිසුණු රටවල් මානව අයිතිවාසිකම් හා මානව දයාව අත්‍යවශ්‍ය බව අවධාරණය කරන්නේ යථෝක්ත කාරණාව නිසාය.

සාහිත්‍යවේදීහු බොහෝ දෙනෙක් ශ්‍රී ලංකාවේ සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනකොටස් අතරේ වාර්ගික සුභදතාවයන්, සහෝදරත්වයන් වෙනුවෙන් වෙහෙස වෙමින් කටයුතු කරමින් සිටිති.

මුලින් වසර 30ක කාලයක් යාපනයේදීද පසුව වසර 17ක කාලයක් කොළඹදීද පළ කෙරුණ මල්ලිකෙ මාසික සඟරාව වාර්ගික සුභදත්වය වෙනුවෙන් දිගින් දිගටම හඬක් නැගුවේය. මෙහි සංස්කාරක ඩොමිනික් ජීවා, ප්‍රගතිශීලී සාහිත්‍යධරයෙකි. පළමු වතාවට ලංකාවේ දෙමළ කෙටිකතා සංග්‍රහයකට ලැබෙන ජාතික සාහිත්‍ය සම්මානය ලැබුවේ ඔහුය (කන්නිරුම් - තන්නිරුම් - 1964) ඩොමිනික් ජීවාගේ මල්ලිකෙ සඟරාවේ සිංහල සාහිත්‍යවේදීන් වන මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ, එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර, ගුණසේන විතාන, කේ. ජයතිලක, ජී. බී. සේනානායක, ආරියරත්න විතාන,

කරුණාසේන ජයලත්, ගුණදාස අමරසේකර, මහගම සේකර හා තවත් බොහෝ සිංහල ලේඛකයන්ගේ නිර්මාණයන් දෙමළ බසට පරිවර්තනය කර පළ කෙරිණි. මේ අය අතරින් දෙමළ භාෂාව උගත් හිමිනමක් වූ රත්නවංශ ස්වාමීන් වහන්සේ, සිංහල චිත්‍රපට අධ්‍යක්ෂ ආචාර්ය ලෙස්ටර් ජේම්ස් පීරිස්, නාට්‍යවේදී හෙන්රි ජයසේන, ශ්‍රී ලංකාවේ සුප්‍රසිද්ධ ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශක දේශබන්දු සිරිසුමන ගොඩගේ, ලේඛක දෙනගම සිරිවර්ධන, පරිවර්තක උපාලි ලීලාරත්න යන අයගේ ජායාරූප පිටකවරයට යොදමින් ඔවුන් හා කළ සම්මුඛ සාකච්ඡා හා විස්තරද මල්ලිකෙහි පළ කෙරිණි. මේ හැර කොළඹින් පළ කෙරෙන 'ඥානම්' සඟරාවෙන් දෙනගම සිරිවර්ධන, කුසුම් අරම්පත්, ඒලෙමිනා දිල්ලාක්කි, අරවින්ද චන්ද්‍රපද්ම, අමරපාල කරසිංහආරච්චි, අජිත් පැරකුම් ජයසිංහ, උපාලි ලීලාරත්න යනාදීන්ගේ කෙටිකතා දෙමළ බසට පරිවර්තනය කර පළ කෙරිණි.

මේ කෙටිකතා බොහෝමයක් දෙමළ බසට නැගුවේ ආරුමුමම්, තංගචේලාපුදම් හා දික්වැල්ලේ කමාල්ය. මේ වන විට කලාප 150කට වැඩි සංඛ්‍යාවක් නිකුත් කර ඇති ඥානම් සඟරාවේ සංස්කාරක ආචාර්ය ඩී. ඥානසේකරන්ය. කලාමති පරණිදරන් විසින් යාපනයේ සිට පළ කරනු ලබන 'ජීවනදී' මාසික සඟරාවේද ජයන්ත ධර්මසිරි විතානගේ කෙටිකතාවක් දික්වැල්ලේ කමාල් විසින් දෙමළ බසට පරිවර්තනය කොට පළ කර තිබුණි. මධ්‍යම ප්‍රදේශයේ පළ කෙරෙන 'මගුඩම්' නමැති ක්‍රියාමාසික සඟරාවේද මංජුල වෙඩිවර්ධනගේ කවි දෙමළට පරිවර්තනය කර පළ කරන ලද්දේ 'ගම්මාපතාන්'ය.

කෙසේ වුවත් මේ කරුණු කාරණා සිංහල පාඨකයන් කී දෙනෙක් දැන සිටින්නේද යන්න මා වැන්නවුන්ට ඇති ප්‍රශ්නයකි.

මල්ලිකෙ සංස්කාරක ඩොමිනික් ජීවා සිංහල සාහිත්‍යවේදීන්ගේ තොරතුරු පමණක් නොව සිටකරුවරයට ජායාරූපද යොදා පළ කොට ඒ අයට නිසි ගෞරව දැක්වීයී ඔහු මේ සද්කාර්යය නොකඩවා කරගෙන ගියේය. මේ නිසා ඔහුට සාහිත්‍යරත්න, දේශයේ දෑස යන සම්මාන පුද කෙරිණි. මේ ආකාරයට සම්මාන ලැබූ අනෙක් විද්වතා ආතර් සි ක්ලාර්ක්ය. ඩොමිනික් ජීවාගේ සේවය පාර්ලිමේන්තුවේදී ද අගය කෙරිණි. ඔහුගේ කෙටිකතා එකතුවක් 'පත්තර ප්‍රසූතිය' නමින් ඉබ්නු අසුමත් විසින් සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කොට පළ කරනු ලැබීය.

2012 වසරේදී අවසානයේදී මා ශ්‍රී ලංකාවට ගොස් සිටියදී මා කලකදී ලියූ කෙටිකතා කිහිපයක් සිංහලට පරිවර්තනය කිරීමට දික්වැල්ලේ කමාල් උත්සාහ කර තිබුණි. ඔහුගේ මිත්‍රයෙකු වන හිටපු විදුහල්පතිවරයෙකු වූ ඒ. සී. එම්. සී. කරාමත් විසින් 'මතක සෙවණැලි' නමින් සිංහලට පරිවර්තනය කර තෝතැන්න ප්‍රකාශනයක් ලෙස පළ කෙරුණි. මේ සමගම දෙමළ නවකතා හා කෙටිකතා සිංහලට පරිවර්තනය කරමින් වාර්ගික සබැඳියාවට කටයුතු කරන මඩුළුගිරියේ විජේරත්න, ඕස්ට්‍රේලියාවේ පදිංචි වෛද්‍ය නොයෙදු නඩේසන්ගේ වන්නාතිකුලම් නවකතාව සමනල වැව නමින් සිංහලයට පරිවර්තනය කොට පළ කළේය. මේ හැර 'Butterfly Lake' නමින් එය ඉංග්‍රීසියටද විජිත යාපා පොත් ප්‍රකාශකයන් විසින් පළ කරනු ලැබීය. මේ කෘති දොරට වැඩුම 2013 ජනවාරි මාසයේදී කොළඹ බණ්ඩාරනායක සම්මන්ත්‍රණ ශාලාවේදී පැවැත්විණි.

මේ වසරේ ජනවාරි 17 වැනිදා කොළඹ ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන ශ්‍රවණාගාරයේ දී මරදාන ගොඩගේ පොත් මැඳුර හා සිංහල, දෙමළ ලේඛක එකමුතුවේ අනුග්‍රහයෙන් උපාලි ලීලාරත්නගේ කෘති පහක් දොරට

වැඩියේය. ඉන්දියානු ලේඛක කේ. චින්තප්ප භාරතීගේ "සක්කරෙයි" නවකතාව "සීනි" නමින්ද වවුනිදුර් ආර්. උදයනන්ගේ "පනිනිලවු" නවකතාව "සඳ සිසිල" නමින්ද, එස්. ඒ. උදයන්ගේ "ලෝමියා" නවකතාව එම නමින්ද, සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කොට මෙහිදී දොරට වැඩියේය. අනෙක් කෘති දෙකෙන් "තේ කහට" නවකතාව උඩරට වතුකරයේ දෙමළ ජනතාව හා බැඳී කතාවකි. මේ නවකතාව දෙමළ භාෂාවට පරිවර්තනය කෙරෙමින් පවතී. පරිවර්තකයා ආර්. ෂඩගෝපත්ය.

ගොඩගේ ප්‍රකාශනාධිපති දේශබන්දු සිරිසුමන ගොඩගේ මහතා ත්‍රිභාෂා සාහිත්‍යධරයන්ට ඉමහත් ගෞරව දක්වන උතුමෙකි. ඔහු දෙමළ ප්‍රකාශන ආයතන පවත්වාගෙන යන දෙමළ අයට ආදර්ශයක් බව පැවසීම අතිශයෝක්තියක් නොවේ. එතුමා ගොඩගේ ප්‍රකාශන ලෙසින් දෙමළ කෘති පළ කරයි. ඒ සමගම වාර්ෂිකව පළ කෙරෙන දෙමළ කෘති තෝරා සම්මාන ප්‍රදානය කරයි. ජ්‍යෙෂ්ඨ දෙමළ සාහිත්‍යධරයන් අතරින් අයෙකුට සෑම වසරකදීම දිවමත් ප්‍රණාම සම්මානය ප්‍රදානය කරයි. වැඩි ප්‍රසිද්ධියකින් තොරව ඔහු නිහඬව මේ උතුම් සේවාව කරන්නේය.

වර්ෂ 2010 ජනවාරි මාසයේදී ඔහුගේ මූලිකත්වයෙන් සිංහල, දෙමළ ලේඛක හමුවක් කොළඹ පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලයේදී පැවැත්විණි. මේ සඳහා කටයුතු කළේ දික්වැල්ලේ කමාල්ය. ඩොමිනික් ජීවා, මේමන්කවි, ඇන්තනී ජීවා, රාජේෂ්වරි, බාල සුබ්‍රමනියම්, මාවෙයි නිත්‍යානන්දන්, නවේසන්, උපාලි ලීලාරත්න, දෙනගම් සිරිවර්ධන, මඩුලුගිරියේ විජේරත්න, කමල් පෙරේරා, අනුල ද සිල්වා ආදී බොහෝ දෙනෙකු මෙයට සහභාගි වූහ.

ශ්‍රී ලංකාවේ භාෂා පරිවර්තන සාහිත්‍ය ව්‍යාපාරය සම්බන්ධව ලියන මේ අවස්ථාවේදී තවත් විස්තර පැහැදිලි කිරීමට කැමැත්තෙමි.

ලංකාවේ ප්‍රගතිශීලී ලේඛක සංගමය, හැකි ශක්ති මට්ටමින් වාර්ගික සුහදතාව, කලා සාහිත්‍යවේදීන් මගින් ඉදිරියට ගෙන යෑමට අනගි මෙහෙවරක් ඉටු කළේය. මහා කවි භාරතීගේ කවි කිහිපයක් "භාරතී පද්‍ය" යනුවෙන් සිංහලට පරිවර්තනය කර වසර ගණනාවකට ඉහත දී පළ කෙරුණි.

සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයෙකු ලෙස කටයුතු කළ කේ. ජී. අමරදාසද දෙමළ භාෂාව උගත් අයෙකි. ඉතා පහසුවෙන් දෙමළෙන් කතා කරයි. මහාචාර්ය කෙලොසපති පරලෝ සැපත් වූ විට ඔහු විරකේසරී පුවත්පතට දෙමළෙන් උපහාර කවි පෙළක් ලියුවෙකි. හනීතා නමැති මුස්ලිම් ලේඛකයා මහා කවි භාරතීගේ ඉතිහාසය සාරාංශගත කොට සිංහලෙන් ලියා පළ කළේය. භාරතී සියවස් සැමරුමේදී මේ කෘතිය නිකුත් විය.

කේ. ජී. අමරසේකර මිය යන විට ඔහු පිලිබඳ සවිස්තරාත්මක ලිපියක් ම විසින් ලියා පළ කරන ලද "තෙන්ජිල් නිලෙයික්ක තෙන්ජංගල්" (හදෙහි රැ දුණ සහාදයන්) කෘතියෙහි ඇත.

ලේක් හවුස් ප්‍රකාශනයක් වන සිඵම්ණ පුවත්පත බොහෝ දෙමළ සාහිත්‍ය නිර්මාණ ගැන සිංහලෙන් පළ කරන්නේය. මෑත කාලයේදී ඕස්ට්‍රේලියාවේ මෙල්බර්න් හි පළ කෙරෙන "පහන", "කැටපන" යන සඟරාවල දෙමළ නිර්මාණ පිළිබඳ තොරතුරු ඉංග්‍රීසියෙන් හා සිංහලෙන් පළ කරයි.

ඉහත දක්වූ කරුණු කාරණාවන්ට අමතරව මෙතෙක් පළ වී ඇති සිංහල - දෙමළ පරිවර්තන කෘති කීපයක් හා ලේඛක ලේඛිකාවන්ගේ ලැයිස්තුවක් මෙහි පළ කරනු කැමැත්තෙමි.

දෙමළ භාෂාවට පරිවර්තනය වූ සිංහල කෘති

ගම්පෙරලිය	අම්මා එනතුරු
විරාගය	පලා
මඩොල් දූව	ආකාසේ මාලිගාව
අපේගම්	තිදස
වරිත තුනක්	වජ් මඟුල
ගොළු හදවත	පිනිවන්තලාව
පාලම යට	සී. ඩබ්. ඩබ්. කන්නන්ගර
වෙඩි හඬ	තඹයා
වනගත වීරයෝ	රන් නෙළුම් පොකුණ
අහස පොළොව	පැණිවෙරළුවට
ළං වෙලා	සරෝජලාත් ඇවිත්
ගුරු පසුර	ගිරු කුමරුට උත්තරයක්
දයාසේනලාගේ	කමල් පෙරේරාගේ
ජයග්‍රහණය	කෙටිකතා
හව සරණ	ඉගෙනීමේ හවුල්කරුවෝ
ඩංකි	සෙවණැල්ල
වනගත ළමෝ	ආකාස කුසුම
අයියයි නංගියි	(වික්‍රමට කතාව)
අපි යාළුවෝ	රතු කැනැස් මල

දෙමළෙන් සිංහලට පරිවර්තනය කරන ලේඛකයෝ

මඩුලුගිරියේ විජේරත්න	ඒ. සී. එම්. සී. කරාමන්
ඉබ්නු අසුමත්	උපාලි ලීලාරත්න
දික්වැල්ලේ සඟ්වන්	ජී. ජී. සරත් ආනන්ද
මොහොමඩ් රාසුක්	සේමවන්ද පතිරණ
සාමිනාද විමල්	වජිර ප්‍රහාත් විජයසිංහ
පියදස්සි හිමි	පී. රුවන් නන්දන පිරිස්

සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය වූ දෙමළ කෘති

ඩොමිනික් ජීවා	වාඩෙයිකාරිඊ
සිරුකදෙයිගල්	නේට්ටු මන්දර්ගල්
අවර්ගලුක්කු වයදු	නේට්ටු වන්ද නිලා
වන්ද විට්ටු	නීලනදී
තමිල් සිරුකදෙයිගල්	පගල් කනවු
තාන් එනුම් නී	පිල්ලෙයාර් සුළි
කුන්බකේනියිල්	කනවු මෙයිපඩි
කවිදාවින් පුන්තෝට්ටම්	වේන්ඩුම්
කුරුදීමලෙයි	සන්දන කාරිඊ
නිර්වෙයි පොන්නයියන්	සිරුත්තෙයි
සිරුකදෙයිගල්	සක්කරෙයි
කන්තීරුම් කදෙයි	සුරංගම්
සොල්ලුම්	තාහම්
වන්තාති කුලම්	විඩිවේල්ලි පුන්තදු
ඔරුදේවිචන්තෙයි	තෙතාලි රාමන්
තේඩුගිරාල්	තිරුකුල්
ගායත්‍රී	සොල්ල කුඩක්කුදු
තූල් අරුන්ද පට්ටංගල්	මනසු
පනිනිලවු	කෝමදී
සංගානේ වන්ඩියන්	උදයපුරම්
වීදි වරෙයින්ද	තෝන්ඩු කංජි
පාදෙයිලේ	තෙරියාද පක්කංගල්
පද්මා සෝමකාන්දන්	උදය කදිර්ගල්
සිරු කදෙයිගල්	

සිංහලෙන් දෙමළට පරිවර්තනය කරන ලේඛකයෝ

දික්වැල්ලේ කමාල්	මඩුලුගිරියේ විජේරත්න
දික්වැල්ලේ සඟ්වන්	සුන්දරම් සොම්මියන්
එම්. එම්. උවයිස්	රවි රත්නවේල්
එම්. එච්. එම්. යාකුද්	ආර් සඩගෝපන්
ඒ. සී. එම්. සී. කරාමන්	තම්බි අයියා දේවදාස්

ட்யூஷன் ஆசிரியரின் கவிதை

இன்றொரு கவிதை எழுதவேண்டும்
சொல்லும்பொழுதே தாளொன்று
பாதி நிறுத்தப்பட்ட ட்யூட்டொன்று
உம்மென்றிருந்தன எடுக்கும்வரைக்கும்
விடிகாலையில் பாடங்களை மீட்டும் வகுப்பு
ஒன்பது மணிக்கு குழு வகுப்பு
இரவில் விடைதிருத்தும் வேலை
சிவப்புப் பேனையிலிருந்து வழிவது
மனைவியின் முறைப்பு
செஞ்சாயத் தேனீரருந்தியபடி சிற்றுண்டிச் சாலையில்
எழுதிய எளிய கவிதைப் புத்தகத்தின்
கவிதைத் தலைப்புகளே இங்கு
சுவர் முழுதுமிருந்து என்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பவை
கரும்பலகையில் வெண்கட்டி போல
தேய்ந்துபோகும் வாழ்விடையே
கவிதைகள் கைவிட்டு நழுவி
எனக்கே மிதிபட்டு அலறும்
சாகித்திய வானிலே கவிதையொன்றைக் கற்பனை
செய்கிறேன்
இரவில் வந்து அரை மயக்கத்தில் நித்திரை
கொள்கிறேன்
கண்களில் வீழ்கின்றன சந்திரனின் கிரணங்கள்
எவ்வாறு நாளை கவிதையொன்றை எழுதுவேன்
மூலம் - திலீப் குமார வியனகே

வழி தவறிய கவிதையொன்று

நடுச்சாமத்தில்
உறக்கத்துக்கும் விழிப்புக்குமிடையே
மனம் ஓடும் எல்லா இடங்களுக்கும்
அறியா வெளிகளுக்கும்.
'டொக் டொக் டொக்'
யாரது? உள்ளம் கேட்கும்
'யார் நீ?'
உரத்த குரலில் வினவுகிறேன் நான்.
'நான். வந்து வந்து
வழி தவறிய கவிதையொன்று.
கதவைக் கொஞ்சம் திறக்க இயலுமா?'
கவிதையொன்றாம்.
வழி தவறி விட்டதாம்.
திறப்பதா கதவை?
எனது கதவைத் திறக்காது விடின
வழி தவறிப் போகும் கவிதை.
கதவைத் திறப்பின்.
வழி தவறிப் போவேன் நான்.
பரவாயில்லை வருவது வரட்டும்.
மெதுவாகக் கதவைத் திறந்து
கவிதை உள்ளே வர விடுகிறேன்.
எப்படியும் எந்நாளும்
எனதிரயம் வழிதவறிக் கொண்டுதானே இருக்கிறது

ம. திலக பியதாஸ

நானா?
ஓமோம்
இப்பொழுது பத்தாம் வகுப்புக்குத்தான் போகிறேன்
கிராமத்துப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு
ஐயோ ஓம்
எழுத்துக்களையும் வாசிக்க முடியும்
பாண் தேயிலை சீனி சுற்றித் தரும்
தாள் துண்டுகளை வாசித்தே
நாட்டுநடப்புகளும்
கொஞ்சமேனும் புரிகிறது
உபகாரப் பணம்பெறும் படிவங்கள்
கிராமசேவகர் தாளெல்லாம்
பூரணப்படுத்துவது நான்தான்
ஆங்கிலம்....?
இல்லை ஐயா,
இங்கு ஆசிரியர்கள் இல்லையே
முழுப் பள்ளிக்கூடத்துக்குமே
இருவர்தான் இருக்கிறார்கள்
அரச தேர்வோ?
ஐயோ
அது மிகக் கடினமாம்
ஆசிரியர்கள் இல்லையே
கற்பிக்கவில்லை எங்களுக்கு
விஞ்ஞானம்
கணிதம்
அத்தோடு மொழியையேனும்
சமயமா?
சமயப் பள்ளிக்கூடத்தில் சொல்லித் தந்திருப்பவை
மட்டுமே தெரியும்
நன்றாகப் படிக்க வேண்டுமா?
ஐயோ இல்லை ஐயா...
வீண் கனவுகளைதற்கு?
எழுதுவினைஞர்
ஆசிரியர்
பதவிகளை வகிக்க
எண்ணிப் பார்க்கவும் முடியாது எம்மால்
குறைந்தது
அட்டெண்டன்ட் வேலையாவது எடுக்கமுடியாது
ஆறு பாடமாவது சித்தியடையாமல்
இந்தக் கொஞ்ச காலத்தையும்
இப்படியே கடத்திக் கொண்டு போய்
கார்மண்டுக்காவது போக வேண்டும்
காமண்டிலிருந்தென்றால் வெளிநாடுகளுக்கும்
அனுப்புகிறார்களாமே
அப்படியாவது போக முடியுமென்றால்
கொஞ்சமாவது
தலை தூக்க இயலுமாகும்
பொய்க் கனவுகளைதற்கு?
இந்தக் கொஞ்ச காலத்தையும்
இப்படியே கடத்திக் கொண்டு போய்
கார்மண்டுக்காவது போகவேண்டும்
"கார்மண்ட் - ஆடை தயாரிப்பு நிலையம்
சஜீவன் கஸ்தூரி ஆர்ச்சி

- தமிழில் - எம். ரிஷான் லெஜிப் -

2012 ஆவ்விய லேடிக் லலலார லுல்லல

2012 சிரேஷ்ட ஂழுத்தாளர்கள் லாராட்டு விலா

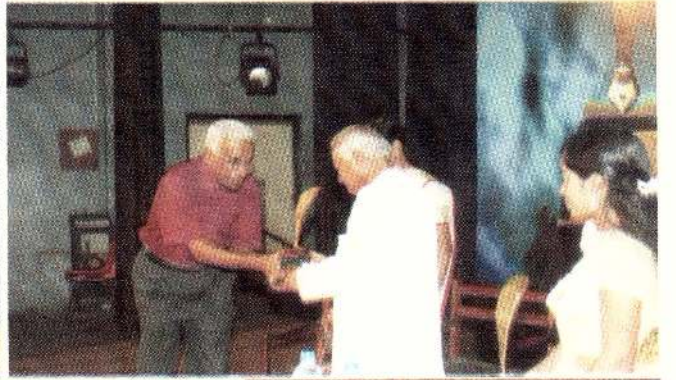
2013 - ஸாதி தீவரத்தை கை லேர்டு வகூல

2013 - உபாலி லீலாரத்தனாவின் நூல்கள் வெளியீட்டு விழா

2012 ගොඩගේ ජාතික සාහිත්‍ය සම්මාන උළෙල
 2012 கொடகே தேசிய சாகித்திய விருது விழா

ஒன்டிசாவே சாதனை கலைமொக ஁கவெக்டெ கககாகி ஁ அகே ஁ேவக ஁ேவீகாவெ
 இ஁ந்தியா இலககிய விருது விழாவுக்கு செ஁ற ஁ம் ஁ழுத்தாளர்கள்

கமலே ஁ே஁ேராவே காகி ஁ே஁஁ ஁வகி ஁கவெ
 கமல் ஁ெ஁ேராவின் ஁ூல்கள் வெளியீட்டு விழா

තවටයෝ නොවෙමු

කෙටිකතාව

රෝහල් හන්දියේ බස් රථය වේගය බාලකොට හැරවූ විට මම "ටක්" ගා බසයෙන් බිමට පැන බස් රථය සමග ටික දුරක් ඉදිරියට දිව ගොස් සමබර වී සිටගනිමි.

ධාවනය වන බස් රථයක සිට බිමට පැනීම නොකළ යුතු බව සැබෑය. අනතුරුදායකය. එසේ වුවද මට ඇති හදිසිය ඒ අනතුර බාර ගැනීමට මට බලකරයි.

කාලය ඉතා වේගයෙන් ගෙවීයමින් පවතියි.

ගේට්ටුව වසා තිබුණහොත් මුරකරු ඉදිරියේ හිස කැසීමට සිදුවෙයි. අඩුම තරමේ රුපියල් සියයේ තෝට්ටුවක්වත් අතමිට මොළවත්තට සිදුවෙයි.

මේ දෙකටම මා අකැමැතිය. මෙම අන්තරාදායක බිමට පැනීම රෝහල පසුකර ටික දුරක් ගිය විට ඇති බස් නැවතුමේදී බසය නැවැත්වූ පසුව නිවී සැතපිල්ලේ බසයෙන් බැස ගේට්ටුව තෙක් පයින් ගියහොත් හිස කැසීමට සිදුවේය යන හැඟීමේ ප්‍රතිඵලයකි. මෙය ඉංග්‍රීසියෙන් ඉතා ලස්සනට "රිස්ක්" එකක් ඇති වැඩක් යැයි කියති. ඒ ඒ අවස්ථාවන්ට අනුව ජීවිතයට "රිස්ක්" අත්‍යවශ්‍ය අංශයක් බවට පත්ව ඇත.

රෝහලේ සිටින්නේ මගේ මිතුරාය. ලේඛන කලාව, සාහිත්‍යය, නාට්‍ය, සිතමා ආදී සෑම දෙයක් පිළිබඳව එහෙ මෙහෙ දුව ඇවිදින, දුව ඇවිද්ද කෙනෙකි. පවුලේ අය මෙන්ම නැදෑයන් අතරද හැදෙන්නේ නැති එකා, ජීවත් වෙන්න දන්න නැති එකා, යනුවෙන් බොහෝ ප්‍රසංශා සහ සම්මාන ලද්දෙකි.

හදිසියේම ඔහු එක් දිනක රෝහලට ඇතුළත් කර ඇති බවට තොරතුරු ලැබුණි. දුරකථනයේ අනෙක් කෙළවරින් කාන්තාවකගේ හඬක් "ඔයා..... යැයි ඇද්දේය. මම නම පැවසුවෙමි. කාන්තාව මිතුරාගේ නම පවසා "මම එයාගේ බිරිඳ" යැයි කීවාය.

"ඔයාට මනකද දන්න නෑ, මම කී සැරයක් නම් මහත්තයාව ක්‍රිවිලර් එකෙන් ගෙනත් ඇරලල තියෙනවද" යැයි පැවසුවෙමි. 'හම්' 'හම්හ' යැයි ඇය ඇද්දාය.

ඒ "හම්හ" යන්නෙහි "උඹත් ඒ වගෙම හැදෙන්නේ නැති එකෙක්" යන්න හැඟවිණි.

"මේ නම්බර් එක දීලා ඔයාගේ නම නමයි කීවේ, අපි ඉස්පිරිතාලට ඇඩ්මිට් කළා" යැයි ඇය දිගටම කියාගෙන ගියාය.

"ඇයි මක්වුණද?"

'පසුව රිදෙනවා කීවා, හුස්ම ගත්ඩ අමාරු වුණා, බඩත් පිම්බිලා තිබුණා, ඇඩ්මිට් කරන්න කියලා කීවා" යැයි තොරතුරු පැවසූ ඇය රෝහලේ වාට්ටු අංකය, ඇදෙහි අංකය ආදී සියල්ලද පැවසුවාය.

"හුගක් කැමති අලුත් රස්සාවක් එයාට හම්බ වුණා කීවානේ" යැයි මම පැවසුවෙමි.

"කැමති වුණාට මොකටද..... ලැබීවිච රස්සාව රැක ගන්න දැනගන්න එපායැ. මේ කී වෙනි රස්සාවද?" යැයි පැවසූ ඇය තොරස්සුම් ගතියකින් රිසිවරය නැබුවාය.

පෙර එක් දිනක මගේ පොතක් එළිදැක්වීම පිළිබඳව මිතුරා සමග කතාකරමින් සිටියෙමි.

මුල් පිටපත පිළිගැන්වීම සඳහා මා විසින් තෝරාගනු ලැබ තිබුණේ ඔහුය.

"මොකක්ද මහත්තයා, ඔයාගෙ පොතක්ද?" යැයි ඔහු විමකියෙන් යුතුව ඇසුවේය.

"මගේ පොතක් තමයි (මුල් පිටපත පිළිගන්නවන්නේ ඔයාට තමයි.)" යැයි කීවෙමි.

"ඔයා ඇන්ලොප් එකක් අරන් එන්න ඕන නෑ, ඒත් සාහිත්‍යකරුවෙක් තවත් සාහිත්‍යකරුවෙකුට දෙන ගෞරවයක් ඒක." යැයි මම පැවසුවෙමි.

"ආරාධනා පත්‍රයක් දෙන්න ඕන, මං ඔරිස් එකට එන්නද?" යැයි ඇසුවෙමි.

"එන්න පුළුවන් ඒත් පරණ ඔරිස් එක නෙවෙයි" යැයි පවසා ඔහු අලුත් ලිපිනයක් දුන්නේය. මට විමකියක් ඇතිවිය. නම කිවූ පමණින් ස්ථානය දන්නා විශාල සමාගමකි එය. එවන් සමාගමක් හා එක්වීමට අවශ්‍ය සියලු සුදුසුකම් මගේ මිතුරාට ඇති බව මා දන්නා කරුණකි.

* * *

පිළිගැනීමේ නිලධාරිනියගෙන් ඔහුගේ නම පවසා ඔහු පිළිබඳව විමසුවෙමි. ඇතුළට ගියෙමි.

ඔහුටම වෙන්වූ විශාල කාමරයක ඔහු වාට්ටි සිටියේය. විදුරුවක් දුමු විශාල මේසයක්, කැරකෙන පුටුවක්, දුරකථන දෙක තුනක් ආදී වශයෙන් ඔහු ඉතාම සුව පහසුවෙන් සිටියේය.

"ඇන්ලොප් එකක් දීලම පොත පිළිගන්න පුළුවන් වගේ" යැයි මා සිනාසෙමින් පවසමින් ඔහුගෙන් සමු ගත්තෙමි.

ඊට මාස දෙක තුනකට පසුව ආමර් විදියේදී ඔහුට මුණගැසුණි.

"මොකද මේ වෙලාවේ මෙහේ. නිවාඩුද?" යැයි ඇසුවෙමි.

මුලින්ම උදාසීන හිතාවක් පෑ ඔහු පසුව "රස්සාවේ හිටියොත් නෙ නිවාඩු ගන්න වෙන්නේ" යැයි කීවේය.

"ඔය වගේ තැනක් ඔය වගේ රස්සාවක් හම්බවෙයිද?" යැයි ඇසුවෙමි.

"හම්බ වෙන්නැතිවෙයි තමයි, එහෙම කියලා මිනිහෙකුට නිදහසක් එපාද? රිහසල් එකට දවස් හතරක් නිවාඩු දුම්මා. නිවාඩු නෑ කීවා. අවුට්ස්ටේෂන්වල රිහසල් ආර්ට්ස්ට්ලා අප්සෙට් වෙයි. රිහසල් එක හරියට නොකළොත් පර්ෆෝමන්ස් එකට මොකක් වෙයිද? නිවාඩු දෙන්නේ නැත්නම් මං යනවා යන්ඩ කියලා පිටවුණා. දවස් පහ හයක් ඔරිස් එකට ගියා, වැඩ නෑ කියලා කීවා, තියාගත්ඩ කියලා මං එන්ඩ ආවා" යැයි ඔහු පැවසුවේය.

ඔහුගේ හඬෙහි කිසිදු කනගාටුවක් දක්නට නොතිබුණි.

"රොට්ට්ලින් පමණක් මිනිසා දිව් රැක ගන්නේ නැත" යන ජේසුකුමන්ගේ වදන මගේ සිහියට නැගුණි.

* * *

තොරතුරු ලද විගස රෝහලට ගියෙමි. රජයේ රෝහලක ලෙඩුන් බලන වෙලාව බැවින් වාට්ටුවල ඇඳත් වටකර කණ්ඩායම් කණ්ඩායම් වශයෙන් සෙනඟ, නැදෑයන්, මිතුරන්, මැස්සන් මෙහි.

ඇදෙහි අංකය සිතේ රඳවාගෙන ඇතුළට පිවිසුණෙමි.

බිත්තිය අයිතේ කිටුණු ඇදෙහි සබන් ගා පෙගෙන්නට දමා තිබූ අපවිත්‍ර වූ රෙදි කැබැල්ලක් මෙන් තනිවී සිටි මගේ මිතුරා කළුපට පණුවෙක් මෙන් වකුටු වී..

මැස්සෝ පමණක් ඇඳ වටා ඉහිලෙමින් සිටිති. ඔහුගේ නිවසේ සිට පවා කිසිවෙක් පැමිණියේ නැත්දැයි යන අදහස ඇතැම්විට පසුව පැමිණ පිටව ගොස් ඇත යන තීරණය බවට පත්විය.

ඇදෙහි හිස තබන පැත්තට ඉදිරියෙන් වූ කුඩා

මේසය මත දක්නට ලැබුණ නිල්පාටි ප්ලාස්ක් එක යාන්තමට විවෘතව ඇත. මේස ලාවිටුවේ සිට එබී බලන සමහර පලතුරු වර්ග..... කෑම වර්ග.....

මම ඇඳට ළංවුයෙමි. යාන්තමට ඔහුව ස්පර්ශ කළෙමි. ඔහුගේ ඇස් පුළුල් විය. ඉඟ, අත්, පා ආදී වශයෙන් එකිනෙක දිගහැරුණි. සිරුර දිගු විය. කුහරවල ගිලී තිබුණ ඇස් බබළන්නට විය. මුහුණ විකසිත විය. මා පැමිණ සිටිනවාටත් වඩා සාහිත්‍යකරුවෙක් පැමිණ සිටින්නේය යන හැඟීම ඔහුගේ දෙනෙත ප්‍රභාවත් කර ආලෝකය විහිදුවන්නට සැලැස්වීය. නාසය සහ මුඛය වටා දමා තිබුණ ඉලාස්ටික් පටිය සහිත රෙදි මුළු ආවරණය පෙන්වා තුමක්දෝ සංඥාවක් කළේය. එය මට නොවැටහුණි. අසල තිබූ මේසයෙහි ලාවිටුව පෙන්වූයේය. විවෘත කළෙමි. ඔහු පැලැඳ සිටින ආකාරයේ මුළු ආවරණ දෙක තුනක් එහි විය.

එකක් ගෙන මුඛය හා නාසය ආවරණය වන සේ කන් දෙකෙහි දවවා ගනිමි. සමීපයට ගොස් සෙනෙහසින් ඔහුගේ අත අල්ලා ගනිමි. ඔහුගේ දෙනෙතෙහි කඳුළු පිරී තිබිණි. පාද ඉදිමි, නිබිණ, කුස පිම්බී තිබුණි.

මුළු ආවරණය නාසය දෙසට ඔසවා, මුඛයට ඉඩ ලබාගෙන ඔහු කතා කළේය.

"මට ආයෙක් ගෙදර යන්න ලැබෙයි කියලා හිතෙන්නේ නෑ" යැයි පැවසුවේය.

ඒ ඇස්වල කඳුළු පිරී තිබුණි. දෙතොලට ඇඟිල්ල තබා 'ඒ' යැයි කියා මම ඔහුට බාධා කළෙමි.

"මුකුත් වෙන්නේ නෑ" යැයි පවසමින් ඔහු දිරිගැන්වූ මම, වෛද්‍යවරු පවසන්නේ කුමක්දැයි විමසුවෙමි.

"ලෙඩ ගොඩයි. කකුල් ඉදිමිලා, හිටි හැටියෙම බඩ පුරවා දානවා, වකුගඩු දකින්නවත් නෑ කියලා කියනවා. බඩේ කැන්සර් එකක් කියලා කියනවා" යැයි ඔහු කියාගෙන ගියේය.

"ඕනෑවට වඩා බිච්චොත් වකුගඩු දියවෙන්නැතිව තියෙයිද?" යැයි මම පැවසුවෙමි.

ඕතුරන් හා එක්ව සහ තනිවද දඩිලෙස මත්පැන් පානය කරන්නට ඔහු පවත්වන තිබුණි.

ටික දිනකට පෙර ගොරක මද මෙන් රතු වූ ඇස් සහ සෘජුව සිට ගැනීමට ප්‍රතිකේෂ්ප කරන කකුල් සහිතව ඔහු බස් නැවතුම්පලෙහි සිටියේය. බසය පැමිණි පසු මොහු බසයට නැගීයද? නොඑසේ නම් බසය මොහුගේ සිරුර යටකරගෙන යාමද? යන නොරිස්සුම් ස්වභාවය මසිනේ ඇතිවිය.

ත්‍රිවිලර් රථයක් කතා කර ඔහුව ඔහුගේ නිවෙසට ගෙනගොස් ඇරලුවෙමි.

මගේ කතාවක් නාට්‍යයකට නැඟීමේ උත්සාහයක මිතුරා, නියැලී සිටියේය. එබැවින් රංගන ශිල්පී මිතුරන් කීපදෙනෙකු සමග මමද ටික කලක් සවස් යාමයන්හි සැරිසැරුවෙමි.

"ස්ටෝරි ඩිස්කෂන්" යැයි කියා කොහේ හෝ ඇති බාර් එකකට ඔවුහු රිංගා ගනිති. බාර් එක වසනතුරු බොනි. මමද කොකා කෝලා විදුරුවක් අතැතිව ඔවුන්ගේ සාකච්ඡාවෙහි රස විඳිමින් වාඩිවී සිටිමි. අයිතිකරු බාර් එක වැසීමට සුදානම් වන විට ඔවුහු තව කාලක් ඉල්ලති.

කාල ගෙනෙන ලෙස බලකරති. බාර්කාරයා කාල රැගෙන එන්නේ නැත. ඔහු රැගෙන එන්නේ ඉදිරිපස දොරට දමන යකඩ බාර් එකයි. අඩුවකට ඇත්තේ ගෙලෙන් අල්ලා එළියට තල්ලු නොකිරීමයි. කෙසේ හෝ එළියට ඇද දමා ඔහු දොර වසා ගනියි.

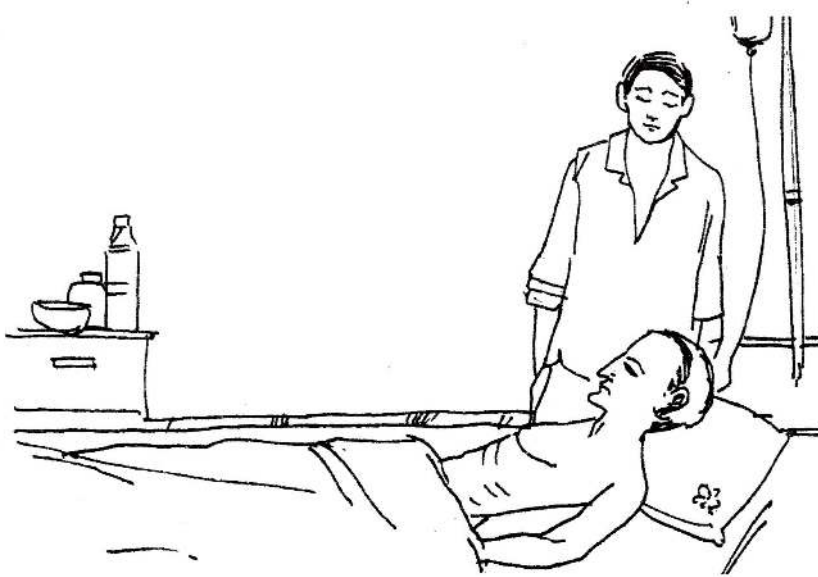
දොර වැසූ පසුවද සාකච්ඡාව අඛණ්ඩව සිදුවෙයි. ස්වල්ප වේලාවකින් ඔවුන්ගෙන් ගිලීහී, මාර්ගයෙහි වැටී ගිය කාසියක් සොයා බලන්නාක් මෙන් පාරට නැමී යමක් සොයාහී. පසුව පාරේ බඩගාගෙන යාමට පටන් ගනිති. අන් අය කෙසේ හෝ නිවෙස් කරා යති. මගේ මිතුරා පමණක් මම ඔහුගේ නිවෙසට ගොස් ඇරලවමි. වාහනයෙන් බැස කෙළින් සිට ගැනීමට නොහැකිව සිටින ඔහුව නිවෙස තුළට වත්තම් කරගෙන ගොස් පුටුවක වාඩිකරවා ආපසු පැමිණියෙමි. ඒ සෑම අවස්ථාවකදීම බිමතින් සිටින තම සැමියාව ප්‍රවේශමෙන් නිවෙසට කැඳවාගෙන එන්නේය යන කෘතඥතා පූර්වක හැඟීම මිතුරාගේ බිරිඳගේ සිතේ වේ යැයි සිතා සිටියෙමි.

එහෙත් මාද ඔහු සමග එකට වාඩිවී මත්පැන් පානය කර වේර වූ පසු ඔහුව කැටුවවින් නිවෙසට දමා යන බව ඒ කාන්තාව සිතා සිටින බව නොවේද ආය ඊයේ දින දුරකථනයෙන් කතා කළ විට පළකළ "හ්මිහ්" ශබ්දයෙන් හැඟෙනුයේ?

තමා විසින්ම රැකබලා ගත යුතු තම සිරුර, මේ අයුරින් තමා විසින්ම මත්පැන් පානය කර නාසිති කරගෙන දැන් අත් ඉදිමුම, පාදවල ඉදිමුම, වකුගඩු දිය වී ඇත. බඩවැල් දියවී ඇත යැයි හඬා දුක්වී කුමක් කරන්නද? තමාව තමා විසින්ම රෝගවලින් තොරවත් නිරෝගිමත් ලෙසත් රැකගත යුතුය යන්නත් එක්තරා සමාජ සේවයකි. මිතුරා දුටුවිට මට ඉමහත් ශෝකයක් දැනෙයි. ඔහුද බොඳවූ දෙනෙකින් මගේ අත් අල්ලාගෙන මෙසේ පැවසීය.

"ඔයා මාව සනසන්න දහසක් දේ කිව්වත් මාගේ ආත්මය මට කියන්නේ දැන් තරගය අවසන් කියලයි. රේස් එක දුවලා ඉවරයි කියලයි. මම ආපහු එන්නේ නෑ. ඒක නිසා අඬා වැලපෙන්නෙත් නෑ. ඔයාගෙන් මට වැඩි ටිකක් තියෙනවා කරගන්න. වැඩ කිව්වට මොකද උදව් ටිකක්,

කතාකිරීමට ඔහු ගන්නා ආයාසය ඔහුගේ උස්වී පහත්වෙන පසුවෙන්ද පෙනෙයි. මම ඔහු දෙස තියුණු බැල්මක් හෙළුවෙමි. "මගේ වේදිකා නාට්‍ය කලා සාහිත්‍ය වැඩ ගැන අපේ ගෙදර අය මුකුත්ම දන්නේ නෑහැ. ඒවා ගැන උනන්දුවකුක් නෑහැ. මම ජීවත්වෙන්න දන්නැති කෙනෙක් කියලයි තාම හිතන්නෙ. ඔයා තමා ඒවා ගැන

කතා කරන්න ඕනෙ. එක හතර දෙනෙකුට දෙනෙන්න ඒක කරන්න ඕනෙ. විශේෂයෙන් මගේ පවුලේ අය, මගේ නෑදෑයෝ, මගේ පෞරුෂය ගැන දැනගන්න ඕනෙ. මං හෙට මැරුණොත් එයාලා තුන්වෙනි දවසට කිරි වත්කරලා, අළු ගඟ පාකරලා දානෙ දීල අහවර කරයි.

"මම ඉපදුනේ ඒකට නෙවෙයි. ඉපදුණෙමි, වැඩුණෙමි, ඉගෙන ගත්තෙමි, රස්සා කළෙමි, විවාහ වූණෙමි, ජීවත් වූණෙමි, මිය ගියෙමි කියලා මි වලින් ඒක වචනයෙන් නිතරම බත් කකා වල්පල් කිය කියා රස්තියාදුවෙ ගිය නිකමම නිකමි මිනිහෙක් විදියට මැරෙන්න හිත ඉඩ දෙන්නේ නෑ....."

හඬ බරවී ගොත ගසමින් ඔහු කතාකරමින් සිටියේය.

මම මිතුරා අස්වසා තිදාගන්නට සැලැස්සුවෙමි. රෝගීන් බලන වේලාව අවසන් වන බැවින් මුරකරු හදිසියක් පෙන්වීය. මිතුරා කළ කී දෑ සොයා බැලීමට ඇතිවූ උනන්දුවෙන් පිරි පැවතිණි. සමූහෙන පිටතට පැමිණියෙමි. කලාකරුවෙකුගේ අවසානය ඔහුගේ මරණය ලෙස නොපැවතිය යුතුය. ඔහුව ජීවත් කළ යුතුය. එය ජීවත්ව සිටින අප සැමගේම යුතුකමය. එය යහපත් සමාජ සේවයකි. ඒ සේවය සැලසීම සඳහා එවැන්නක් වැටහෙන මනසක් අප අතරින් ස්වල්ප දෙනෙකුට හෝ තිබිය යුතුය.

සිත සසලය, කැළඹී තැවෙයි. මට පසුදින රෝහලට යාමට ඉඩ නොලැබුණි. එහෙත් සාහිත්‍ය කලා ක්ෂේත්‍රයේ හැකිතාක් හිතවතුන් හට රෝහලට ගොස් ඔහු බලන ලෙස පැවසුවෙමි. සමීපතම පුවත්පත් කතුවරුන් හට මොහු අසනීපව රෝහල්ගතව සිටින බවත් ඔහුගේ ඡායාරූපද සමග මෙම පුවත පළකරන ලෙස පැවසුවෙමි. සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයටද දුරකථන ඇමතුමක් දුන්නෙමි. එහි දමිළ භාෂා සම්බන්ධීකරණ නිලධාරියා මාගේ මිතුරෙකි. මිතුරා පිළිබඳව පැවසුවෙමි. ජාතික නාට්‍ය උලෙලට සහභාගී වී දෙවරක් සම්මාන දිනා ඇති කෙනෙකු යැයි විස්තරද පැවසුවෙමි.

"මොකක්ද කෙරෙන්න ඕනෙ?" යැයි ඔහු විමසුවේය.

"ඇමතිතුමාට ඉස්පිරිතාලෙට ගිහිල්ල ලෙඩාව බලන්න සලස්සන්න" යැයි මම පැවසුවෙමි.

"අපහසු වැඩක්, ඒත් කියන්නමි" යැයි පැවසූ ඔහු

"සිංහල කලාකාරයෙක් නම් කතාව වෙනස්" යැයි

අවසන් කළේය.

" ඇමතිතුමාගේ ජයග්‍රහණයේදී අපේ යාළුවගේ ඡන්දෙන් කියනවා, එයාගේ දායකත්වයක් තියෙනවා කියලා කියන්න" යැයි මම පැවසුවෙමි. අඩුම ගානේ එයාගේ ගෙදරට ටෙලිෆෝන් කරල යාළුවගේ සැප සනීප බිරිඳගෙන් අහන්න කියන්න" යැයි මම කතාව අවසන් කළෙමි.

"ඒක අනිවාර්යයෙන්ම කරන්න පුළුවන්, නම්බර එක දෙන්න" යැයි ඔහු පැවසූ අතර "හෙට පත්තරවල ෆෝටෝ එකක් එක්ක මේ ප්‍රවෘත්තිය පළවෙනවා ඒකත් එතුමාට පෙන්වන්න" යැයි මම පැවසුවෙමි.

ඊළඟ දිනයේද රෝහලට යාමට ඉඩක් නොලැබී. පෞද්ගලික ප්‍රශ්න ඉතා අසීරුය.

මිතුරාගේ බිරිඳට දුරකථන ඇමතුමක් දී කතා කළෙමි. "ලෙඩාගේ ප්‍රගතියක් නෑ එහෙමම තමයි. මොකක්දෝ හදිසි ප්‍රතිකාරයක් කියල පෙරේදා රැ මහ ඉස්පිරිතාලෙට ගෙනිහින් තියෙනවා. ඊයේ ඉස්පිරිතාලෙට ගිහිල්ල කරදර වුණාට පස්සෙ තමයි මටත් ඔරිස් එකෙන් කිව්වෙ. හෙටපු ගේන්නෙ"

"හොඳ වෙලාවට මට ඉස්පිරිතාලෙට යන්ඩ ලැබුණෙ නෑ, ගිහිල්ලා තිබුණ නම් රස්තියාදුව විකරයි" යැයි සිතා ගනිමි.

මිතුරාගේ බිරිඳ දිගටම කතා කළාය. "ඇමති කෙනෙක් ගෙදරට කතා කළා එයාට කොහොමද කියල ඇහුවා ඉස්පිරිතාලෙට ඇඩ්මිට් කළා කියලා පත්තරේ දැක්කලු පත්තරේ මම නම් බැලුවෙ නෑ" යැයි ඇය පැවසුවාය.

ඇගේ හඬෙහි දැඩි ස්වරයක් නැත. ඒ වෙනුවට සෞම්‍ය ගතියක් ඇත.

ඔහුට සනීප නැතැයි කියා ඇමතිවරයෙක් විමසන්නේ නම් එය ආධිමිබරයට කරුණක් වුවා වියහැකිය.

ඔහු පිළිබඳව ලිපියක් ලිවීම ආරම්භ කළෙමි. අදත් හෙටත් රෝහලට යාමට අවශ්‍ය නැති බැවින් කාර්යාලයේ සිට පැමිණි විගස ලිවීම ආරම්භ කළහොත් අවසන් කළ හැකිවේ යැයි විශ්වාසයක් මට තිබුණි. එහෙත් ඒ විශ්වාසය මට සහාය නොවීය.

කලා ලොවට මිතුරාගේ ප්‍රවේශය කෙසේ සිදු වුණිදැයි යන්න පිළිබඳව සඳහන්වූ කිසිවක් වේ දැයි සෙවීමට පටන් ගනිමි.

ඔහු සමග මෙතරම් සමීපව මෙතරම් කාලයක් ආශ්‍රය කර තිබුණද එය නොදන සිටීම පිළිබඳව සිත්තැවුලක් මට දැන් දෙනයි.

මිටි මිටි වශයෙන් හා එහෙ මෙහෙ විසිරී ඇති පත්තර මිටි හා කුඩා සඟරා ආදී වශයෙන් මේ සියල්ලක්ම පිරික්සා බැලුවෙමි. ලිවීමට වේලාවක් නොමැතිව ඒ සෙවීමම වැදගත් බවට පත්විය. මිතුරා පිළිබඳ ලිපියක් ලිවීමේ ඇති අනිවාර්ය බව ඔහු පිළිබඳව කරන සෙවීම් සාදරයෙන් පිළිගත්තේය.

ලිපියට අවශ්‍ය සටහන් සුදානම්ය. දැන් ඉතින් ලිවීම කළ හැකිය. පවතින සැකයන් හෙට දින රෝහලේදී අසා පැහැදිලි කර ගත හැකි යැයි සිතා ගනිමි. මේ සියල්ල ඔහු සඳහා සෙමින් පිළිගැනීමක් ලබා දෙන ප්‍රයත්නයන්ය.

සාහිත්‍යමය පිළිගැනීමක් නොවේ. සාහිත්‍යමය පිළිගැනීම කාලය විසින් තීරණය කරනු ලබන්නකි. පනහකට හෝ සියයක් ආදී වශයෙන් වර්ෂ ගණනාවකට පසුව කාලයේ ගෙවීයාම තුළ අප දක ඇති සාර්ථක වූ ඉතා සුළු පිරිසක් මෙනි. කාලයේ පිළිගැනීම, එය ඔබ හෝ මා විසින් ලබා දෙන්නක් නොවේ.

* * *

"අද සවස ගොස් ලෙඩා බැලිය යුතුය. මිතුරන් කවුරු කවුරුත් පැමිණ ඇත්දැයි විමසා බැලිය යුතුය. පුවත්පතෙහි පළවූ ප්‍රවෘත්තිය පෙන්විය යුතුය" යන සිතුවිලිවලින් යුතුව කල්වේලා ඇතිව පිටත් වූයේ අවදානමක් ගැනීමට ඇති අකැමැත්ත නිසාය.

බස් නැවතුමෙන් බැස, පාර හරහා මාරුවී ගේට්ටුව පසුකර රෝහලට ගියෙමි. උද්‍යානය, බලු රැළ ආදීන් පසුකර වාට්ටුවට රිංගා ගනිමි.

ඇඳ හිස්ව තිබුණි. රෝහල් සේවකයෝ ඇඳ වටා බෙහෙත් ඉසිමින් සිටියහ. වාට්ටුවේ කාර්යාලය බලා වේගයෙන් පිය නැඟුවෙමි. මිතුරා පිළිබඳව සොයා බැලීමේ උනන්දුව ගසක මුල් මෙන්, සිත තුළ ගැඹුරට කිදා බැස පැතිර ගොස් ඇත. මිතුරාම මුලක් බවට පත්වී ඇත යන සිතුවිල්ල, ජීවිතයත් පූර්ණබවත් ලබාදෙන ඒ සිතුවිල්ලයි.

වේඩ්කෙයි මනිදර්ගල් අල්ලර්
තෙලිවත්තේ ජෝසප්
පරිවර්තනය-
හේමචන්ද්‍ර පතිරණ

பாலைவனத்தில் ஒரு பனித்துளி

சிங்களத்தில் பியதாஸ வெலிகன்னகே

தமிழில் - மாவனல்லை எம். எம். மன்கூர் -

நீல வானத்தை மூடிக் கொண்ட திரள் திரளான கரும்புகை அந்தநகரத்தின் வட முனையில் இருந்து மேலெழும் பியது திக்குத் தெரியாமல் ஓடிக்கொண்டிருந்த வாகனங்களின் நெரிசல் சகல வீதிகளையும் நிரம்பியிருந்தது. மக்கள் பித்துப் பிடித்தவர்கள் போல் செய்வது என்னவென்று அறியாது அலறியடித்துக் கொண்டு அங்குமிங்கும் ஓடினார்கள்.

கழகக்காரர்கள் கத்தி. கம்பு, வாள் இன்னும் ஏதேதோ ஏந்திய வண்ணம் அங்கும் இங்கும் வெறி கொண்டவர்களாய் ஓடிப் பாய்ந்து வாகனங்களை நிறுத்தினார்கள். சில வெறியர்கள் அதில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த பிரயாணிகளோடு வைத்து தீக்கிறையாக்கினர். முழு நகரமும் பேய்களின் களியாட்டக் களமாகக் காணப்பட்டது.

“கரலினா அக்கா சுந்தரலிங்கம் பிள்ளையின்ட அரிசி ஆலையை உடைச்சுப் போட்டாங்களாம்”

சிரிபினா ஒழுங்கையின் கடைசியில் அமைந்திருந்த கடை பற்றி எரிவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த கரலினாவுக்கு மற்றொரு பெண் கலவரப்பட்ட வண்ணம் கூறினாள்.

“அந்த அநியாயத்தை எவர் செய்தாலும் பூமிதாவுக்குப்பொறுக்கமாட்டாத அநியாயங்களல்லோ”

“ஐயோ! உம்மட ஆராய்ச்சி இருக்கட்டும் வாரும் போய் ஏதாவது கிடைக்கிறதா என்று பார்ப்போம்”

“நான் வர மாட்டேன்”

“கரலினா ஹாமியின் முகத்தையே அதிசயமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவள், எங்கட ஆக்களை அங்கே கொண்டு குவிக்கும்போது சும்மா பார்த்துக் கொண்டு நிற்கச் சொல்லியா?”

கோபத்துடன் கேட்டாள் அவள். கரலினா எதுவும் பேசவில்லை. வெந்து கருகிப் பேரொலியுடன் சரிந்து விழும் கட்டிடத்தின் மீது தனது பார்வையைச் செலுத்திய வண்ணம் இருந்தான்.

“உன்னால் முடியாதென்றால் அரிசி மூடை ஒன்றையாவது எடுத்து வந்து வீட்டில் போடச் சொல்லி பையனிடம் சொல்லு.”

“நானும் அவனைத்தான் தேடுறேன், இவன் எங்க போய்த் தொலைஞ்சானோ, எங்க வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு நிக்கிறானோ தெரியல்ல”

“ஏன் சிரிசேனா எங்கே?”

“அவன் அலுவலாய்ப் போனவன் இன்னும் காணல்லியே! நான் நினைக்கிறேன் இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தால் அவசரகாலச் சட்டம் போடுவினம் அதற்கு முன்னால்தான் செய்யிறத் செய்ய வேணும்”

“ஓமோம், நீர் போவும் நான் இந்த ஊமைப் பொடியன் எங்கு இருக்கிறான் என்று தேடிக் கண்டு பிடிச்சுக் கூட்டிவாறன்” என்று சொன்ன கரலினாஹாமி, தனது அயல்வீட்டுப் பெண்ணிடமிருந்து நழுவினாள். ஊமை எனக்குறிப்பிட்டது அவளது இரண்டாவது மகனைத்தான்.

கரலினாஹாமி பாதையருகே நின்று கொண்டிருந்தது மாத்திரமல்லாமல் இரண்டு கைக்குழந்தைகளை அதன் பெற்றோர்களையும் வாகனத்துக்கு உள்ளேயே வைத்து தீயிட்டிக்

கொளுத்தியதைக் கண்டதும் முழு உலகும் அவளுக்கு வெறுத்துவிட்டது. அவளுடன் சிரிபினா ஒழுங்கையில் உள்ள அத்தனை பேரும் “அந்த பயங்கர அநியாயங்களைச் செய்ய வேண்டாம்” எனக் கத்தி கதறிய போதும் பலன் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

“ஏன் சும்மா கத்திறியன் உங்களையும் சேர்த்து எரிச்சப்போடுவம்” கதறி அழும் பெண்களையும், எதிர்ப்புக் காட்டும் ஆண்களையும் பார்த்து எச்சரித்த கடின மனம் கொண்டவர்கள், தீயுடன் சங்கமமாகிக் கொண்டிருந்தவர்களைப் பற்றி எதுவித கரிசனையும் அற்றவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இந்த அநியாயத்தைப் பொறுக்க மாட்டாத கரலினாஹாமி அவ்விடத்தை விட்டகல முயன்றபோதும் கால்கள் அடி எடுக்க மறுத்தன. தலைச்சுற்றும், நெஞ்சிறுக்கமும் அவளை நிலத்தில் வீழ்த்தி விடும்போல் இருந்தது. பக்கத்தில் இருந்த மதில் சுவரைப் பிடித்துக் கொண்டாள். வாகனத்தினுள்ளே வெடிக்கும் எரிமலையை அவள் காணச் சகிக்காமல் “ஐயோ! அப்பா! அப்பாவி பிள்ளைகள்?” எனக் கதறியபடி சுவரின் மீது சாய்ந்த வண்ணம் தனது நெஞ்சை இறுகப் பிடித்துக் கொண்டாள்.

“கரலினா அக்கா வாருங்கள் போகலாம் இந்த இடத்தில் இருப்பதைவிட செத்து மடிவது நல்லது!” பக்கத்து வீட்டுப் பெண் சொன்னாள்.

“இந்த கொடுமைகளை எல்லாம் செய்யிறதா அந்த.... உடைய ரெண்டு பொடியனும் கூட்டாளிகளும் தான். அவையல்தான் தலைமை தாங்குகினம்!”

ஒருத்தி சங்கரப்பிள்ளையின் பண்டகசாலையில் இருந்து ஏதாவது பிடுங்கலாம் என்று புறப்பட்டாள்.

அவளுக்கு...பக்கத்து வீட்டுப் பெண்ணுக்கு பேசக்கூடக் கிடைக்கவில்லை. அவ்வழியால் வந்த

கார் ஒன்றை நிறுத்தினார்கள் கழகக்காரக் கும்பல். ஒருவன் காரின் சாரதியைப் பார்த்துக் கேட்டான். “நீ தமிழனா, சிங்களவனா?” ஓரளவுக்கு கறுத்த தேகத்தைக் கொண்ட சாரதிக்கு வார்த்தைகள் வரவில்லை, சக்கானத்தின் மீதிருந்த இரண்டு கைகளும் தாளம்போட ஆரம்பித்தன.

“பால்திய என்று சொல்லு (Baldiya) Elawathura பச்சைத்தண்ணீர் என்று சொல்லு” கொடிய இளைஞர்கள் பயங்கரமாகக் கத்தினர்.

“நான் சிங்களவன்” சாரதி தனது சட்டைப் பையில் எதையோ தேடினான்.

“அப்படியானால் எங்களுக்கு பெற்றோல் கொஞ்சம் தாரும்” கூட்டத்தில் எவனோ சொல்வது கேட்டாலும் சாரதியின் காதுகளில் அது விழவில்லை. அவன் சட்டைப் பையில் தேடியதை நடுங்கும் இரண்டு விரல்களால் பிடித்து வெளியில் எடுப்பதில் கவனமாக இருந்தான்.

“அவன் தமிழன்”

“ஏங் அந்த பெற்றோல் கேனை இங்கே கொண்டு வாங்கடா. அவன் தமிழன் சாரதிக்குப் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு இருந்த ஒருவன் சபதமிட்டுக் கூறினான்” சில வினாடிகள்தான் சென்றிருக்கும் பெற்றோல் காருக்குள் வீசப்பட்டது. கார் தீப் பிடித்துக் கொண்டது. கையில் எடுத்த தாள்களுடன் வெளியில் பாய முயன்றபோது பக்கத்தில் நின்றிருந்தவனின் கையில் இருந்த தடி சாரதியின் தலையைப் பதம் பார்த்தது. சாரதியின் கையில் எடுத்த பேப்பர் துண்டுகள் காற்றில் பறந்து பாதையில் விழுந்தது. அதிலே அவனது தேசிய அறிமுக அட்டையும் காணப்பட்டது. அதில் வீரசிங்க வீரபட்டிபெத ஆர்ச்சிலாகே புத்ததாஸ் என்று இருந்தது.

“அநியாயமாக ஒரு தவறு நடந்துவிட்டது”

“வந்துடுவான்” திடீரென தூக்கத்திலிருந்து விழித்துக் கொண்ட சிரிசேனா கேட்டான். தனது தாய் சுவரில் சாய்ந்த வண்ணம் அழுது கொண்டு இருப்பதை அவன் கண்டான்.

“தூக்கம் வருவதில்லையே அப்படியென்றால் வந்துடுவான்” திடீரென தூக்கத்திலிருந்து விழித்துக் கொண்ட சிரிசேனா கேட்டான். தனது தாய் சுவரில் சாய்ந்த வண்ணம் அழுது கொண்டு இருப்பதை அவன் கண்டான்.

“தூக்கம் வருவதில்லையே” அப்படியென்றால்”

தண்டத்தை கையில் ஏந்தியிருந்த ஓர் இளைஞன் சொல்லும்பொழுதே அந்தச் சாரதியின் உடல் கறுகிக் கொண்டிருந்தது.

கூடியிருந்தவர்கள் வெறுப்பினால் ஏதேதோ பேசிக் கொண்டார்கள். சிலர் ஊத்தைப் பேச்சுக்களைக் கொண்டு அவர்களைத் திட்டினார்கள். கலவரத்தின் மத்தியில் அவை எதுவும் கேட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதற்கிடையில் சாராயப் போத்தல் ஒன்றினைத் திறந்து முடிந்தளவு குடித்த வண்ணம் காரின் அருகில் வந்தவன், “உனக்காக வருந்துகிறோம் நண்பனே!” என்று எரிந்து சாம்பலான சாரதியின் உடம்பைப் பார்த்துக் கூறிவிட்டு சாராய வெற்றுப் போத்தலை காரினுள் வீசி எறிந்துவிட்டு தண்டத்தை உயர்த்தி அங்கும் இங்கும் அசைத்த வண்ணம் அப்பால் சென்றான்.

அயலவரின் கைத்தாங்களில் வந்து தனது குடிசையின் வாசற்படியில் அமர்ந்து கொண்டான் கரலினாஹாமி.

“இந்த அநியாயத்தைப் பார்க்க நாங்களும் உயிருடன் இருக்கிறோமே!” என்று விரகத்தில்

கூறினான் ஒரு பெண்.

“எனது பையன் எங்கு போய்த் தொலைந்தானோ?”

“எங்கும் போயிருக்க மாட்டான், அவன் என்ன சின்ன பிள்ளையே?”

“தெரிஞ்சவங்களிடம் கேட்டாலே விழிக்கிறார்கள். இவன் ஊமை, என்ன செய்வானோ?” பிரலாபித்தாள் கரலினாஹாமி. “அந்த ரைவரும் ஒன்றும் புரியாம விழிச்சதனாலே வீணாக உயிர விட்டான்” அவளே கூறினாள்.

இரு ஒழுங்கைகளுக்கு வடக்கில் பெரும் மதில்கட்டி நடுவில் அமைந்திருந்த தொழிற்சாலை தீப்பிழம்புடன் கரும்புகையைக் கக்கிக் கொண்டிருந்தது. நூற்றுக்கணக்கான மக்கள், பெண்கள், வயோதிபர்கள், சிறுபிள்ளைகளென குழப்பத்துக்கு மத்தியில் கூக்குரல் இட்டவண்ணம் பதறியடித்துக் கொண்டு திசை தெரியாமல் ஓடிக்கொண்டிருந்தனர், கரலினாஹாமியும், அயலவர்களும் வியப்புடன், அதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கும் என்ன செய்வது என்று ஒன்றும் புரியவில்லை.

“அவசரகாலச்சட்டம் போட்டுட்டாங்க, பொலீசும், ஆமியும் வந்துட்டுது. ஒழுங்கையில் புகுந்து தேடுறாங்க ஓடுங்கள் வீட்டுக்குள்ளே போங்கள்” என்று கத்தியபடி ஓடி வந்த சிரிசேனாவைக் கூட அவர்கள் கவனிக்கவில்லை. கரலினாஹாமி உணர்ச்சியின்றித் தனது மகனைப் பார்த்தாள்.

“அம்மா தம்பி எங்கே?”

“இந்த பக்கம் எங்கேயும் அவனைக் காணவில்லை” கண்களில் கண்ணீர் மல்க கூறினாள் அவள்.

“அவசரகாலச் சட்டமும் போட்டுட்டாங்க இவன எங்கேன்னு தேடுறது?”

“அவன் சின்னப் பையனா!? எப்படியும் வந்துவிடுவான். அன்று இரவு முழுவதும் அவர்கள் தூங்கவில்லை. தெருவில் அடிக்கடி பயணிக்கும் பொலீஸ் ஜீப், ஆமி வாகனங்களின் ஓலையைத் தவிர எதுவும் கேட்கவில்லை. இடைக்கிடையே கேட்கும் துப்பாக்கிச் சப்தத்தில் கதிகலங்கிப் போனார்கள் அவர்கள். பயத்தில் உறைந்து போன கரலினா, மார்பை இறுகப் பற்றிக் கொண்டபடி மூத்த மகனைப் பார்த்தாள். அவன் குறட்டைவிட்டு நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். அவனுக்குப் பக்கத்தில் போடப்பட்டு இருந்த சாக்குக் கட்டில் வெறுமையாகக் கிடந்தது. அதனைப் பார்க்கும்போது நெஞ்சு பற்றிக் கொண்டு வந்தது. இந்தக் கட்டிலில் படுத்துறங்க வருவானா இல்லையா என்பது சந்தேகம்தான்”

“அம்மா இன்னும் தூங்காமல் இருக்கிறாய்? பேசாமல் படுத்துத் தூங்காமா தம்பி எப்படியும் வருவான். நீ போய் தம்பியைத் தேடிக்கொண்டு வா”

“இந்த இருட்டுச் மட்டும் இல்லாவிட்டால் நான் போய் தேடிக்கொண்டு வருவேனடா”

“பைத்தியம் விளையாடாமல் படுத்துத் தூங்கு கொள் காலையில் பார்க்கலாம்”

“நானே முழு நாளும் ஊரடங்குச் சட்டம் போடுறாங்கலாம் அவன் எப்படி வருவான்? அதுதான் எனக்கு ஒரே பயமாக இருக்கு, சரி மகன் உனக்கு தேத்தண்ணி கொஞ்சம் ஊத்திக் கொண்டு தரட்டுமா?”

“ஒன்னும் வேணாம். பேசாமல் படுத்துக் தூங்குமா?”

கரலினாஹாமி வீட்டு முலையில் இருந்த பாயை எடுத்துப் போட்டு படுத்துக் கொண்டாலும் மகனின் நினைவாகவே இருந்தாள். “அம்மா அம்மா” என்ற

சப்தம் கனவில் கேட்பதைப் போன்று இருந்ததனால் துள்ளி எழுந்து ஓடிச் சென்று கதவைத் திறந்தாள். மகன் ஏதோ ஒரு பெரிய பொதியை அணைத்துப் பிடித்துக் கொண்டபடி வீட்டிற்குள் நுழைந்தான்.

“ம்...ம்...ம்...” அவன் ஏதோ கையையும் காலையும் அசைத்துக் காட்டிச் சொன்னான்.

அவனது பாஷையைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் அவனது கையில் இருந்த பொதியைப் பிடுங்கி எடுத்தான். “அட நாசமாய்ப் போனவனே நீயுமா கொள்ளையடிச்சிக் கொண்டு வரப் போனே?” ஆத்திரத்துடன் கத்தியவாறு பொதியைப் பிரித்துப் பார்த்தான்? என்ன ஆச்சரியம் அழுக்கத் துணியால் சுத்தப்பட்டிருந்த அந்தப் பொதியின் உள்ளே அழகானதொரு பெண் குழந்தை சுருண்ட வண்ணம் இருப்பதை கண்டான். அவள் பேச வார்த்தையின்றி உரைந்து போனாள்.

ஆனால் அவனோ நடந்த சம்பவத்தை சொல்லிக் காட்டுவதில் ஈடுபட்டிருந்தான்.

“தீப் பிடித்த வீட்டில் இருந்து எடுத்துக் கொண்டு வந்து இருக்கிறான் இல்லையா அம்மா?” சாக்குக் கட்டிலில் படுத்திருந்த சிரிசேனா எழுந்த வண்ணம் கூறினான்.

“எனக்கும் அப்படித்தான் தோலுது”

“எனக்கென்றால் ஒன்றும் விளங்கேல்ல இது எங்கு தொடங்கி எங்க முடியப் போகிறதோ?”

“ஏன் நீ அப்படிச் சொல்லுறே?”

இது ஒரு தமிழ்க் குழந்தை என்பதால் எங்களை இங்க இருக்க விடுவாங்களா என்றுதான். எவராவது கேட்டால் இது உனது அக்காவினட குழந்தை என்று சொல்லு நல்லமா? அன்ன சொல்லிடேன் அக்காவுக்கு இப்ப சின்னக் குழந்தை ஒன்றும் கிடையாதே!”

“ம்... பரவாயில்லை நீ அப்படிச் சொல்லேன் மற்றதை நான் பார்த்துக் கொள்ளுறேன்”

“எனக்கென்றால் துணியால் சுத்தப்பட்டு ஊமையின் உடம்போடு ஒட்டி அணைத்துக் கொண்டு வரப்பட்டதால் அக் குழந்தை அசௌகரியத்துக்குள்ளானதுமல்லாமல் பசியாலும், தாகத்தாலும் உழல்வது அவளுக்குப் புரிந்தது.

கதவைச் சற்று சாத்தச் சொல்லிவிட்டு கேத்தவை வைத்து அடுப்பை மூட்டினாள். ஊமை அவளது கட்டளைகளை மன மகிழ்ச்சியுடன் செய்தான்.

“யாருடையதானாலும் நன்றாக செல்லமாக வளர்ந்த குழந்தை” கரலினாஹாமி பாயை விரித்துப் போட்டு குழந்தையை வளர்த்தி இருப்பக்கமும் தலையணையை வைத்து போர்வையால் நன்றாகப் போத்திவிட்ட பிறகு தனது மூத்த பையனிடம் கூறினாள். அவன் கட்டலில் இருந்து இறங்கி வந்து நெடுநேரமாகக் குழந்தையையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

“இந்தப் பிள்ளையை வளர்ப்பதுதான் அடுத்த பிரச்சினை” நீண்டதொரு பெருமூச்சை விட்டபடியே சொன்னாள் கரலினாஹாமி.

“பால் டப்பா ஒன்றையாவது கொண்டுவர வேண்டும்”

“நாளாக்கு எப்படி பால் டப்பா தேடுறது”

“முடியாமல் போனா கஞ்சித் தண்ணியாவது கொடுப்பம்”

“ஊமையின் விளக்கப் படி பார்த்தால் இக்குழந்தை ராமநாதன் தெருவைச் சேர்ந்த ஒரு வீட்டுக் குழந்தைதான்”

“அந்தப்பக்கம் உள்ளவங்க எல்லாரும் பெருத்த பணக்காரர்கள்தான்”

“ஆமாம் அவங்க தெரிந்து கொண்டால் என்ன வில்லங்கம் நடக்குமோ தெரியாது?”

“அப்படி என்ன தெரியப் போகுது? சாகக்கிடந்த பிள்ளையை நாங்கதான் காப்பாத்தினோம் என்கிறது தெரியப்போகிறது.”

“இது ஒரு மோசமான காலம் எதைச் செய்தாலும் நல்ல பெயர் எடுக்க முடியாது”

கரலினாஹாமி தேனீர் தயாரிப்பதில் முனைப்பாயிருந்தாள்.

ஊமைக் குழந்தையின் அருகில் இருந்தவண்ணம் பேப்பர்துண்டு ஒன்றின் மூலம் நுளும்புக் கொசுக்களை விரட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

தேனீரை ஒருவாறு பிள்ளைக்குப் பருக்கிய திருப்தியில் குழந்தையைத் தூங்க வைக்க முயன்று கொண்டிருந்தான் கரலினாஹாமி. பின்னர் இருவருக்கும் தேனீர் ஊற்றிக் கொடுத்துவிட்டுத் தனது உள்ளங் கையில் சீனியை விட்டு தேனீரைப் பருகத் தொடங்கினாள்.

பின்பு பிள்ளையின் உடுப்புகள், உணவு, பாணங்கள் பற்றிய நினைப்பு வந்தது. மீண்டும் தூங்குவதற்கு நேரமில்லை என்பதால் வேலையில் சுறுசுறுப்படைந்தான். அரிசியை எடுத்துக் கழுவி அடுப்பை மூட்டி விட்டு பெட்டகத்தைத் திறந்து தனது சீத்தைப் புடவையை எடுத்துக் கிழித்துகுப்பி விளக்கின் ஒளியிலேயே அளவான சட்டைகளைத் தைத்து எடுத்துவிட்டான். அப்பொழுது பிள்ளைகளினால் தனக்கு மீண்டும் ஏற்பட்டு தான் தாயாகி விட்டதைப் போன்றதொரு உணர்வைப் பெற்றாள் அவள்.

அவசரகாலச்சட்டம் இரண்டு நாட்களாக அமுலில் இருந்ததனால் மிகவும் சிரமப்பட்டு பிள்ளைக்குத் தேவையான இரண்டு பால் பைக்கட்டுகளைத் தேடி எடுத்து விட்டான் சிரிசேனா.

ஊமை பிள்ளையை விட்டு எங்கும் நகரவில்லை. கரலினாஹாமியும் பருகக் கொடுத்தான். பிள்ளையைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்து தனது இரு கால்களுக்கும் கட்டையில் சொறுகித் தூக்கமாக்கினாள். காலத்தை எப்படிக் கழிப்பது என்ற பிரச்சினைகள் அவர்களுக்கில்லை. நாட்டு நிலைமை எவ்வாறு இருந்தபோதும் அவர்களது வீட்டில் சந்தோஷம் கரைபுரண்டோடியது.

இரண்டு நாட்களின் பின் அவசரகாலச்சட்டம் இரண்டு மணித்தியாலங்களுக்குத் தளர்த்தப்பட்டது. கடைத்தெரு வாடிக்கையாளர்களால் நிரம்பி வழிந்தது. வாகன நெரிசல் மறுபடியும் வீதிகளை அடைத்துக் கொண்டது. மக்கள் தமக்கு தேவையான பொருட்களை வாங்குவதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர். அதிகாலையில் எழுந்த கரலினாஹாமி, குழந்தைக்குச் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைச் செய்து முடித்துவிட்டு அதனை ஒரு பாயில் படுக்க வைத்தாள். பின்னர் புதியதொரு சீத்தைப் புடவையை எடுத்து உடுத்திக் கொண்டு பிள்ளைக்கு தான் தைத்த சட்டையையும் அணிவித்து எடுத்துக் கொண்டு பொலீஸ் நிலையத்தை அடைந்தாள். “தனது ஊமை மகன் தீப்பிடித்த வீடொன்றிலிருந்து இந்த பிள்ளையைக் காப்பாற்றி எடுத்து வைத்திருக்கிறான்” என்று அவள் நடந்த விடயத்தைக் கூறிக் கொண்டிருந்தபோது தொடர்ச்சியாக கடமையில் ஈடுபட்ட களைப்பிலும் அதனை ஆர்வத்துடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்த பொலீஸ் பொறுப்பதிகாரி, “உங்களுக்கு பிள்ளையைக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்ள முடியுமா எனக் கேட்டார்”

“ஐயோ முடியாமலா ஸார், நானும் ஒரு தாய் தானே!”

“நல்லது இந்தக் குழப்பத்தில் பிள்ளையின் தாய் தகப்பனைக் கண்டுபிடிப்பது மிகவும் கஷ்டம் குழப்பம்

எல்லாம் முடிந்து தான் பார்க்க வேண்டும், பிள்ளையைப் பார்ப்பது கல்டம் என்று நீங்க நினைப்பதாயிருந்தால் பொலீஸுக்குப் கொண்டு வந்து ஒப்படைத்து விடுங்கள் அநாதை இல்லத்தில் சேர்த்து விடலாம்”

“ஐயோ அப்படியெல்லாம் செய்ய வேணாம் ஸார் இந்தப் பிள்ளைய எனக்கு வளர்ப்பது அவ்வளவு கஷ்டமில்ல. “அவளது பேச்சைக் கேட்டு உதட்டைக் கடித்துக் கொண்ட அந்த பொலீஸ் பொறுப்பதிகாரி, தலையைக் குனிந்தபடி வெகுநேரம் யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தார். முடிவு என்னவாக இருக்கும் என்பதை அறிய ஆவலுடன் கரலினாஹாமி பொறுமையின்றிக் காணப்பட்டாள்.

“அப்படியானால் எமது நாட்டில் இன்னும் மனிதத்தன்மை உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள்” எனத்தனது மனதுக்குள் எண்ணிக் கொண்டவராக, இன்னொரு பொலீஸ் கான்ஸ்டபலை அழைத்து “இந்த அம்மா சொல்லுறதை எல்லாம் முறைப்பாட்டில் எழுதி கையொப்பத்தை வாங்கிக் கொண்டு அனுப்பி விடும்” என்றார்.

“என்னிடம் சொன்னதை எல்லாம் இந்த ராலஹாமியிடம் சொல்லுங்கள், பிள்ளையின் பெற்றோரைக் கண்டு பிடிக்க நான் தெண்டிக்கிறேன்” என்று கரலினாவைப் பார்த்துத் தனது பார்வையை விரிவுபடுத்திய வண்ணம் கூறிவிட்டு உன் அறைக்குள் நுழைந்தார்.

இரண்டு வாரங்களில் பின்னர் பொலீஸ் அதிகாரி ஒருவருடன் பெண் ஒருத்தி கரலினாஹாமியின் வீடு தேடி வந்தாள். அப்பொழுது கரலினாஹாமி குழந்தையை நன்றாகக் குளிப்பாட்டிக் கொண்டிருந்தாள். ஊமை, துவாய், பெளடர் டின் உட்பட பிள்ளைக்குத் தேவையான பொருட்களுடன் அருகில் நின்றிருந்தான். புதியவர்களின் வருகையால் குழப்பமடைந்த ஊமை, தனது தாயிடமிருந்து பிள்ளையைப் பிடுங்கி எடுத்து தனது நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டாள். ஊமையின் உள்ளத்தில் அச்சம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். அவன் கையாலும், தலையாலும், ஊமைப் பாஷையில் ஏதேதோ சொல்லத் தொடங்கினான். கரலினாஹாமியும், வந்தவர்களும் ஒன்றும் புரியாமல் ஊமையாகி நின்றார்.

“உங்களுக்கு உட்காருவதற்குக்கூட ஒன்னும் இல்ல ஸார்” திடீர் நினைவுக்கு வந்தவள் போல் கூறினாள்.

“பரவாயில்ல. நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். இந்தப் பெண் வந்து இந்தப் பிள்ளையின் சின்னம்மா, அதோ இருக்கிறாரே அவர்தான் இவருடைய கணவர். அவர் இந்த பிள்ளையின் அப்பாவின் தம்பி, சித்தப்பா ஆசுப்பத்திரியில் வேலை பார்க்கும் ஒரு டாக்டர்”

“அப்போ பிள்ளையின் அம்மா அப்பா!”

“பிள்ளையின் அம்மாவும் அப்பாவும் அந்த வீட்டிலேயே தீயில் அகப்பட்டு இறந்துட்டாங்க”

நீண்ட பெருமூச்சுவிட்ட கரலினாஹாமி, “நோனா இந்தக் கதிரயிலயாவது உட்காருங்க” என ஓர் உடைந்த கதிரையைக் காட்டினாள். ஆனால் அவர் உட்காரவில்லை. பதிலுக்கு கண்ணீர் வடித்தவளாக அவர்கள் பிள்ளையையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை எல்லோரும் அவதானிக்க முடிந்தது.

“பிள்ளையை உரியவர்களிடம் ஒப்படைக்கும்படி “கரலினாஹாமி தனது ஊமை மகனுக்கு சமிஞ்சை மூலம் தெரிவித்தாள். ஊமை தடுமாறிப் போனான். அவனது உதடுகள் சுருண்டன. முகம் இருண்டது பிள்ளையைத் தனது நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டு “பே... பே... பே...” என்று பேச்சுத் தடுமாறிய வண்ணம் கண்ணீர் வடிக்கலானான். இளைஞனின்

சோகம் தாமுமாட்டாமல் குழந்தைகூட அழத் தொடங்கியது.

“பிள்ளையைக் கொடுத்துவிடுமாறு மீண்டும் ஊமைப் பாஷையில் அவள் சொன்னாள். பொலீஸ் அதிகாரி பெருமூச்சு ஒன்றை விட்டவாறே தகட்டினால் வேயப்பட்டிருந்த கதிரையை நோக்கினார். அவரது உதடுகள் கவலையால் இறுகி இருப்பதைக் காண முடிந்தது. அந்நேரத்தில் ஊமை அழுத அழுகை எல்லோரது மனங்களையும் உருகச் செய்தது.

“அம்மே, மல்லி தரகவென்ன எபா, அபி ஒபலாவ அமதக கரன்னே நே”. (உங்களை நாங்கள் எப்பவும் மறக்க மாட்டோம்) டாக்டர் தட்டுத்தடுமாறி சிங்கள மொழியில் சிங்களச் சொற்களைத் தேடித் தெரிந்து பேசினார். அப்பொழுது பொலீஸ் அவரிடம் ஆங்கிலத்தில் ஏதோ சொன்னார்.

“மற்தே போயிட்டேன்” எனக் கூறி சட்டைப் பையில் கையைவிட்டு ஒரு கடித உறையை வெளியில் எடுத்தார்.

“அம்மா இதைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்” எனச் சொல்லி அந்தக் கடித உறையை கரலினாஹாமியிடம் நீட்டினார் டாக்டர்.

“என்ன ஸார்”

“சின்னதாக ஒரு பரிசு தாயே!”

“வேண்டாம் ஸார், வேண்டாம் நானும் ஒரு தாய் தானே!”

எனக்கு பரிசு எதுவும் வேண்டாம்”

“அம்மா எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் உங்களுக்கு நான் ஒரு லட்சம் ரூபா தர வேண்டும். ஆனால் நாங்கள் இருக்கும் நிலையில் இவ்வளவுதான் தர முடியும் எங்கள் வீடுகள் எல்லாம் எரிஞ்சு போச்சு எதுவுமே மிச்சமில்ல”

“பரிசு வேண்டாம் ஸார், பரிசு வேண்டாம்”

அதிகாரி மீண்டும் ஆங்கிலத்தில் பேசினார்.

“ஆமாம் அப்ப இதைத் தம்பி எடுங்கோ” டாக்டர் அழுது கொண்டிருந்த ஊமையிடம் நீட்டினார்.

“அதை எடுக்க வேண்டாம்” கரலினாஹாமி தடுத்தாள்.

“இனி நாங்கள் உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுங்கோ அம்மா”

“ஒன்றுமில்ல ஸார்”

“அப்ப நாங்கள் புறப்படுறம்”

“நோனா அந்தப் பிள்ளைக்கு பால் கொஞ்சம் பருகக் கொடுத்து, உடுப்பையும் அணிவித்து எடுத்துச் செல்லுங்கள் பிள்ளைக்கு பசியாக இருக்கும். இருங்கள் நான் அவசரமாகப் பால் கொஞ்சம் தயாரித்து எடுக்கிறேன்” கரலினாஹாமி அப்படிச் சொல்லவும் பிள்ளையைத் தூக்கி கொண்டு எழுந்து நின்ற அந்தப் பெண் கரலினாஹாமியின் நெற்றியில் முத்தமிட்ட வண்ணம் அம்மா “நீங்கள் என்னுடனே இருந்து விடுங்கள், நான் உங்கள நல்லபடியாக கவனிச்சுக்கிறேன்” கண்ணீர் வடித்த வண்ணம் துக்கம் தொண்டையை அடைக்க கூறினாள்.

அவர்கள் கரலினாஹாமியின் வீட்டிலிருந்து புறப்படும்போது பாலூட்டி சிறிய சீத்தைத் சட்டை ஒன்றையும் அணிவித்துக் கொண்டோன் புறப்பட்டார்கள். அந்தக் காட்சியை கரலினாஹாமியும், ஊமை இளைஞனும் கண்ணீர் வடித்த வண்ணம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். பெண்ணினால் பாதுகாக்கப்பட்ட பிள்ளை, பல நாட்கள் தன்னை அன்புடன் அரவணைத்துப் பாதுகாத்து வளர்ந்த நன்றிக் கடனைத் தீர்ப்பது போல தனது பிஞ்சுக்கரங்களை அவர்கள் பக்கம் நீட்டிய வண்ணம் இருந்தது.

මේමන්කව්ගේ "මොළි වේලි කඩන්දු" කෘතිය පිළිබඳව.....

ප්‍රවීණ කවියකු, ලේඛකයකු මෙන්ම විචාරකයකු වන මේමන්කව්ගේ මෙම සාහිත්‍ය විචාර කෘතිය දොරට වැටීම සිංහල, දෙමළ පරිවර්තන ක්ෂේත්‍රයේ පහළ වූ ඉතා සුබ ලකුණකි. දෙමළ සාහිත්‍ය කෘතීන් සිංහල බසට පරිවර්තනය කිරීම ආරම්භ වී දැනට සැහෙන කාලයක් ඉක්ම ගොස් ඇතත් එය වඩාත් කීවු ලෙස සිදු වී ඇත්තේ මෑතක සිට බව සඳහන් කළ යුතුය. මෙම පරිවර්තන කර්තව්‍යයේදී පූජ්‍ය හිස්සැල්ලේ ධම්මරත්න හිමි, මඩුළුගිරියේ විජේරත්න, උපාලි ලීලාරත්න, ජී. ජී. සරත් ආනන්ද වැනි සිංහල ලේඛකයෝ සහ ටී. කණකරත්නම්, මහාචාර්ය සබා ජයරාසා, මහාචාර්ය එම්. ඒ. නුත්මාන, මහාචාර්ය එම්. කරුණානිධි, එම්. එම්. උවෙස්, සෞම්‍යන් සුන්දරම්, දික්වැල්ලේ කමාල්, එස්. එම්. එම්. සී. කරාමත්, ඒ. එච්. එම්. යාකුද්, සරෝජනී දේවි අරුණාවලම්, ඉබ්නු අසුමත්, ඒ. එච්. එම්. ෂමීස්, මොහොමඩ් රාසූක්, ආර්. ෂඩගෝපත්, නිලාර් එන්. කාසිම්, එම්. එච්. එම්. හසන් සහ එම්. සී. රස්මීන් වැනි දෙමළ මුස්ලිම් ලේඛකයෝද කැපී පෙනෙති. මෙසේ සිංහල, දෙමළ පරිවර්තන සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක් එළි දැක්වී තිබුණද එම පරිවර්තන කෘති පිළිබඳව විචාර කෘතියක් මේ දක්වා පළ නොවීම විශාල අසුවක් ව පැවතීණි. මෙම අඩුව සපුරාලමින් මේමන්කව්ගේ මොළි වේලි කඩන්දු (බස සීමා මායිම්වලින් ඔබ්බට) නමැති මෙම කෘතිය යුගයේ අවශ්‍යතාවයක් සම්පූර්ණ කිරීමකි. එසේම මෙහිදී මේමන්කව් අවධානය යොමුකොට ඇත්තේ දෙමළ බසට පරිවර්තනය කරනු ලැබ ඇති සිංහල කෘති පිළිබඳවය.

එය ඉතා අගනා මෙහෙවරක් වන්නේ සිංහල ලේඛකයන්ගේ කෘතීන් පිළිබඳව මෙම විචාර සංග්‍රහයෙන් අපට මනාව අවබෝධ කොට ගත හැකි බැවිනි.

මෙම විචාර කෘතිය වඩාත් වැදගත් වන්නේ මේමන්කව්ගේ විචාරයන් ඉතා අපක්ෂපාතී වන බැවින් හා ඒවා ලේඛකයන් හට ඔවුන්ගේ ලේඛන කුසලතා තවදුරටත් සංවර්ධනය කර ගැනීමට මහෝපකාරී වන අයුරින් ඉදිරිපත් කර ඇති හෙයිනි.

මෙම කෘතියෙහි තවත් වැදගත් අංගයක් වන්නේ සාහිත්‍ය පරිවර්තනයකදී පරිවර්තකයාගේ කාර්යභාරය පිළිබඳව මේමන්කව් ඉදිරිපත් කරන කදිම එමෙන්ම ගැඹුරු විග්‍රහයයි. ඒ. එම්. එච්. එම්. ෂමීස් විසින් පරිවර්තනය කරන ලද ලේඛක දෙනගම සිරිවර්ධනගේ මිතුරෝ නවකතාව ගැන විග්‍රහයක යෙදෙන මේමන්කව් පරිවර්තකයාගේ කාර්යභාරය පිළිබඳව මෙසේ පවසයි.

"මෙම නිර්මාණ කාර්යයන්හි නියැළීම පිහියක් මත ඇවිදීමට සමානය. ඒ මක්නිසාද යත් මෙවන් නිර්මාණ ඉතා සැලකිල්ලෙන් කළ යුතුව තිබේ. වැරදීමකින් හෝ යම් පක්ෂභාවයක් බවකින් එවැනි නිර්මාණයන් කරන නිර්මාණකරුවකු නොදනුවත්ව හෝ ප්‍රකට විය හැකි අවදානමක් පවතියි යන්න එම නිර්මාණකරුවා සිහි තබා ගත යුතුය. ඊළඟට එවන් නිර්මාණයක් පරිවර්තනය කරන විට තවත් අවදානමකට මුහුණ දීමට සිදුවේ. මූල භාෂාවෙන් ලියන නිර්මාණකරුවා එම නිර්මාණ කෙරෙහි දක්වන අදහසට හානියක් නොවන ලෙස පරිවර්තනය කිරීමේ අවශ්‍යතාවය පරිවර්තකයාට තිබේ. එවන් කෘතියක් පරිවර්තනය කරන පරිවර්තකයාට මුල් කෘතිය කෙරෙහි නිර්මාණය දක්වන අදහස පිළිබඳ පැහැදිලි වැටහීමක් සහ ඒ අදහස සමඟ එකඟතාවයකුත් තිබිය යුතුය.

භාෂා පරිවර්තකයන්ගේ විශේෂයෙන්ම සාහිත්‍ය කෘති පරිවර්තකයන්ගේ කාර්යභාරය පිළිබඳ මේමන්කව්ගේ මෙම අදහස් සමඟ වෘත්තීය පරිවර්තකයකු වශයෙන් මා ද එකඟවන්නේ එය පිළිබඳව තර්කයක් නොමැති බැවිනි.

මේ ලිපිය ලිවීමට පෙර මෙම විචාරකරණයට අදාළ සියලු කෘතීන් (සිංහල, දෙමළ) කියවා බැලීමට මා ප්‍රවේශම් වූ අතර ඒ එක් එක් කෘතිය පිළිබඳව මේමන්කව්ගේ

නිරීක්ෂණයන් මෙන්ම ඔහුගේ ඇස නොගැටුණු තැන් පිළිබඳව ඉතා කෙටියෙන් යමක් පැවසීම ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇතැයි සිතමි.

මෙම විචාර කෘතිය තුළින් මේමන්කව් ප්‍රථමයෙන්ම විචාරයට ලක්කරන ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රබල ලේඛකයෙකු සහ පරිවර්තකයකු ලෙස නමක් දිනා සිටින මඩුළුගිරියේ විජේරත්නයන්ගේ සුවිශේෂී ලක්ෂණය වන්නේ ඔහු දෙමළ සාහිත්‍ය කෘතීන් සිංහල බසට මෙන්ම සිංහල සාහිත්‍ය කෘතීන් දෙමළ බසටද පරිවර්තනය කිරීමේ හැකියාවෙන් යුතු වීමයි. ඔහුගේ ස්වභාවය කෘතීන්ද සාර්ථක නිර්මාණයන්ය. කෙසේ වෙතත් මඩුළුගිරියේ විජේරත්නයන්ගේ මෙම පරිවර්තන කෘති පිළිබඳව අදහස් දැක්වීමේදී මේමන්කව් සිංහල ලේඛකයන් හට වෝදනාවක්ද කරයි. එනම් දෙමළ බසට පරිවර්තනය වූ සිංහල කෘති සංඛ්‍යාවට සාපේක්ෂව සිංහල බසට පරිවර්තනය වූ දෙමළ කෘති සංඛ්‍යාව මඳ බවය. මෙය සාධාරණ වෝදනාවක් බව මගේද පිළිගැනීමයි.

මඩුළුගිරියේ විජේරත්නයන්ගේ 'වලෙල' යන කෙටිකතා එකතුව දෙමළ බසට පරිවර්තනය කිරීමේදී මුලින්ම ඔහු තෝරාගෙන ඇති කෙටිකතාව ඔහුගේම නිර්මාණයක් වීමත් එය සාර්ථක කෙටිකතාවක් වීමත් මෙහිලා සඳහන් කිරීම වටිනි.

මෙම පරිවර්තන කෘතියේදී එන මහාචාර්ය සෝමරත්න බාලසූරියගේ කර්තව්‍ය නමැති නිර්මාණය 1989 පැවැති රජයට විරුද්ධව ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ දියත් කළ සන්නද්ධ අරගලය හා සම්බන්ධවන බව සඳහන් කළ යුතුය. මෙම කෙටිකතා එකතුවට මහාචාර්ය සෝමරත්න බාලසූරිය, මහාචාර්ය සරත් විජේසූරිය, ජයතිලක කම්මැල්ලවීර, දයාසේන ගුණසිංහ වැනි ප්‍රබල සිංහල ලේඛකයන්ගේ කෙටිකතා තෝරාගෙන තිබීම එහි සාර්ථකත්වයට තවත් එක් හේතුවකි.

මේමන්කව්ගේ මෙම විචාර කෘතියෙහි ඔහු දෙවනුවට තෝරාගෙන ඇත්තේ ප්‍රවීණ ලේඛක හා පරිවර්තක දික්වැල්ලේ කමාල් විසින් පරිවර්තනය කරන ලද උපාලි ලීලාරත්නයන්ගේ පිතිවන්තලාව නම් වූ නවකතාවයි.

උපාලි ලීලාරත්නයන්ගේ පිතිවන්තලාව නමැති නවකතාවේ දෙමළ පරිවර්තනය පිළිබඳව මේමන්කව්ගේ විචාරයන් ඔහුගේ සියුම් නිරීක්ෂණ හැකියාව මෙන් සිංහලයකු නොවන පාඨකයෙකු එය දකින ආකාරය ද ඉතා හොඳින් නිරූපණය කරයි. විශේෂයෙන්ම වෙල්ලෙයන් (සුද්දා)ගේ "දෙමළ අයට හතුරෝ දෙමළ අයමයි" යන ප්‍රකාශනය තුළ සිංහලයකු වන කතුරුවරයා වෙල්ලෙයන් හරහා ප්‍රකාශ කරන්නේ තම (සිංහල) අදහසද යන්න පිළිබඳව සැකයක් ඇතිවන බව මේමන්කව්ගේ සියුම් නිරීක්ෂණයට හසුවී තිබේ.

තවද මෙම නවකතාවේ මී වදය කැඳීම උපාලි ලීලාරත්නයන් යොදා ඇත්තේ සංකේතයන් වශයෙන් නොවන බව (එනම් ශ්‍රී ලංකා නමැති මී වදය තුළ කලබල ඇති කිරීම) වැනි අදහස් වන අතර විශේෂයෙන්ම එය සිදු වූයේ දෙමළ තරුණයකු වන වෙල්ලෙයන් අතින් බැවින් එය දෙමළ ජාතිකයෝ ශ්‍රී ලංකාවේ සාමයට බාධා කිරීමට මුල් වී ඇතැයි යන්න ප්‍රකාශ කිරීමක්ද යන්න සිංහල නොවන පාඨකයන් හට ඇතිවීමට ඉඩ ඇත.

මෙම නවකතාවේ දෙමළ පරිවර්තනය දික්වැල්ලේ කමාල් විසින් ඉතා උසස් අයුරින් සිදුකර ඇති අතර 73 පිටුවෙහි පරිනිර්වාණම් යන වචනය වෙනුවට ඇතෝදනම් (භ්‍රාණෝදනම්) වැනි දෙමළ පාඨකයා හට වඩා පැහැදිලි වචනයක් යොදා ගත හැකිව තිබූ බව මගේ අදහසයි.

මේමන්කව් ඉන් අනතුරුව කම විචාරයට ලක්කරන්නේ ප්‍රවීණ සිංහල ලේඛක සිඩ්නි මාකස් වයස්ගේ බවතරණය සහ ඇඳිරි නීතිය යන කෘතීන් හි දෙමළ පරිවර්තනයයි. මින් දෙමළ බසට පරිවර්තනය කරන ලද්දේ

දික්වැල්ලේ කමාල් විසිනි. කතුවරයාගේ අදහස හොඳින් වටහාගෙන දෙමළ බසට පරිවර්තනය කිරීම කමාල් සතු විශේෂ හැකියාවකි. බවතරණය සිංහල කෘතිය හා තොඩරුම් උරවුහල් නමැති එහි දෙමළ පරිවර්තනය කියවූ විට කමාල් තම පරිවර්තනය මැනවින් සිදුකර ඇති බව කිව හැකිය. විශේෂයෙන්ම තම දේශපාලනික අදහස් පිළිබඳව සිඩ්නි මාකස් ඔහුගේ කෘති හරහා සෘජුවම කිසිවක් ප්‍රකාශ නොකළද ඔහුගේ බොහෝ නිර්මාණ කුළින් විශද වන ආර්ථික, සමාජ හා පන්ති භේදය මේමන්කවි සිය සියුම් නිරීක්ෂණයට හසුකරගත ඇත. සිඩ්නි මාකස්ගේ කෘති ගැඹුරින් හදාරන විට එය සත්‍ය බව පෙනී යයි.

ප්‍රවීණ ලේඛක කමල් පෙරේරාගේ කෙටිකතා අතරින් තෝරාගත් කෙටිකතා, නවකතා දික්වැල්ලේ කමාල් විසින් දෙමළ බසට පරිවර්තනය කරමින් පළ කරන ලද තිරන්ද කදවු නමැති කෘතිය පිළිබඳ විමසුමක යෙදෙන මේමන්, සිංහල ලේඛක කමල් පෙරේරා හා දික්වැල්ලේ කමාල් සමාන අදහස් දරන්නන් බැවින් මෙම පරිවර්තනය ඉතා සාර්ථක වී ඇති බැව් පවසයි. විශේෂයෙන්ම මෙම පරිවර්තනයේදී දික්වැල්ලේ කමාල් සිංහල බසටම සුවිශේෂ වූ සමහර යෙදුම් ඒ ආකාරයෙන්ම පරිවර්තනය කර ඇත.

“මරන්තිලිරුන්දු කායි වරුවදු පෝල”

(ගහෙන් ගෙඩි එන්නා වාගේ)

“පොල්ලාල් අඩිපපු පෝලල්ලවා නියුම් මුඩිවෙඳුක්කිරායි”

(පොල්ලෙන් ගහනවා වගෙයිනෙ උඹත් තිරණ ගන්නෙ)

මෙම යෙදුම් සිංහල සංස්කෘතිය දෙමළ පාඨකයන් වෙත ගෙනයාමේදී ඉතා සාර්ථක සහ දක්ෂ පරිවර්තකයෙකුගේ ලක්ෂණ ප්‍රකාශ කරයි.

එම්. එච්. එම්. යාකුද් විසින් දෙමළ බසට පරිවර්තනය කරන ලද රංජිත් ධර්මකීර්තිගේ පරිසරය හා බැඳුණු යොවුන් නවකතාව “අහස පොළොව එක්වෙලා” පිළිබඳ විචාරයෙහි යෙදෙන මේමන්කවි, එම නවකතාව පුරාවට දිවෙන පරිසරය විනාශ කිරීම පිළිබඳව ධර්මකීර්තිගේ අදහස් අතර පරිසරය යනු හුදෙක් ගහකොළ පමණක් නොව කැලෑවෙහි වෙසෙන සියලු ජීවීන් ද ඊට අයත්වන බව යන වැදගත් කරුණ ඉස්මතු කර දක්වයි.

ප්‍රවීණ ලේඛක ටෙනිසන් පෙරේරාගේ ආකාසයේ මාලිගාව නමැති කෘතියද මෙම විචාර සංග්‍රහයට ඇතුළත් වී ඇති අතර එය දෙමළ බසට පරිවර්තනය කරන ලද්දේ ප්‍රවීණ ලේඛක හා පරිවර්තක දික්වැල්ලේ කමාල් විසිනි.

ආත්මාර්ථයන් විසරු වැටුණු රජතුමකු තම අදහස් මුදුන් පමුණුවා ගැනීමට ජනතාවට වද දෙන ආකාරයත් රටේ කරුණෙයේ අභීතව එයට මුහුණ දී එම රජුට පරාජය කරන ආකාරයත් දක්වන මෙම නවකතාව දෙමළ බසට පරිවර්තනය කිරීමේදී එහි රසයට හානි නොවන සේ ඉතා හොඳින් එය කිරීමට දික්වැල්ලේ කමාල් සමත් වී ඇත.

මිලගට මේමන්කවිගේ විචාරයට ලක්වන්නේ එම්. එච්. එම්. හසන් විසින් දෙමළ බසට පරිවර්තනය කරන ලද ඩබ්ලිව්. එල්. ඒ. දොන් පීටර් පියතුමන් විසින් ලියන ලද ‘ඩිංකි’ නමැති නවකතාවයි.

වෙනස් ශෛලියක නවකතාවක් වන මෙහි කතා නායකයා වන ඩිංකි නමැති බුරුවා තමා බුරුවෙක් වූ නිසාම මුහුණ දෙන අනේකවිධ ගැටලු පිළිබඳව ගරු පියතුමා මෙම නවකතාවෙන් ඉදිරිපත් කරයි. මෙම නවකතාව දෙමළ බසට පරිවර්තනය කිරීමේදී මුල් කෘතියෙහි තිබූ රසය එසේම රැකගැනීමට නොහැකි වී ඇත යන මේමන්ගේ මතයට මමද එකඟ වෙමි. මෙම කතාවෙහි මේමන්කවි නොදැවූ තවත් දෝෂයක් තිබේ. එනම් උත්තම පුරුෂ දෘෂ්ටිකෝණයෙන් ආරම්භ වන නවකතාව 08 වන පිටුවේදී ප්‍රථම පුරුෂ දෘෂ්ටිකෝණයට (View Point) මාරුවන අවස්ථාවක් දැකගත හැකිය. (එකිනෙකා හැකි ස්ථානවලින් වැට කඩාගෙන දුවන්නට වූහ - පිටුව 08) මෙය දෝෂයක් බව මගේ හැඟීමයි.

ප්‍රවීණ ලේඛකා අනුල ද සිල්වාගේ අපි යාළයි’ කෘතියෙහි දෙමළ පරිවර්තනය වූ ‘නාමි නණ්ඩර්හල්’ නමැති කෘතිය පිළිබඳ විමර්ශනයක යෙදෙන මේමන්, 1983 ජූලි කලබල පිළිබඳ ඉතා වැදගත් එමෙන්ම භාස‍්‍ය මතයක් ප්‍රකාශ කරයි.

“ඒ කලබලයෙහි යෙදුණේ මා මුලින් කී ආකාරයට ජාතිවාදී ප්‍රතිගාමී බලවේගයන් මිස සමස්ත සිංහල සමාජයම නොවේ. ඒ අවධියේදී වේවා ඉන්පසුව හෝ වේවා දෙමළ ජනයා කෙරෙහි අවධානය යොමුකළ එමෙන්ම සෙනෙහස දක්වූ තනි පුද්ගලයෝ සිංහල සමාජයෙහි වූහ. එනම් ඒ ජාතිවාදී බලවේග සිංහලයන්ට දෙමළ ජනයා සතුරෝ ලෙසද දෙමළ ජනයාට සිංහලයෝ සතුරෝ ලෙසද දැවැන්ත මායාවක් ගොඩනගා ඇත.

මෙම කෘතියෙහි ද ඩිංකි නවකතාවේ මෙන් කතාව ඉදිරිපත් කරන දෘෂ්ටිකෝණය මාරුවන දෝෂය දැකගත හැකිය. එනම් ප්‍රථම පුරුෂ දෘෂ්ටිකෝණයෙන් ආරම්භ වන නවකතාව 3 වන පිටුවෙහිදීම “සුනාලිද එය දනගෙන කනගාටු වූවාය. අපි නිදෙනාම බලාපොරොත්තු සුන්ව කඩිනමින් නිවසට පැමිණියෙමු.” යැයි උත්තම පුරුෂයට මාරු වී ඇත.

ප්‍රවීණ ලේඛක දෙනගම සිරිවර්ධන ලියු ‘මිතුරෝ’ නමැති නවකතාව දෙමළ බසට පරිවර්තනය කරන ලද්දේ ඒ. එච්. එච්. ෂමිස් විසිනි.

එම කෘතිය පිළිබඳ විමර්ශනයක යෙදෙන මේමන්කවි සිංහල සාහිත්‍ය කෘති පිළිබඳ දෙමළ පාඨකයන් දක්වන අදහස් අතර ඉතා වැදගත් අදහසක් ගෙන හැර දක්වයි. එනම්, කතාවෙහි නිමල් හා ගෝපාල් යන වර්ත පිළිබඳ සලකා බැලූ විට ඔවුන් ක්‍රිකුණාමල ප්‍රදේශයෙහි වෙසෙන සිංහල හා දෙමළ ජනයා නියෝජනය කරන අතර එම ප්‍රදේශයෙහි වෙසෙන සිංහල පවුල්වලට භානිකරන්නට දෙමළ ජනයා සුදානම් වන බවට ගෝපාලන් නමැති දෙමළ තරුණයා දුන් තොරතුරු නිසා සිංහලයන් පිරිසට “එසේ කිරීමට හැකි වූයේ ගෝපාලන් නමැති දෙමළ තරුණයා දුන් තොරතුරු නිසාය” යන්න නිමල් නොපවසන්නේ මන්ද යන ප්‍රශ්නය මේමන්කවි නගයි.

ජනවාර්ගික ගැටලුව පිළිබඳව ලියැවුණු මෙම නවකතාව ඒ හේතුව නිසාම යම් පක්ෂග්‍රාහී බවක් දක්වන බව මේමන්කවිගේ අදහසයි.

මේමන්කවිගේ මොළි චේලි කඩන්දු නමැති මෙම කෘතියෙහි අවසානයට ඔහු විමර්ශනයට ලක්කරන්නේ සුනිල් ශාන්ත නමැති සිංහල ලේඛකයාගේ කෙටිකතා හතක් දික්වැල්ලේ කමාල් විසින් දෙමළ බසට පරිවර්තනය කරන ලද “සුදුමනල්” නමැති කෘතියයි. මෙම කෘතිය කුළින් සිංහල ලේඛක සුනිල් ශාන්තයන්ගේ මානව දයාව මෙන්ම පරිවර්තක දික්වැල්ලේ කමාල් සතු මුල් කෘතියෙහි ලේඛකයා වටහාගෙන පරිවර්තනයේ යෙදීමේ හැකියාවද මේමන්කවිගේ ඇගයීමට ලක්වී ඇත.

මෙවන් විචාර කෘතියක අවශ්‍යතාවය තිබුණේ බොහෝ කලක සිටය. ප්‍රමාද වී හෝ එම කාර්යය ඉටු කළ මේමන්කවිගේ මෙම කෘතිය කුළින් සාහිත්‍ය කෘති පරිවර්තනයෙහි යෙදෙන පිරිසට ගත හැකි ප්‍රයෝජන ඉතා බොහෝය.

විශේෂයෙන්ම ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නය කේන්ද්‍ර කොටගෙන සාහිත්‍ය නිර්මාණයන්හි යෙදෙන සිංහල ලේඛක ලේඛිකාවන් හට මෙම කෘතිය හරහා ඔවුන්ගේ සිංහල කෘති පිළිබඳ දෙමළ පාඨකයාගේ අදහස් දැනගැනීම නිසා ලැබෙන ප්‍රති පෝෂණය ඉතා වැදගත්ය. එබැවින් මෙවන් විවිධා විචාර සංග්‍රහයක් අපට දායාද කළ මේමන්කවි සාහිත්‍ය කේන්ද්‍රයට ඉටුකර ඇති සේවය අගය කරන අතරම ඔහුට මෙවන් කෘති තව තවත් පාඨකයා හට දායාද කරන්නට ශක්තිය හා ශෛර්යය ලැබේවා යයි පතමි.

හේමවන්දු පතිරණ

ඩබ්ලිව්. එස්. කරුණාතිලක විද්වතාණෝ

අමරසිංහ කුඩගල්ආර

සිංහල දෙමළ ලේඛක එකමුතුවේ ආරම්භක සභාපති හා උපදේශක

විනාම දේශයක සාමය හා සහජීවනය එරටේ සංවර්ධනයේ සහ යහ පැවැත්මේ මූලික අංගය හා කොන්දේසිය වේ. විවිධ ජාතීන් විවිධ සංස්කෘතීන් ආත්මය කොට භාෂාමය වශයෙන් තම අනන්‍යතාව මත පදනම්ව සියල්ල තීරණය කිරීමේදී අන්‍යෝන්‍ය විශ්වාසය පවැද්ද වි ගැටුම් ඇති වී එය බොහෝ විට ජීවිත හා දේපළ විනාශ වන යුද්ධයක් දක්වා වර්ධනය වන්නේ ය.

පසුගිය දශක තුන හතර ඓතිහාසික වශයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේද මෙසේ වැඩුණු විශ්වාසය පවැද්ද වූ කලකෝලාහලයන් දිග ගැසුණු වාර්ගික යුද්ධයක් දක්වා පැතිරී ජන සමාජය බියෙන් සැකෙන් අවිශ්වාසයෙන් හා අවිනිශ්චිත භාවයෙන් පිරී යූගයක් විය. මෙහිදී නිහඬව ප්‍රඥාවන්තව දුර දක්නා නුවණින් මෙයට දීර්ඝ කාලීන සාර්ථක විසඳුම් සොයා ඇප කැප වී ක්‍රියා කළ බුද්ධිමත් තුන්කල් දත් විද්වතෙකි, දිවංගත මහාචාර්ය ඩබ්ලිව්. එස්. කරුණාතිලක සූරීන්. භාෂාවන් ගණනාවක ප්‍රවීණයෙකු වූ අනාගත ශ්‍රී ලංකාවේ අභිවෘද්ධිය හා ප්‍රඥාවන්තයින්ගේ පාරාදීසය සඳහා පැන මෙහෙය වූ එතුමා සිංහල හා දෙමළ භාෂා ද්වයෙන් පොහොසත් දැනුමැතියන් බිහි කරන්නට වෙර දැරීය.

උතුරුකරයෙන් කැලණිය සරසවියට පැමිණි කවිතා රාජරත්නම් (ශිවාහරන්) වැනි දෙමළ ශිෂ්‍යාවන්ට සිංහල භාෂාව මෙන්ම ව්‍යක්ත දෙමළ භාෂාව උගන්වා සරසවි ඇදුරන් බවට පත් කිරීමට පවා මේ ගමන් මගේ දී එතුමා දරා වැයම සාර්ථක විය. මේ කීර්තිමත් ශිෂ්‍යාව පද කැලණිය සරසවියේ කවිකාවාර්යවරියක වෙමින් සිංහල ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට දෙමළ උගන්වන ගුරුවරියක මෙන්ම දෙමළ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට සිංහල උගන්වන ගුරුවරියක ව. මනුස්සකමද දේශීය අනන්‍යතාවද මජ නංවමින් සිටින්නිය. විද්‍යාර්ථීන් වෙනුවෙන් ඔහු ඇය ඇමතුවේ "මගේ පුංචි ගුරුතුමිය" යන නිහතමානී සුරතල් ඇමතීමෙනි. මෙයම කරුණාතිලක මහාචාර්ය තුමාගේ නිහතමානී බවට ප්‍රබල සාක්ෂියකි.

මෙතුමා අසනීප වන්නටත් විදේශ ගත වන්නටත් මත්තෙන් ආසන්න දිනකදී අරලියගහ මැදුරේ රැස්වීම් ශාලාවේදී අතිගරු ජනාධිපති තුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් සාහිත්‍ය හා ග්‍රන්ථකරණයට විද්වතුන්ට සම්මාන පිරිනමන රාජ්‍ය මනෝත්සවයක් විය. එම උත්සවයේ විශේෂ ආරාධිතයින්ට පිටුපසින් සාමාන්‍ය සාහිත්‍ය ලෝලීන් මැද එතුමා වාසිවී සිටියේ මා සිටි ආසනයට සමීපයේය. එතුමාට විශේෂ රාජ්‍ය සම්මානයක් විය. එතුමාගේ නම කියා කැඳවන විට එතුමා නැගී සිට ඒ දෙසට ගමන් කළේය. ඔහු කලින් නොහඳුණ නම සමීපයේ සිටි අයෙකු මගෙන් විස්මයෙන් යුතුව විමසා සිටියේ "ඒ කරුණාතිලක මහාචාර්යතුමා ද?" කියාය. ඇඳ පැලඳ සිටි වාමී බවින් හා වඩා උත්තංග දේහධාරී නොවූ ගතින් පුංචි මිනිසෙකු වුවද බුද්ධියෙන් දැනුමෙන් ප්‍රකාශවත් යෝධයකු වූ මෙතුමා සාමාන්‍ය ජනතාව අතර සිටින විට හඳුණා ගැනීම ලෙහෙසි නොවෙයි. "ගැඹුරු ජලය නිශ්චලයි" යන දහම අනුව යමින් එතුමා අනවශ්‍ය තැන්වල මුණිවත රකියි. උගත් කමෙන්ද මනුස්ස කමෙන් ද එතුමා පොහොසත්ය. ගුරුවරුන්ටත් ගුරුවරයකු විය. එතුමාගේ ග්‍රන්ථකරණයන් අධ්‍යාපන සේවයන් ඉහත කී ගුණාංගයන් පෙරදැරි කොට ගෙන පැවතුණේය.

1970 වර්ෂයේ දී කැලණිය විශ්ව විද්‍යාලයේ ආචාර්ය මණ්ඩලයට බැඳුණු එතුමා 1974 වර්ෂයේ දී වාග් විද්‍යා අංශයට එක් විය. තම ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ගේ භාෂා ඥානය මෙන්ම පරිකල්පනය පුළුල් කිරීමට දිවා රැ වෙහෙසි කටයුතු කළේය. ඒ සමගම එතුමාගේ ශාස්ත්‍රීය මෙහෙයද අති විශිෂ්ට ලෙස ඉටු කෙළේය.

ගොඩගේ ප්‍රකාශනයක් වන "දෙමළ සිංහල අකාරාදිය" නම් වූ මහා ශබ්ද කෝෂය මෙතෙක් පළවී ඇති මහාර්ඝම ග්‍රන්ථයකි. එමෙන්ම "දෙමළ සිංහල ශබ්ද කෝෂය", "පදමඤ්ජරී" හා "සිංහල විරුද්ධාර්ථ පද කෝෂය" ආදී කෘතීන් ද අග්‍රගන්‍ය වේ. එමෙන්ම "කථන දෙමළට උපදෙස් හා කථන ඉංග්‍රීසියට උපදෙස්" (Introduction to spoken Tamil , Introduction to Spoken English) වැනි ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් පළ කළ ග්‍රන්ථයන් ද අති විශිෂ්ට වන අතර එමගින් එතුමාගේ භාෂා ඥානයේ පරිමාව වටහා ගත හැකිය. "නිරුක්තල්" සිරිගීත 250 ක් සිංහලට පරිවර්තනය කළ ද එය එතුමා ජීවත්ව සිටියදී එළි දක්වීමට නොහැකිවීයි එමෙන්ම "දෙමළෙන් සිංහලට එක් වූණු පද ශබ්ද කෝෂය" ද එළි දක්විය නොහැකි විය.

පසුගිය අප්‍රේල් 23 වැනිදා කැලණිය විශ්ව විද්‍යාලයේ පැවති උත්සවයකදී එතුමා ජීවත්ව සිටියදී එළි දක්විය නොහැකි වූ ETYMOLOGICAL DICTIONARY නම් වූ භාෂා නිරුක්තික ශබ්ද කෝෂය එළිදක් වියි

එහිදී මහාචාර්ය තිස්ස ජයවර්ධනයන් පැවසුවා සේ මෙබඳු ශබ්ද කෝෂයක් කරුණාතිලක සූරීන් වැනි ඉවසිලිවන්ත ගවේෂණශීලී පඬිවරයෙකුට හැර අන් කවරෙකුට වත් කිසිදාක සම්පාදනය කළ නොහැකි ය.

විදු යුරාණෝනි තුමෙ විගෝවීන්
 විකල් විය උමතුටෙන් ජය සිහිය
 වදන් නොයු ගත් ගෝණි කභනා විට
 කැපැරුන් පදු රැස් කළා එක රැසට
 යන පණා පැණි බෝලු තම පවා
 එක් කළා එම වදන් නොයු ගත් තුළට
 මවිතයට පත් වන අසිරිමත් විදියට
 නෙක නොදුරු බැස් උගත්තන්
 දෙමළ බැස කෙරේ හැම විටම
 තුම සිත් ගිය කිව් දු අරුමය
 ටකභක නායුචක විත් එකක
 දෙමළ අක්ෂර නොටා හිඬුණන්
 වෙසෙයින් උගත් තුමෙ
 සියුම් බැල්මට අයුනෝවී යයි ද?
 දුට්ඨි නාණා කෙරේ අතිවු
 නොසිඳෙනා මනදොල
 ලොබ බැඳි හිනාද?
 "හිරුක්කල්" සිරිගීත
 හෙළයට පෙරළීම
 අකුභටම තුම කළේ?
 බැස් විදු පෙදුස අද
 හෝදා පාඨ වී ගෝසින්
 මග නොමග පෙන්වා දුන් තුම
 අරැස් වනා අප හැර ගියේ මන්ද?
 මළුවුන් යළි නොඑනු අත
 මතුලොව දැමී හියමය එයයි
 දෙවී ගුණෙන් යැවරුණා
 අපුරුදුණි අප තනිවුණා.....

උ
 ත්
 ත
 මා
 වා
 ර

- කවිතා ශිවාහරන් -
 (පරිවර්තනය - අමරසිංහ කුඩගල්ආර)

அதிகாரமும் அறிக்கையும்

கான்ஸ்டபிள் மானவடு வீதிச் சோதனையின் பின்பு நாளாந்த அறிக்கையை எழுதிக் கொண்டிருந்தான். மிகவும் பயங்கரமான நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றிற்கு முகம் கொடுத்த இன்றைய நாளின் அறிக்கையை எழுதுவதென்பது அந்தளவு தூரம் இலகுவாக இல்லாவிடினும் சார்ஜன் இப்பாவின் அதனை வாசித்து முடித்த பின்பே ஆறுதலடையும் என்பதால் முடிந்தளவு விரைவில் அதனை எழுதி முடிப்பதற்கு அவன் எண்ணம் கொண்டான். பல மாதங்கள் விடுமுறையில் போவதற்குக் கிடைக்காதமையாலும், அடுத்த பதவி உயர்வின் பொருட்டுப் பேராசையுடன் இருப்பதனாலும் சார்ஜன் இப்பாவிற்கு அறிக்கை வழங்குவது என்பது அவ்வளவு இலகுவான காரியம் அல்ல. எப்படியாயினும் வடக்கில் நிலவுகின்ற அமைதியற்ற சூழ்நிலையினால் பொலிஸாரின் நடவடிக்கையை மற்றைய நாட்களைவிட மிகவும் செவந்திறனோடு கூடியதாக இருந்தது. அரச பணியைப் போன்று சுற்றாடலின் பயங்கரமும் துன்பங்களாக இருக்கின்ற சிறுதர அதிகாரிகளுக்கு மாகாணத்தின் பொலிஸ்மா அதிபருக்கு அறிக்கை அனுப்புவது ஏனைய நாட்களை விட விரைவுபடுத்த நேர்வது இலகுவானதோர் நடவடிக்கை அல்ல. கான்ஸ்டபிள் மானவடு இன்றைய நாளின் அறிக்கையை நன்றாக எழுதுவதற்கு முயற்சி செய்தான்.

“நானும் 5018 ஆம் இலக்கமுடைய புதிய கான்ஸ்டபிளும் நகரத்திலிருந்து மூன்று கிலோமீட்டர் தூரத்திற்கு அப்பால் ஐந்தாம் மைல் கட்டைக்குப் பக்கத்தில் வீதியைச் சோதனை செய்து கொண்டிருந்தோம். இந் நாட்களில் வெடிகுண்டின் அச்சம் இருந்தாலும் இந்தப் பிரதேசத்தில் சமாதானச் சூழல் நிலவுவதால் நாங்கள் இலகுவாக சோதனையில் ஈடுபட்டிருந்தோம். பக்கத்தில் இருந்தது மாந்தை என்னும் தமிழ்க் கிராமம் ஆகும். அங்கு வசிப்பவர்கள் எங்களுக்குத் தெரிந்தவர்களே. அங்கு பொலிஸாருக்கு உளவு வழங்கும் ஒரு தமிழ்ப் பெண் கூட இருந்தாள். எங்களது நிலையைப் பொறுப்பதிகாரி அவரை நன்கு அறிவார். ஆனால் நாங்கள் ஐந்தாம் மைல் கட்டையைக் கடந்து சென்று கொண்டிருக்கும்போது விசில் அடிக்கும் சப்தம் ஒன்று கேட்டது. எனக்குள் சந்தேகம் ஏற்பட்டது. பக்கத்திலுள்ள சிறு காட்டுக்குள் இருந்து இந்த விசில் சப்தம் எழுந்து வருவதாக எனக்குத் தோன்றியது. நாங்கள் இருவரும் பெருந்தெருவில் இருந்து விலகி காட்டுக்குள் எட்டிப்பார்த்தோம். குரங்கு போன்ற மிருகம் ஒன்று மரம் ஒன்றில் கொப்புக்க கொப்புத் தாவிக்கொண்டிருந்தது. 5018 குரங்கைச் சூடுவதற்கு ஆயத்தமானார். அநியாயமாக மிருகம் ஒன்றைச் சூடுவதை நான் விரும்பவில்லை. நாங்கள் இருவரும் மேலும் கொஞ்சம் தூரம் போகும் போது மீண்டும் விசில் சப்தம் கேட்டது. அந்தத் தடவை காடு பூராகவும் சல்லடை போட்டுப் பார்த்தும் குரங்கு இருக்கவில்லை. ஆபத்தின் அறிகுறி அது என நான் நினைத்தேன். நாங்கள் முன் யோசனையோடு சுற்றாடலைச் சோதனை செய்து பார்த்தோம். கிளேமோர் குண்டுகள் இரண்டு பொருத்தப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு நாங்கள் உடனடியாக இராணுவத்திற்கு தெரியப்படுத்தினோம். நாங்கள் திரும்பி வரும்போது குரங்கு பெருந்தெருவில் இறந்து கிடந்தது.”

சிங்கள மூலம் : டெனிசன் பெரேரா
தமிழில் மொழியாக்கம் : வல்வையூரான்

அறிக்கையை எழுதி முடித்த மானவடு அதனை இரு தடவைகள் கவனமாக வாசித்துப் பார்த்துவிட்டு இந்தத் தடவையும் அறிக்கை தாமதமாகியதால் அச்சத்துடன் சார்ஜன் இப்பாவிடம் கொண்டு சென்றார். சார்ஜன் நீரிழிவு நோய்க்கான மாத்திரையை விழுங்குவதற்கு ஆயத்தமாக இருந்த காரணத்தினால் மானவடு அறைக்கு வெளியே நின்று கொண்டு அறிக்கை சரிதானா எனச் சரிபார்த்துக் கொண்டான். இப்பா மானவடுவை அழைத்தார். தனது கரத்தினை தலைக்குமேலே உயிர்த்தி ‘சல்யூட்’ மரியாதை செய்யும்போது சார்ஜன் இப்பா நெற்றியை சுருக்கியவாறு மரியாதையை ஏற்றுக் கொண்டு மானவடு அறைக்குள் வருவதற்கு அனுமதி வழங்கினார்.

பருந்து ஒன்று கண்ணில் சிக்கிய இரையைப் பார்ப்பதைப் போன்று சார்ஜன் இப்பா அந்த அறிக்கையைப் பார்த்தார். துர் அதிஷ்டமான மீசையை அங்கும் இங்கும் ஆட்டியபடியே பேனையினால் அறிக்கையின் மீது இரண்டு முன்று கோடுகளைப் போட்டார். சில வாசகங்களைச் சுற்றி அடைப்புக் குறியிட ஆரம்பித்து அதில் அரைவாசியை வாசித்து, பேனாவினால் முறைத்துப் பார்த்தார். மேசையின் மீதிருந்த தண்ணீர்க் கிளாசிலிருந்து சிறிதளவு நீரைக் குடித்தார். மீண்டும் மீதிப்பகுதியை மெதுவாகவே வாசித்தார். அந்தப் பகுதி பற்றி அவரது அவதானம் செல்லவில்லை. அவர் தலையைத் தடவி மீசையை ஆட்டிக் கொண்டே மீண்டும் ஒரு தடவை வாசித்தபடி சில வாசகங்களின் கீழ் இரண்டு விதம் கீறி நீல நிறப் பேனையால் சித்திரம் ஒன்றை வரைவதைப் போன்று மேலும் சில கோடுகளை வரைந்தார். மானவடு இப்பாவை கண்கள் என்னும் ரவைக் குண்டுகளினால் பல தடவைகள் தாக்கினாலும் பங்கரினுள் இருக்கும் அவரை அவை ஒன்றும் செய்யவில்லை. அறிக்கையை வாசித்து முடிக்கும்போது சார்ஜன் இப்பாவின் ‘பிரஷர்’ குறியிட்டளவு உயர்ந்து விட்டிருந்தமையினால், மேலும்

ஒரு மாத்திரையை விழுங்கி அதனை கீழிற்கு இறக்கிக் கொண்ட அவர் வழக்கம் போன்று மந்திரத்தை உச்சாடனம் செய்யத் தொடங்கினார்.

“என்ன இந்த அறிக்கை? இவ்வளவு சேர்விஸ்காரனாக இருந்தும் எழுதி இருக்கிற அழகு. இங்கை பார் இங்கு குண்டு அச்சம் இருந்தாலும், இந்தப் பிரதேசத்தில் சமாதானச் சூழல் நிலவுவதாக நீ சொல்லுறாய். இது என்ன ஆச்சிமாருடைய கதைமாதிரி கழுதைக் கதை. தமிழங்களுக்கு வெள்ளை அடிக்கிறாய். அதைத்தான் நாங்கள் இப்பொழுதும் செய்றம். இங்கை பார்., பக்கத்திலை இருக்கிறது எங்களுக்கு அறிமுகமான ஒரு தமிழ்க் கிராமம் என்றும், அங்கு ஒரு தமிழ்ப் பெண் எங்களுக்கு உளவுத் தகவல் வழங்குவதாகவும் சொல்லுறாய். சிங்களவன் மூடன், பணியாரம் சாப்பிடும் இராட்சதன்’ என இந்த நாட்டில் இருந்த ஜனாதிபதி ஒருவர் சொல்லிய கதை பொய்யா? அது போதாது என்று தமிழ்ப்பெண் ஒருத்தி எங்கடை ‘லொக் கா’வுக்கு உளவு வழங்குவதாகவும் சொல்லுறாய். நீ அவளுக்குப் பின்னால் எதுக்காவது போயிருக்கிறியோ? நீ பெரியவரையும் மாட்டப் பார்க்கிறாய். இதுகளைப் பெரியவர் தெரிஞ்சு கொண்டால், நானாஞ் சரி நீயுஞ் சரி, ரெண்டு பேரும் முடிஞ்சம். அதை ஒரு பக்கத்திலை வைப்பம். குரங்கு ஒன்று எங்களுக்கு உளவு சொல்லிச்சுதாம். விசில் அடிச்சுதாம். எந்தளவு தூரம் கல்லைப் பிளக்கிற பொய் ஐஸே இது? அது போதாதென்று ஒரு குறங்கினாலை இரண்டு பொலிஸ்காரர்கள் காப்பாற்றப்பட்ட விடயமும் சொல்லுறாய். பொலிஸ்காரன் ஒருவனுடைய உயிர் அரசாங்கத்திற்குப் பெறுமதி வாய்ந்ததா? எல்.ரீ.ரீ.சுக்காரங்களுக்கு அரசாங்கத்தின் இந்த கூலிப்படைக்காரர்கள் பெறுமதி வாய்ந்தவர்களா? ஆகக்குறைஞ்சுது கிராமத்தில் இருக்கும் அந்தப் பெண்ணுக்கு. பிள்ளைகளுக்காவது பெறுமதி உண்டா. எழுதும் ஓய். இன்னும் ஒரு அறிக்கை. இந்த அறிக்கையை அனுப்பினால் பொலிஸை நாய்க்குத் தான் கணக்கெடுப்பார்கள்”.

மானவடு மீண்டும் அறிக்கையை எழுத ஆரம்பித்தான்.

“நானும் 5018 ஆம் இலக்க கான்ஸ்டிபிளும் ஐந்தாவது மைல் கடடைக்கு பக்கத்தில் வீதியைச் சோதனை செய்து கொண்டிருந்தோம். இந்த நாட்களில் குண்டு வெடிப்பு அச்சம் நிலவியது. எந்த வேளையிலும் குண்டு வெடிப்பதற்கு இடம் இருந்தது. நாங்கள் முன் யோசனையோடு சோதனை நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தோம். தமிழ்க் கிராமம் பயங்கரவாதக் கிராமம். அவர்கள் எல்.ரீ.ரீ.சுயினருக்கு தகவல் வழங்குவது எங்களுக்குத் தெரியும். ஐந்தாம் மைல் கடடைக்கு அண்மையில் போகும்போது விசில் சப்தம் ஒன்று கேட்டது. சிறிய மரங்களுடைய காட்டுக்குள் எட்டிப் பார்த்தபோது பயங்கரவாதிகள் ஒளிந்திருந்து இலக்கும் பார்ப்பது தெரிந்தது. நாங்கள் சுடத் தொடங்கினோம். அவர்கள் ஆயுதங்களைப் போட்டுவிட்டுத் தப்பி ஓடிவிட்டார்கள். அந்தச் சுற்றாடலில் பொருத்தப்பட்டிருந்த ‘கிளைமோர் குண்டு’ ஒன்றைக் கண்டெடுத்தோம். நாங்கள் அதுபற்றி இராணுவத்திற்கு அறிவித்துவிட்டு வரும்போது பயங்கரவாதிகள் வழிவழியே இறந்து கிடந்தார்கள்.

அவசர அவசரமாக மேலும் ஒரு அறிக்கையை எழுதிக் கொண்ட மானவடு அதனை எடுத்துக் கொண்டு சார்ஜன் இப்பாவிடம் சென்றபோது அவர் பொலிஸ் நிலையத்தில் உலவியவாறு உடற்பயிற்சி செய்து கொண்டிருந்தார். இரு கரங்களையும் பரப்பி உடலை நேராக வைத்தபடி பயிற்சி செய்து கொண்டிருந்த அவரது உடல் சிறிது வளைந்து காணப்பட்டது.

முழுங்காலிலோ பாதத்திலோ ஏதாவது ஒரு இடத்தில் உள்ள நோயின் ஆரம்பமாக அதனைக் கொள்ளலாம். இது எலும்பு சம்பந்தமான நோயின் முன் அறிகுறி என அனுமானம் செய்த அவர் அதற்கு சிங்கள ஆயுர்வேத மருந்து குடிக்க வேண்டிய தேவை இருந்தும் தாமதித்தது விமுறைமுறையைப் பெற்றுக் கொள்வதன் வசதியினம் என்று கூறினாலும், மனைவிக்கு மூன்றாவது பிள்ளைப் பேறு காலம் வந்திருப்பதும் இடைத் தடங்கலாகக் தெரிந்தது. உடலை நோக்கியபடி உலவும் சார்ஜன் இப்பா, இடைக்கிடை, இந்தப் பிரச்சினையையும் மேலும் வேறு பிரச்சினைகளையும் மனைவிக்கு இரகசியமாகச் சொல்வதைப் போன்று உதடுகளை அசைத்துக் கொண்டார். பனைமரம் ஒன்றை நோக்கியதைப் போன்று ‘லெப்ட்ரைட்’ பயணத்தில் ஈடுபடும் சார்ஜன் இப்பாவை தான் வந்த கடமை முடிவதற்கு இன்னும் எவ்வளவு நேரம் கழியப் போகின்றதோ என்ற ஏக்கத்தோடு மானவடு மீண்டும் மீண்டும் நோக்கினான். அவன் இன்னமும் மானவடு தேனிரையும் அருந்தவில்லை. உண்மையாகவே இப்பாவின் கரைச்சலினாலேயே அவனுக்கு அதற்கு நேரம் கிடைக்காமற் போயிற்று. நடந்த வேகத்தை சிறிதேனும் குறைக்காமலேயே சடுதியாக கான்ஸ்டிபிள் மானவடுவின் பக்கம் பார்த்த சார்ஜன் இப்பா “வேலை முடிந்ததா?” என வினவினார்.

“சேர்... சேர் எல்லாம் முடிஞ்சிது” நின்றவாறே சல்லூட் அடித்தபடி கூறினான் மானவடு.

“இன்னும் மூன்று சுற்று. நிப்போ எத்தனை தடவைகள் இதைப்பற்றி கேட்டவர் என்று உமக்குத் தெரியுமா?” அவனுக்கு வேண்டியது அறிக்கை.

என்னுடைய லீவ் அப்பிக் கேசனுக்கும் விளையாடிப் போட்டான் தானே. மனுஷிக்கு பிள்ளை கிடைக்கிறதுக்கு நான் இல்லாமல் முடியாதோ என்று நிப்போ கேட்கிறான். என்றை மனுஷிக்குப் பிரசவ வேதனை ஏற்பட்டு அம்மா ஆட்களும் இல்லாமல், தனிச்சிருக்கிறா, சார்ஜன் இப்பாவை ஏசும் போது நிப்போ, “பொலிஸ்காரங்கடை ஆடை அவிழாது என்றா நினைக்கிறாய்?” மேலும் கதைச்சால் நானும் நல்ல நல்லதுகள் சொல்லவேண்டி வந்திடும். அந்த அளவிற்குப் போனால் தொழிலும் இல்லாமற் போகும்.” இன்னும் ஒரு றவுண்ட் சார்ஜன் இப்பா கதைத்தபடியே நடக்கின்றார். அவரது முகத்தைச் சுற்றி வியர்வை வடிகிறது.

“சேர் நல்லதொரு ஸ்போர்ட்ஸ்மன் மாதிரி” மானவடு கூறினான்.

“வம்பு. பிரஷர் காரன், நீரிழிவுக் காரன், ஸ்போர்ட்ஸ்மன் ஆகிறது அடுத்த பிறவியிலை. தமிழங்கடை பிரச்சினை தீர்ந்த அன்று அடுத்த பிறவியிலாவது மனுசனாகலாம்” தேகப்பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த சார்ஜன் இப்பா அறைக்கு வருவதற்கு இன்னும் மணிக் கணக்கில் கழிந்தது.

அணிந்திருந்த கிழிந்த கையுடன் கூடிய பெணியனையும், குப்பை நாற்றம் அடிக்கிற நீளக் காற்சட்டையையும் கழற்றி வட்ட வடிவமான கூடையில் போட்டுவிட்டு, வியர்வையில் நனைந்த உள் களிசான் அப்படியே இருக்க; மேலும் நாற்றமடிக்கிற ஒரு கழிசானையும் கைக் கட்டை பெணியனையும் அணிந்து உத்தியோகபூர்வ கோட்டையும் போட்டுக் கொண்டு கடமை அறையில் சென்றமர்ந்து கொண்ட சார்ஜன் இப்பா மானவடுவை உள்ளே வருமாறு சைகை காட்டினார். மானவடு நம்பிக்கையினத்தோடு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தான். அறிக்கையைக் கௌவிக் கொண்ட சார்ஜன் இப்பா சிவப்பு நிற பேனை என்கின்ற வானினைக் கையில் ஏந்திக் கொண்டது நல்லதுக்கு அல்ல என்பது மானவடுவின் நம்பிக்கை.

தொண்டையைச் செருமியவாறு அறிக்கையை ஒரு தடவை வாசித்த சார்ஜன் இப்பா மானவடுவை முறைத்துப் பார்த்தவாறு, இரு தடவைகள் தென்னந்தும்பு மீசையை அசைத்துக் கொண்டார்.

“மானவடு உன்னாலை இந்த அரசு கடமைகளைச் செய்ய முடியாது. மாட்டு மூளையோடே வேலை செய்து அறிக்கை எழுதிறதுக்கு முடியாது ஓய். பெரியவரும் நிப்போகாரன் இல்லாமல் வேலையைக் கவர் பண்ணி கொண்டு என்னோடே விளையாடுற விதம் தெரியும் தானே. அவன் வேலை பார்க்கப் போறியோ?” என்று என்னைக் கேட்டான்.

எனக்கென்றால் இந்தத் தொழிலே வேண்டாம் என்றிருக்கு. அவனிடம் இந்த அறிக்கை போனால் என்ன நடக்கும் என்று யோசிச்சுப்பார். இது ஒரு சீரியஸ் கேஸ். உங்களுக்கு மூளை என்று சொல்லி ஒன்று இல்லைத்தானே. இந்த வாசகத்தைப் பார். ‘இந்த நாட்களில் அச்சம் நிலவியது. எந்த வேளையிலாவது குண்டு வெடிக்கக்கூடியதாய் இருந்தது.’ மானவடு இது என்ன மோட்டுக் கதை. இது யுத்த காலம் ஓய். அப்படியிருக்க சொல்ல வேண்டிய ஒன்றா? ஒரு அறிக்கை எழுதும்போது எந்தளவு தூரம் சிந்திக்க வேணும்? இது மடத்தனமான மோட்டு சிந்தனை. சிங்களவனுக்கு மூளை இல்லை. இல்லையென்றால் தமிழர்கள் அடிக்கும்வரை பார்த்துக் கொண்டு இருப்பார்களா, அவங்களாலை எதனையும் சூட்சுமமான முறையில் செய்யிறதற்கு முடியும். அதனால்தான் எங்கடே ஆட்கள், மரங்கள், கல்லுகள் மாதிரி குண்டுக்குத் தலையைக் குடுக்கிறாங்கள். நான் இங்கை குப்பை கொட்டுற விதத்தைப் பார். ஆறுமாதமா பிள்ளைகளைப் பார்க்கவில்லை. கிடைக்கப் போறது கறுப்பா வெள்ளையா என்று ஆறு மாதத்திலே தெரியாது. யுத்தம்... செத்த வீட்டு யுத்தம்... எத்தனை வருசமா நாங்கள் இந்தக் கறுமத்தை அனுபவிக்கிறது? இந்த அறிக்கையிலே தமிழ்க் கிராமம் பயங்கரவாதக் கிராமம் என்றதை முழுவதும் வெட்டிப் போட வேண்டும். இந்த அறிக்கைகள் முக்கிய பிரச்சினையாக இருப்பது உந்த தமிழ்க் கிராமம் பற்றித்தான். மனித உரிமைக்காரங்கள், அந்த என்.ஜி.ஓக்காரர்கள் தமிழ்க் கிராமத்துக்கு நெருப்பு பிடித்தது பற்றி ஆராயிறார்கள். மானவடு எனது கண்புருவம் துடிக்குதுதானே? உம்முடைய அறிக்கை என்னுடைய செளக்கிய நிலைவரத்தை நாசமாக்கும் எனடது எனக்குத் தெரியும். மற்றது, முதலிலே சுட்டது நாங்களா, அவங்களா? சொல்லும்.”

“சேர் நாங்கள்...” சிறிது நேரம் யோசித்துவிட்டு மானவடு கூறினான்.

“கழுதை, எருமைமாடு, பசுமாடு, காளை மாடும் சொல்லும் தமிழ்க் கிராமத்திற்கு தீ மூட்டியது யார் என்று சிங்களவங்கடே மூளையை இல்லாமற் செய்தது இங்கிலீஸ்காரங்கள் என்றா நீ நினைக்கிறாய்?”

“ஓம் சேர்... இலங்கையின் கடைசி மன்னர்கள் ஆங்கிலேயர்களிடம் பிடித்துக் கொடுத்தது யார் சேர்? அதுதான் மிகப் பெரிய குற்றமானது!!”

“நான் இங்கை அனுபவிக்கிற துன்பங்களைப் பார், எனக்கு இருக்கிற நோய்களைக் காட்டி என்னாலை பென்சன் போக முடியும். அப்படிப் போனால் எனது பிள்ளைகளுக்கும் மனைவிக்கும் யார் சாப்பாடு போடுறது? என்ன செய்யிறது? சீல் பண்ணின பெட்டியில் கௌரவமா கம்பீரத்துடன் போகும்வரைக்கும் முன்னைச் சாப்பிடுறன்.”

மானவடு மேலும் ஒரு அறிக்கையைத் தயார் செய்ய நேர்ந்தது. அடுத்த அறிக்கையில் எதையாவது வெட்டிப் புதியவற்றைச் சேர்த்து அதற்கு உயிர் கொடுப்பதற்கு முயன்றான்.

“இலக்கம் 4020 மற்றும் 5018 ஆகிய இலக்கங்களைக் கொண்ட பொலிஸ் கொன்ஸ்டிபிள்கள்

நகரைக் கடந்து ஐந்தாம் கட்டைக்குப் பக்கத்தில் வீதிச் சோதனையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். பயங்கரவாதிகளின் இரண்டு குழுக்கள் தங்கள் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தினர். பொதுமக்களைக் கேடயமாகப் பயன்படுத்தி பயங்கரவாதச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதனால் பயங்கரவாதிகளை இனங்காண்பது இலகுவாக இருக்கவில்லை. அதனால் சில பயங்கரவாதக் குழுக்கள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் என்று சொல்லிக் கொண்டு கூட பயங்கரவாதச் செயல்களில் ஈடுபட்டார்கள். இதனால் மிகவும் சூட்சுமமான பணி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட நேர்ந்தது. நவம்பர் 20 ஆம் திகதி நாங்கள் இருவரும் வீதிச் சோதனையில் ஈடுபடும்போது ஏதோ ஒரு குழு எங்கள் மீது தாக்குதல் தொடுப்பதற்கு ஆயுத்தமாவது தெரிந்தது. நாங்கள் அதுபோன்ற குழு மீது பாதுகாப்பு நடவடிக்கையாக மிகப் பாதுகாப்புடன் இருந்து தாக்குதல் தொடுப்பதற்கு முடியாமல் இருந்தும் அப்படிச் செய்யவில்லை. ஆனால் பயங்கரவாதிகள் எங்களைக் சுட்டார்கள். நாங்களும் சுட்டோம். பயங்கரவாதிகள் தப்பி ஓடிவிட்டார்கள். நாங்கள் திரும்பி வரும்போது மாந்தை கிராமத்திற்கு நெருப்பு வைத்திருந்ததைக் கண்டோம். இதனைச் செய்தது யார் என்பதை நாங்கள் அனுமானிப்பது கடினம். சில வேளைகளில் அரசு படைகளுக்கு கஷ்டத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கு விரோதமான குழு இதனைச் செய்திருக்கலாம். இது உண்மையான அறிக்கை என கௌரவத்துடனும் தெரியப்படுத்துகின்றோம்”

அறிக்கையை மீண்டும் வாசித்த மானவடு இதனை சார்ஜன் இப்பா வாங்கிக் கொள்வார் என நினைத்தாலும் அதனை சார்ஜனிடம் ஒப்படைக்க வேண்டிய சுபநேரம் பற்றிக்கூட யோசித்தான். இதன் பொருட்டு அரசுபணி ஆரம்பமாகும் காலே நேரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தான். சூரியன் சிரித்த வண்ணம் அவனது பக்கம் நளிந்த திருட்டுத் தனமான பார்வையோடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது, அவன் சார்ஜன் இப்பாவின் அறைக்குச் சென்றான். சுற்றிவர எவ்வித மாற்றங்களும் தெரியாவிடினும், இப்பா மற்றைய நாட்களைவிட அழகாக ஆடை அணிந்திருந்தார். நன்றாக ஸ்திரிக்கை செய்த ஆடைத் தொகுதியை அணிந்திருந்த அவர் உத்தியோகபூர்வ பணியின் பொருட்டுச் செல்வதற்கு எதிர்பார்த்திருக்கும் நாளாக இருக்கலாம் என மானவடு நினைத்தான். சிலவேளையில் இந்த அறிக்கையை நிப்போவிடம் எடுத்துச் செல்வதற்காகக் கூட இருக்கலாம். மானவடு அறைக்குள் நுழைந்து மரியாதை செலுத்தி அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்ததும் அதனைப் பார்த்து அவர் முகத்தைச் சுழித்துக் கொண்டது மற்றைய நாளைவிட மாறுபட்டிருந்ததை மானவடுவினால் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆயினும் அவன் தலையைக் குனிந்த வண்ணம் நின்றான்.

“இந்த அறிக்கையை எழுத வேண்டியது ஆங்கிலத்தில், நிப்போவுக்குச் சிங்களம் தெரியுமா? மற்றையது யுத்த நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுவுக்கும் இதன் பிரதி அனுப்ப நேரும். வெள்ளைக்காரனுக்குச் சிங்களம் தெரியுமா?” அறிக்கையை பின்னுக்குத் தள்ளியவாறு அதிகாரி அமைதி இல்லாதவிமாகக் கதைத்தார்.

“சேர் முன்பும் அறிக்கை எழுதியது சிங்களத்திலே தானே. எங்களுக்கு ஆங்கிலத்திலே அறிக்கை எழுதிறது கஸ்டம். இம்முறை ஏற்பட்ட பிரச்சினை செய்வதற்கு முன் நினைத்துப் பார்க்கக் கூடிய ஒன்றல்ல.”

“அப்படிச் சொல்லிச் சரிவராது ஐஸே. நீர் மூன்று மொழிகளுக்குமான ‘எலவுன்ஸ்’ எடுக்கிறீர்தானே.

இந்த மாகாணங்களின் தொடர்பு மொழி இல்லாமல் எப்படி வேலை செய்யிறது? தமிழங்களுக்கு எத்தனை மொழிகள் தெரியும் என்று பாரும. சிங்களவனுக்கு ஒரு மொழி தான் தெரியும் என்பது வெட்கம் இல்லையா?”

அதிகாரி மானவடுவின் அறிக்கையை மேசையின் ஒரு மூலையில் வீசினார். மானவடு தெரிந்த அளவிற்கு எழுதுவோம் என்று நினைத்துக்கொண்டு அறையை விட்டு வெளியேறினான். சார்ஜன் இப்பா ஒரு இரவுக்குள் வேடத்தை மாற்றிக் கொண்டது எப்படி என்று அவன் நினைத்தான்.

இணைந்திருந்தபோது அறைகளில் அதிகாரிகள் சிலர் நடைபணியின் காவற்கடமையைப் பொறுப்பேற்கச் செல்வதற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தார்கள். மேலும் சிலர் இரவுக் காவற் கடமையைச் செய்து முடித்துவிட்டு வந்து, சீருடைகளைச் கூடக் கழற்றாமல் இறந்தவர்களைப் போன்று படுக்கையில் விழுந்து கிடந்தார்கள். மானவடு நண்பன் ஒருவனைச் சந்தித்து சிறிது நேரம் கதைப்பதற்கு நினைத்தாலும், அவனும் அவசரமாக காவற் கடமைக்குச் செல்வதற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தான். ஆயினும் மானவடு நண்பன் முன்னால் தோன்றினான்.

“மானவடு, சார்ஜன் இப்பாவை நேற்று மாறடைப்பு வந்து கொண்டு போனது தானே?”

“என்ன நான் இப்பவும் சந்திச்சனான் தானே. கடவுளின்ரை புண்ணியத்திலை மனுஷன் அந்தமாதிரி இருக்கிறார்” மானவடு பதில் கூறினான்.

“ஓம்... ஓம்... வவுனியா ஆஸ்பத்திரி சவச்சாலையைப் போய்ப் பார்” நண்பன் சிரித்துக் கொண்டே கூறினான்.

“அப்படியென்றால் இப்ப இருக்கிறது ஒரு புது ஆள்” மானவடு தனக்குள் கூறிக் கொண்டான்.

“அவன் மிகக் கேவலமானவன். அவன் ஒரு பாதி இங்கிலீஸ்காரன்” மானவடு தன்னால் எழுதப்பட்ட முதல் அறிக்கையை எழுத்துக் கூட்டி ஆங்கிலத்திற்கு மொழி மாற்றம் செய்தான்.

பொலிஸ் சிப்பாய் 5018 தன்னுடைய பாதுகாப்பு தொடர்பாக எழுதிக் கொண்ட அறிக்கை.

“4020 ஆம் இலக்க கான்ஸ்டிபிள்டன் வீதிச் சோதனை செய்யும் எதிர்பார்ப்புடன் இருந்தோம். அப்படி இருக்கின்ற வேளையில் மாந்தை பெண் ஒருவரிடம் இருந்து எங்களது பொறுப்பதிகாரியான சார்ஜன் இப்பாவுக்குத் தகவல் ஒன்று கிடைத்திருந்தது. சார்ஜன் இப்பாவுக்கும் இந்தப் பெண்ணுக்கும் இடையில் தொடர்பு இருந்தது. இதனால் அந்தப் பெண்ணினுடைய உளவுத் தகவல் நம்பிக்கை வைக்கக்கூடியது என்பதனால் நாங்கள் அவதானமாக அரசு பணியச் செய்ய நேர்ந்தது. நாங்கள் சோதனை செய்யும் வீதியின் சூழலில் குண்டு பொருத்தப்பட்டிருப்பதாகவும், பயங்கரவாதிகள் காட்டில் ஒழிந்திருந்து உளவு வழங்குவதாகவும், யிருகங்களைக் கூட உளவு பார்ப்பதற்காக ஈடுபடுத்தியிருப்பதாகவும் பெண் விளக்கியிருந்தான். மாந்தை கிராமத்தில் அதிகமானோர் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்திற்கு ஆதரவான மாவீரர்கும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்தக் கிராமத்தில் குண்டுகள் மற்றும் ஏனைய யுத்த உபகரணங்கள் களஞ்சியப்படுத்தி இருப்பது பற்றி நாங்கள் தெரிந்து கொண்டிருந்தோம். இந்தக் கிராமத்திற்குப் பக்கமாக உள்ள வீதி இராணுவத்தினரின் போக்குவரத்துக்கு இலகுவான மார்க்கம் என்பதால் அடிக்கடி இராணுவ

வாகனங்கள் பயணம் செய்தன. ஆபத்தான சூழ்நிலை நிலவினாலும், அடிக்கடி சோதனைக்கு உள்ளாவதனாலும், அக்கம் பக்கம் பற்றி உளவுத் தகவல்கள் கிடைப்பதனாலும் பயங்கரவாதிகளுக்கு அவர்கள் நினைத்த விதமாகச் செயற்பட முடியவில்லை. இவை அனைத்தையும் தெரிந்து கொண்டே நாங்கள் வீதிச் சோதனைகளில் ஈடுபட்டோம். நாங்கள் பணியில் ஈடுபடுவதற்குத் தீர்மானிக்கப்பட்ட நாளிற்கு முதல் நாள் பொலிஸ் சார்ஜன் இப்பாவுக்கு உளவுத் தகவல்கள் வழங்கும் தமிழ்ப்பெண் தெருவீதியில் கூட்டுப் போடப்பட்டிருந்தான். அவளது மரணத்திற்கு பொலிஸ் பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டது. எப்படியோ இந்த மரணம் நிகழும் என்பதை சார்ஜன் இப்பா தெரிந்து கொண்டிருந்தார். பெண் அவரைச் சந்தித்துவிட்டு போகும் சந்தர்ப்பத்தில் பொலிஸில் உள்ள ஒருவர் நன்கு திட்டமிட்டு இதனைச் செய்தது எங்களுக்குத் தெரியும். இதன் பொருட்டு மாந்தை கிராமத்தில் எதிர்ப்பு நிலவுவது எனக்கு ஆச்சரியமாக உள்ளது.

சார்ஜன் இப்பாவோ என்றால், இந்தப் பெண் பொலிஸிற்கு உளவு சொல்வது என்று போர்வையில் வந்து தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்திற்கு உளவு வழங்கியிருக்கலாம் என்று கூறியிருந்தார். அவ்வாறு சமீபத்தில் நிப்போவுக்குக் கிடைத்த உளவுத் தகவலுக்கு அமைய உண்டான சந்தேகத்தை சமன் செய்வதற்கு சார்ஜன் இப்பா இவ்வாறு செயற்பட்டிருக்கலாம் என நினைப்பதற்கு முடியும். நாங்கள் குறித்த நாளன்று பணியில் ஈடுபடும்போது இராணுவத்தில் ட்ரக் வண்டி ஒன்று வேகமாகப் பயணித்தது. அதற்குப் பின்னால் சிவில் ஆடைகள் அணிந்த குழுவினர் இருந்த ட்ரக் வண்டி சென்றது. அவர்கள் எங்களைப் பார்த்து சிரித்துக் கொண்டு சென்றார்கள். உண்மையில் அவர்கள் எங்களைப் பார்த்து சிரித்துக் கொண்டு சென்றார்கள். உண்மையில் அவர்கள் எங்களைப் பார்த்தா சிரித்தார்கள்? என நான் 4020 இடம் கேட்டேன். சார்ஜன் இப்பாவைப் பார்த்துச் சிரித்திருக்கலாம் என அவர் கூறினார். அது மிகவும் ஆச்சரியமான பதில் என மரம் ஒன்றின் மீது குரங்கொன்று இருந்ததைக் கண்டோம். நாங்கள் மதகுக்குப் பக்கத்தில் நின்று சோதனையில் ஈடுபட்டிருந்தோம். அந்தக் குரங்கு எங்களுக்குப் பக்கத்தில் வந்து எங்களைப் பார்த்தபடி நின்றது. அது கேட்ட விதமாகப் பார்ப்பதாக நான் 4020 இடம் கூறினேன். அது சிரித்ததாக 4020 கூறியிருந்தான். குரங்கின் முகம் சிரிக்கும் முகம் தானே என்று கேட்பதற்கு நான் நினைத்தாலும் கேட்கவில்லை. நாங்கள் அந்த இடத்தை முடித்துக் கொண்டு பத்து மீட்டர் தூரம் அளவிற்குப் போகும்போது குரங்கு எங்களை நோக்கி விசில் அடித்து சைகை செய்தது. குரங்கின் மொழி எனக்குப் புரியவில்லை அந்த இடத்திற்கு அப்பால் குண்டு ஆபத்து இருக்கலாம் என 4020 கூறியிருந்தார். நாங்கள் மீண்டும் திரும்பி இராணுவத்தின் குண்டு செயலிழக்கச் செய்யும் பிரிவுக்கு தெரிவிப்பதற்கு நினைக்கும்போது இராணுவ வாகனம் ஒன்று குண்டு வெடிப்பில் இரையாகிப் போனது. நாங்கள் நகர்ப்பக்கமாக வரும்போது சிவில் ஆடைகள் அணிந்த குழுவினர் ட்ரக் வண்டியில் ஏறிப் பறந்தார்கள். நாங்கள் வந்து கொண்டிருக்கும்போது மாந்தை கிராமம் தீப்பற்றிக் கொண்டிருந்தது.

*****

ශ්‍රී ලංකාවේ දෙමළ සාහිත්‍යයේ වර්ධනයට සඟරාවලින් ලැබුණ සහාය

ශ්‍රී ලංකාවේ පළ කෙරෙන දෙමළ සඟරාවලින් සාහිත්‍යයේ වර්ධනයට ලැබෙන දායකත්වය සුළුපටු නොවේ. විශේෂයෙන්ම කෙටිකතා, කවි පොත් වශයෙන් පළ කිරීමට යොදා ගනුයේ සඟරාවල පළ වූ පසුවයි. මෙතෙක් පළ කර ඇති දෙමළ කෙටිකතා කාව්‍ය සංග්‍රහ පිළිබඳව විමසා බැලීමේදී 90%කටත් වැඩි කෘති සංඛ්‍යාවක් පළකර ඇත්තේ සඟරා පුවත්පත්වල පළ කිරීමෙන් පසු ඒවා එකතු කිරීමෙන් බව පෙනී යයි.

සති අන්ත පුවත්පත්වල කොටස් වශයෙන් පළ වීමෙන් අනතුරුව පොත් වශයෙන් පළ කළ නවකතා විශාල සංඛ්‍යාවක්ද දෙමළ සාහිත්‍යයේ වර්ධනයට බලපෑ ප්‍රධාන සාධකයකි. එබැවින් මාසික දෙමළ සඟරාවලින් නූතන දෙමළ සාහිත්‍යයට කෙරෙනුයේ අගනා මෙහෙවරකි. මේ වන විට දෙමළ සඟරාවල පළ වූ ශාස්ත්‍රීය ලිපි, සාහිත්‍ය කෘති පිළිබඳ විමර්ශන, සිතාමා විමර්ශන යනාදියත් කෘති වශයෙන් පළ කෙරෙයි. ඇතැම් කෘති සම්මානයන්ටද පාත්‍ර වී ඇත.

දේශීය දෙමළ සාහිත්‍යයේ මුල් කාලයේදීත් ලේඛකයෙකුට හෝ ලේඛිකාවකට පොතක් මුද්‍රණය කිරීම එතරම් පහසු කාර්යයක් වූයේ නැත. විශේෂයෙන්ම අලෙවි කිරීමේ ගැටලු හේතුවෙන් පොතක් පළ කිරීමට එසමයෙහි ප්‍රකාශකයන් උනන්දු වූයේ නැත. වැඩි වශයෙන්ම මුද්‍රණය කෙරුණේ කතුවරුන්ගේම මුදලින් හෝ හිතවතුන්ගේ හෝ යම් යම් සමිති සංගම්වල අනුග්‍රහයෙනි. නවමත් මේ ආකාරයේ කෘති ප්‍රකාශන වැඩපිළිවෙළක් අප රටෙහි ක්‍රියාත්මක වෙයි. බොහෝ නවක නිර්මාණකරුවෝ තමන්ගේ කෘතිය කර්තෘ ප්‍රකාශන ලෙස මුදල් යොදවා මුද්‍රණය කර පළ කරති. දොරට වැඩුණේ උත්සව පවත්වා ඒ අවස්ථාවේදී පොත් සංඛ්‍යාවක් ව්‍යාපාරිකයන්ට, හිතවතුන්ට පිළිගන්වා මුද්‍රණයට වැය වූ මුදල පියවා ගනිති.

ශ්‍රී ලංකාවේ පළ කෙරෙන දෙමළ සඟරා ගැන සඳහන් කිරීමේදී ඩොමීනික් ජීව්‍යගේ මල්ලිකෙයි මාසික සඟරාව ප්‍රධාන තැනක් ගනී. මේ වන විට මේ සඟරාව නොකඩවා වර්ෂ 46ක් පළ කර ඇත. මුලින්ම යාපනයේ පළ කළ සඟරාව පසුව කොළඹදී පළ කෙරුණි. මල්ලිකෙයි සඟරාවේ පළ කෙරුණ නිර්මාණ පොත් වශයෙන් මුද්‍රණය කිරීමට "මල්ලිකෙයි පන්දල්" නමින් ප්‍රකාශන ආයතනයක්ද පසුව ආරම්භ කෙරිණ. මෙමගින් විශාල පොත් සංඛ්‍යාවක් පළ කෙරුණි. මල්ලිකෙයි සඟරාව හා මල්ලිකෙයි පන්දල් ප්‍රකාශන මගින් දේශීය දෙමළ සාහිත්‍යයට එක් වූ ලේඛක ලේඛිකාවන්ගේ සංඛ්‍යාව ඉතා ඉහළය. මේ පිරිසට දෙමළ පමණක් නොව දෙමළ බස මාධ්‍ය කරගත් මුස්ලිම් ලේඛක ලේඛිකාවෝද අයත් වෙති.

දෙමළ සාහිත්‍යය පෝෂණයට දෙමළ සඟරාවලින් හා පුවත්පත්වලින් ලබාදෙන අනුග්‍රහය අතිමහත්ය. කෙටිකතාවක් කාව්‍ය පෙළක් නැති දෙමළ පුවත්පතක්, සඟරාවක් අද සොයා ගැනීම අපහසු තරම්ය. පුවත්පතකට සඟරාවකට කෙටිකතාවක් කාව්‍ය පෙළක් නැත්නම් එය විශාල අඩුවක් ලෙස සැලකේ. සාහිත්‍ය කෘති විමර්ශන, ශාස්ත්‍රීය ලිපි යනාදියද මේ මාධ්‍යයට අත්‍යවශ්‍යම අංග ලෙස පිළිගැනේ.

දෙමළ සඟරා දෙමළ සාහිත්‍යයට කොතරම් මෙහෙවරක් කරන්නේද යත් දෙමළ කුඩා සඟරා පළ කරන්නන්ගේ ජගත් සංගමයක් ද මේ වන විට පිහිටුවාගෙන

තිබේ. මෙය "උලග තමිල් සිවිරිදල් සංගම්" යනුවෙන් හැඳින්වේ. මේ සංගමයේ වාර්ෂික සම්මේලනය 2011දී ශ්‍රී ලංකාවේදී පැවැත්වුණි. ලොව විවිධ රටවලින් මේ සමුළුවට ලේඛකයෝ පැමිණියහ.

දෙමළ නිර්මාණකරුවන්ට සිය නිර්මාණ කරගෙන යෑමට මේ සඟරාවලින් ලැබෙන දිරිගැන්වීම ඉතා ඉහළ මට්ටමක පවතී.

ශ්‍රී ලංකාවේ දෙමළ සාහිත්‍ය කෘති පළ කිරීමට පදනමක් ඇති කරවූයේද දෙමළ සඟරා හා පුවත්පත්ය. පළ කෙරුණ සඟරා ඉතිහාසය විමසීමේදී "භාරදී" සඟරාව විශේෂත්වයක් දරයි. 1946 දී ආරම්භ කළ මේ සඟරාවේ සංස්කාරකවරයා කේ. ගනේෂය. මැක්සිම් ගෝර්කිගේ කෙටිකතාවක් හා ස්පාඤ්ඤයේ පැසිස්ට්වාදයට එරෙහිව පෑන මෙහෙයවූ ලේඛකයෙකු පිළිබඳවත් පළ කර ඇත. මේ "භාරදී" සඟරාව ලංකාවේ මුල්ම ප්‍රගතිශීලී සඟරාව ලෙස සැලකේ. 1946 වසරේදී "මරුමලර්ච්චි" නම් සඟරාවද එළි දුටුවේය. මේ සඟරා දෙකෙහිම වාමාංශික නැඹුරුවක් පැවැති බව විචාරකයෝ පවසති. මේ සඟරාවලින් බොහෝ ලේඛක පිරිසක් බිහිවූ අතර මින්පසුව දිගින් දිගටම දෙමළ සඟරා රටේ විවිධ ප්‍රදේශවලින් පළ කෙරුණි. ඒවා මෙසේය.

- උදයන් - (1948), භාරදී - (1948),
- ඵරිමලෙයි(1948), කලෙයිච්චෙල්චි-(1958),
- මරකතම් - (1961), සිරිත්තිරන් - (1963),
- මල්ලිකෙයි - (1966), අමුදම් - (1969),
- කුමරන් - (1969), කදම්බම්, කලෙක්කදිර්, නදී,
- තමිලින්බම්, අරිවුකලංජියම්, කලෙච්චුඩර්,
- තමිලරුවි, අංජලි, කට්පගම්, තමිලදු, මලර්,
- තායගම් (1974), මලෙයි මුරසු, මලෙයිප්පොරි,
- සාරල්, කුන්රිත් කුරල්, අකසලතම්, වඩම්, පඩි,
- ප්‍රවාහම්, තීර්ත්තක්කරෙයි, තන්දලාලා, කලම්,
- කොලුන්දු තේනරුවි, පුරනි, පුදිසු, සමර්, වයල්,
- අලෙ, ඉලම්, පිරෙයි, තාරකෙ, විසුගම්,
- මුනෙප්පු, යාත්‍රා, කලෙයික්කන්, මුන්රාවදු
- මනිදන්, අරුම්බු, පුවරසු, උන්තෙයිප්පෝල්
- මරුවන්, අර්ච්චුනා, තමිල් තේන්රල්, තංගෙයි,
- කලෙයිමුගම්, අරංගම්, ආට්ටරුකෙ, නිංගලුම්,
- ඵලුදලාම්, ජීවනදි, සංගත් තමිල්, ඥානම්,
- කුට්ටම්, අගවිල්, නිවේදිනි, පිරවාහිනි, පෙන්,
- කිලක්කොලි.

ඉහත දැක්වූ දෙමළ සඟරා බොහෝමයක් මේවන විට පළ කෙරෙන්නේ නැත. එසේ වුවද මේ සඟරාවලින් දේශීය දෙමළ සාහිත්‍යයට සිදුවූයේ විශාල මෙහෙයකි. ලේඛක ලේඛිකාවන්ගේ සාහිත්‍ය කටයුතුවලට දිරියක් වීමේ අරමුණ ඇතිව මේ සඟරා සියල්ල බිහිවූවා යැයි එක එල්ලේ පැවසිය නොහැකි වුවද මේ මගින් ශ්‍රී ලංකාවේ විශාල පාඨක පිරිසක් ඇති කිරීමටත් කියැවීමේ රුවිය වර්ධනය කිරීමටත් ලේඛක පරපුරු ගණනාවක් බිහි කිරීමටත් මං පෙන් සෑදූ බව සඳහන් කළ යුතුය.

(තමිබු සිවාගේ ලිපියක් ඇසුරිනි.)

උසස් ම නිමැවුම

දෙවියන්ගේ
උසස්ම මැවීම
මිනිසායි
මිනිසාගේ
උසස්ම මැවීම
භාෂාවයි
භාෂාවේ
උසස්ම මැවීම
කවියයි

අවස්ථාව

“මබේ ජීවිතයට
ආලෝකය දල්වන
අවසන් අවස්ථාව
පැහැර නොහරිනු!”

දූල්වී නිවුණ
ගිනිකුර පවසයි.

තමිල් තේසන් පියතුමාගේ
“නෙරුඩල්ගල්” කාව්‍ය සංග්‍රහයෙනි.

හෝටලයේ බළලා සහ කෝවිලේ ගවයා

හෝටලයේ බළලා

ඔහුගේ නොපසුබට උත්සාහයේ
ජය සලකුණ.... ‘එවර ශ්‍රීන්’ නම්
කරු පහේ හෝටලයයි.
හෝටලය මෙන්ම,
එහි හැඳුණ බළලා ද
හොඳින් වැඩී
දෑසට නැවුම් බවක්
පෙන්වීය.
නරක කාලයක් උදාවීමෙන්
එවර ශ්‍රීන් වෙනකකු අතට පත්වීය.
අනාථයකු ලෙස ඔහු
පිටව යද්දී.....
හද වඩා ගත් බළලා
කතාකොට කැඳවාගෙන
යෑමට සිතා ඔහු උභ්‍ය වෙන
සමීප වූ කළ
සුව පහසු ජීවිතය ගැන
සිහිවූ බළලා
පැනගොස් සැඟවුණි....

කෝවිලේ ගවයා

මුරුගන් කෝවිල අසල
සිටින ඒ ගවයා
කෝවිලට අයත්ය.
කිසි උත්සාහයකින් තොරව
ගවයා හොඳින් ජීවිතය ගෙන ගියේය.
වැඩක් නොකර
පිනට ලැබෙන දෑ කමින්
සැරිසරන්නේ පින් ගොනා
නාමය පට බැඳුණි.
කවුරුත් හෝ මේ නමින්
උභ්‍ය අමතද්දී
දෙපසට හිස සොලවා
“එහෙමයි සාමිනේ”
යැයි හඟවයි...
එසේ නොකොට
එරෙහි වුවහොත්
යම් කරදරයක් වෙතැයි
උභ්‍ය හොඳින් දන්නෙහිය....

(මරුදුර ඒ. මජ්ඣිමේ “කෝවිලේ මාඩුම් හෝටල් පුනෙසුම්” කවිපෙළ ඇසුරෙනි.)

සිංහල අදහස - උපාලි ලීලාරත්න

වර්තමාන සිංහල දෙමළ භාෂා ඉගෙනුම හා භාවිතය

එකම රටේ සිංහල දෙමළ මුස්ලිම් අද ජනවර්ග සහෝදරත්වයෙන් ජීවත් විය හැකි පසුබිමක් සකස් වීමට නම් ජනවර්ග අතරේ සන්තිවේදන ගැටලු ඉවත් විය යුතුය. මෙහිදී ප්‍රධාන සාධකය වන්නේ භාෂාවයි. මේ සඳහා සිංහල හෝ දෙමළ හෝ නොවන තුන්වැනි භාෂාවක් වූ ඉංග්‍රීසි භාෂාව යොදාගත හැකි යැයි බොහෝ විද්වත්හු පෙන්වා දෙති. එහෙත් එය එතරම් ප්‍රායෝගික නොවේ. එකම රටේ සමානකම් ඇති සංස්කෘතීන් අයත් සිංහල දෙමළ මුස්ලිම් ජනතාව අන්‍යෝන්‍යව ජීවත් කරවීමට වෙනත් බසක් යොදා ගැනීම සාර්ථක වියදුමක් නොවේ.

වඩාත් හොඳ විසඳුම නම් සිංහල දෙමළ භාෂා දෙකම දැන උගැන්විය. යුද්ධය නිමාවී රටේ සාමකාමී පසුබිමක් පවතිද්දී ඒ සඳහා යෝග්‍ය වැඩපිළිවෙළක් සකස් කළ යුතුය. භාෂාමය ගැටලු සඳහා වෙනම අමාත්‍යාංශයක් පිහිටුවා ඇතත් ඒ සම්බන්ධව ජනතාවගේ අවධානයක් යොමුවී නැති බව පෙනී යයි. ඉඳහිට සිංහල, දෙමළ ජනතාව එක් වී කෙරෙන උත්සවයක් වැනි දෙයක් මාධ්‍ය මගින් දැකගත හැකිය. මේ හැර විවිධ රාජ්‍ය ආයතනවල භාෂා දෙකෙන් (සිංහල, දෙමළ) කටයුතු කරන අයට යම් යම් වරප්‍රසාද, දිරි ගැන්වීම් ලබා දෙන බවක් අසන්නට ලැබෙයි.

සිනමාව, ටෙලිනාට්‍යවල ඇතැම් විට සිංහල, දෙමළ සබඳතා ගැන යාන්තමට ඉස්මතු කර දැක්වීමට දරන උත්සාහයක්ද දැකගත හැකිය. එක්තරා රූපවාහිනී නාලිකාවකින් දිනපතාම දෙමළ වාක්‍යයක් සිංහලෙන් හා ඉංග්‍රීසියෙන් ඉදිරිපත් කිරීමද සිදුවේ. එහෙත් මේවා සිංහල හෝ දෙමළ හෝ ජන සමාජය උකහා ගන්නවාද?

මේවන විට ඇත ගම් දනව්වල පවා සිංහල දරුවන්ට දෙමළ පන්ති පවත්වන ආකාරය දැක ගත හැකිය. දරුවෝ පමණක් නොව වැඩිහිටියෝ පවා මේ සඳහා උනන්දුවක් දක්වති. මේ කුමන අරමුණක් සඳහා දැයි විමසා බැලීමේදී පෙනී යන්නේ මේ රටේ දෙමළ බස මාධ්‍ය කරගත් ජනතාව ගැන අවබෝධ කර ගැනීමට හෝ ඔවුන් හා සන්තිවේදනය සඳහා ඉගෙනීමක් නොකරන බවයි.

කුඩා දරුවන් දෙමළ භාෂාව ඉගෙන ගන්නේ ඉංග්‍රීසි භාෂාව උගැන්වීමට දක්වන තරමේ උනන්දුවකින් නොවේ. පාසල් විෂයට, විශේෂයෙන්ම 5 වසර ශිෂ්‍යත්වයට තව අමතර ලකුණු කීපයක් ලබා ගැනීමට දෙමළ බස ගැන යාන්තම් දැනුමක් අවශ්‍ය බැවිනි.

ඒ සඳහා දෙමළ වර්ණ මාලාව (දෙමළ හෝඩිය) හා එදිනෙදා කතාබහ කරන පොදු වචන කීපයක් ඉගෙන ගැනීම ප්‍රමාණවත්ය. මේ මූලික දැනුම ලබන දරුවා ඉන් ඔබ්බට ගෙන යෑමට දෙමළ භාෂාව සිංහල දරුවන්ට උගන්වන අමතර පන්ති කරන අයට හෝ වැඩිහිටියන්ට හෝ ගුරුවරුන්ට හෝ වුවමනාවක් නැත. යාන්තම් දෙමළ හෝඩිය හා වචන සීමිත ගණනක් ඉගෙනගත් දරුවන්ට කියවීමට ළමා පොත් හඳුන්වා දීමට නිසි වැඩ පිළිවෙළක් ඇත්තේද නැත. මේ නිසා දෙමළ භාෂා දැනුම වර්ධනය කර ගැනීමට දරුවන්ට අවශ්‍ය පසුබිමක් නැත. ශිෂ්‍යත්ව විභාගයෙන් පසුව දරුවන් දෙමළ ඉගෙනීමෙන් ඇත් වෙයි.

දෙමළ බස ඉගෙනගන්නා වැඩිහිටියන්ගෙන් වැඩි කොටසකගේ අරමුණ වන්නේ රාජ්‍ය සංස්ථාවල රැකියා උසස්වීමක් ලබා ගැනීමය. යම්තාක් දුරට දෙමළ බස ඉගෙනගත් පසු ආයතනයේ රාජකාරී හෝ උත්සව හෝ විශේෂ අවස්ථාවන් හිදී හෝ ඉදිරියෙන්ම සිටීමටද හැකි වේ.

අපේ රටේ වෙසෙන දෙමළ හා මුස්ලිම් ජනතාවගේ සිතූම් පැතුම් අදහස් උදහස් පිළිබඳ දැනුමක් ලබා ගැනීම ඒ ජනකොටස් හා සහෝදරත්වයෙන් ජීවත්වීම අරමුණ කරගනිමින් වැඩි දෙනෙකු දෙමළ භාෂාව ඉගෙන ගන්නා බවක් පෙනෙන්නට නැත.

ඇතැම් අයට දෙමළ බස ඉගෙනීමක් අපුත්ම මෝස්තරයක් වී ඇත. ඇතැම් කාර්යාලවල ටෙලි නාට්‍ය ගැන ඕපාදුප දොඩවන විට තම තමන්ගේ දෙමළ භාෂාමය දැනුම ගැනද දරුවන් දෙමළ ඉගෙන ගෙන ඒ වචන නිවසේදී කරා කරන අන්දම ගැනත් සඳහන් කරන අයුරු දැක ඇත්තෙමි. මේ හැර

"ටරම් ටෙස්ට් එකට අපේ දුවට ඉංග්‍රීසිවලට මාර්ක්ස් 92යි" කියූ කාර්යාලවල වැඩකරන අම්මලා,
"දුන් අපේ දුවට ටැම්ල්වලට හයි මාර්ක්ස්. බලන්න එපායැ ගෙරදී ටැම්ල් වචන කියන අපුරුව" යැයි පවසති.

එපමණක් නොවේ දෙමළ කෑම වර්ග වන තෝසෙ, වඩේ, ඉට්ලි සෑදීමටද ඇතැම් ගෘහණියෝ උනන්දු වෙති.

මේ සියල්ලම ජනවාර්ගික සුභදත්වය, ජාතීන් අතර අන්‍යෝන්‍ය බැඳීම අරමුණ කරගත් දේවල් නොවේ. එහෙත් ඒ තරමට හෝ දෙමළ ජන සංස්කෘතිය පිළිබඳ උනන්දුවක් දැක්වීම යහපත්ය.

එබැවින් වර්තමානයේ සිංහල සමාජයේ පවතින මේ දෙමළ භාෂාව පිළිබඳ ආකල්පය තවත් වර්ධනය තලයකට ගෙන යෑමේ වැඩපිළිවෙළක් සැකසීම කාලීන අවශ්‍යතාවයකි.

සිංහල සමාජයට සාපේක්ෂව දෙමළ හා මුස්ලිම් සමාජයේ මේ ප්‍රවණතා වැඩි බව පෙනී යයි. ඉහත සිදහන් ආකාරයට රැකියාවේ උසස් වීම, රැකියා ලබා ගැනීම, 5 වසර ශිෂ්‍යත්වය සමත් වීම ඉලක්ක කරගනිමින් සිංහල භාෂාව හදාරන්නට දෙමළ මුස්ලිම් ජනතාව උනන්දුවන බව සැබෑවක් වුව ද ඔවුහු මේ සීමාව ඉක්මවා සිංහල පොතපත කියවීමට දැනුමක් ලබාගැනීමට උත්සාහ දරති. ඇතැම් විට සිංහල බහුතරයක් සිටින සිංහලෙන් වැඩකටයුතු කෙරෙන ආයතන බහුල ශ්‍රී ලංකාවේ ජීවත්වන දෙමළ මුස්ලිම් ජනතාවට සිංහල භාෂාව ඉගෙනීම ප්‍රයෝජනවත් යැයි දනෙන නිසා යටකී උත්සාහය දරනවා විය යුතුය. තරමක් දුරට කියවීමට හැකි තරමේ සිංහල බස ඉගෙන ගැනීමෙන් පසු වැඩිදුර කියවීමට සිංහල ළමා පොත් ඕනෑ තරම් තිබීම ඔවුන්ට පහසුවකි.

දෙමළ මුස්ලිම් ජනතාව සිංහල බස ඉගෙනීමට දක්වන තරමේ උනන්දුවක් සිංහල ජනතාව නොදැක්වීම කනගාටුවකි. රජයත් වගකිවයුතු අංශත් මේ කරුණු පිළිබඳ අවධානය යොමු කළ යුතු කාලය එළඹ ඇත.

